

HRISTOS
ÎN CĂUTAREA TÂNĂRULUI
ȘI
TÂNĂRUL ÎN CĂUTAREA
LUI HRISTOS

Tipărită cu binecuvântarea
ÎPS dr. CASIAN CRĂCIUN,
Arhiepiscopul Dunării de Jos

Editura Arhiepiscopiei Dunării de Jos
Galați, 2016

Materialul publicat în acest format este un extras din „Dărilor de seamă privind viața și activitatea bisericească din Arhiepiscopia Dunării de Jos, în anul 2015”, la care au contribuit, prin textele de față, și tineri și cadre didactice de la Colegii Naționale, licee și școli generale din cuprinsul Eparhiei, care au văzut mai întâi lumina tiparului în volumul „Biserică. Misiune. Slujire. 16“.

ISBN 978-973-1865-85-0

SLUJIRE ȘI JERTFELNICIE PE „ALTARUL FRATELUI“ !

Noul volum al cunoscutei colecții „Biserică. Misiune. Slujire“, constituit din faptele bune ale mulțimii persoanelor iubitoare de Dumnezeu în lumea tot mai indiferentă față de sensul vital al existenței, față de credință și de valorile morale, are o nouă înfățișare.

Pe lângă obișnuitele studii ale autorilor consacrați, recunoscuți de Biserică, din partea I – „Teologie și pastorație“, s-au adăugat, în partea a II-a, două materiale despre educația creștină și misiunea filantropică. Sunt analize coerent și atent alcătuite, bine dozate cu mărturii atât ale slujirii bisericesti, cât și ale profesorilor ori elevilor implicați în educația creștină astăzi, în familie, în școală și în lume. De asemenea, sunt analizate faptele milei creștine față de „cei ce-I seamănă“ în suferință, în părăsire, în sărăcie, în singurătate, Domnului Hristos.

Am dori să remarcăm aici, în chip special, atașamentul unora dintre inimoșii și inteligenții tineri creștini, atât la ora de Religie în școli, dar mai ales în viața de zi cu zi!

Sunt cuprinse și unele pagini cu adevărat memorabile, filocalice, despre credința în Dumnezeu și rolul formativ al educației religioase, după cum sunt de remarcat și tinerii autori ai unor inteligente cugetări, patristice și moderne, deodată cu faptele milostive îndreptate spre semenii, într-o dăruire, cu adevărat, evanghelică!

La aceste două „aripi” care ne ridică deasupra greutăților zilnice – credința și filantropia – se adaugă și zelul multor sfinți slujitori, secondăți de jertfelnicii noștri credincioși, „izvorul” nesecat al credinței, al milosteniei și al lacrimilor pocăinței, prin care Dumnezeu ține și ajută, cu atâta iubire, lumea noastră!

Nu s-ar „închea” aceste minunate fapte și mărturii jertfelnice fără munca de zi cu zi, „cu timp și fără timp”, a slujitorilor apreciați de la Centrul Eparhial, de la Protoierii, mănăstiri, parohii, școli și centre sociale, fără

domnia ta, iubite frate creștin de pretutindenii!

La toți mila și ajutorul lui Dumnezeu și celor ajutați – putere de a se întrema, de a mulțumi și de a iubi mai mult pe Dumnezeu, Biserica și vrăjmașii!

**† Casian,
Arhiepiscopul Dunării de Jos**

„DE LA TINERI ADUNATE ȘI IARĂȘI LA TINERI DATE!“

Ora de Religie în școlile de stat reprezintă astăzi cea mai de seamă „investiție“ spirituală pe care Biserica noastră o face în tinereț, pentru viitor. În condiții socio-culturale, economice și spiritual-umane deosebit de aspre și instabile, având în vedere mutațiile profunde și transformările nefaste pe care le parcurge umanitatea întreagă, în prezentul nostru denumit de unii „postmodernitate“, iar de alții „era post-creștină“, Biserica a înțeles că buna educare a tineretului, pe precepte evanghelice solide, morale și etice, dialogal – umane și identitar – ortodoxe reprezintă singura șansă pentru a avea viitor, într-o lume tot mai mozaicată din punct de vedere religios și uman.

Din aceste considerente una dintre cele mai dificile misiuni ale Bisericii neamului nostru în ultimul sfert de veac o reprezintă

tă educarea tineretului. Ora de Religie a intrat în școli, în 1990, în baza a milioane de semnături, oferite, cu multe așteptări, chiar de părinții și bunicii ce ieșiseră din timpul arid, ateu, al unui regim ce se încheiase. Eparhia Dunării de Jos a contribuit atunci cu un număr record de semnături, infirmând faptul că, deși, pe harta ei se află orașul numit atunci „roșu“, pe aceste locuri ar trăi oameni fără Dumnezeu. Dimpotrivă, una dintre cele mai de seamă coordonate misionare, care definesc pastorația Înalt-preasfințitului Arhiepiscop dr. Casian la Dunărea de Jos este educarea tineretului în spirit creștin a adunării. De-a lungul timpului, această strategie a adus frumoase și bogate roade duhovnicești, prin ora de Religie și prin activitatea remarcabilă a școlilor teologice înființate sau reînființate de ÎPS Sa în Eparhie.

Buna conlucrare cu Inspectoratele Școlare Județene Galați și Brăila, prezența Chiriarhului la întâlnirile cu directorii unităților de învățământ și multele evenimente școlare onorate de Ierarhul nostru, de-a

lungul anilor, în special la Colegiile Naționale de la Galați, Brăila și Tecuci au relevat mereu profesori plini de har și tineri care, îndrumați cu tact și cu iubire pot să-și asume cu naturalețe „mantia de discipoli“ ai lui Hristos. Răspunsul cel mai lămurit îl constituie procentul de aproape 95 % de tineri și copii care, prin opțiunea scrisă a părinților lor sau chiar a lor, într-o situație-limită din anul 2015 au menținut ora de Religie în toate școlile și liceele din zona Dunării de Jos.

În vederea aprofundării actului pastoral-didactic și de atingere a obiectivelor pe termen lung și foarte lung pe care și le propune educația religioasă a tinerilor, din inițiativa și cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop dr. Casian, la nivelul parohiilor și al școlilor din Eparhie se poate vorbi de o adevărată strategie comună, în binele Școlii și al Bisericii, spre folosul tinerilor. Din această complexă strategie evidențiem aici câteva programe devenite tradiționale:

1. Toate parohiile Eparhiei au încheiat Parteneriate educaționale cu școlile de pe

raza lor, aplicate prin programe și proiecte comune concrete.

2. În toate parohiile Eparhiei s-au înființat comitete parohiale A.P.O.R., cu menirea de a susține ora de Religie, drepturile spirituale ale copiilor și tinerilor, activitățile profesorilor de Religie și parteneriatul dintre cu școlile;

3. În 362 dintre parohiile Eparhiei se desfășoară Programul catehetic „Hristos împărtășit copiilor“, la care sunt înscriși 5.156 de copii și în care sunt implicați, ca voluntari, sute de intelectuali și tineri (profesori, studenți și elevi);

4. Cu entuziasm, sute de parohii au participat, an de an, la concursurile catehetice și educaționale lansate de Patriarhia Română, care au creat emulație culturală și social – filantropică la nivelul comunităților parohiale: „Crezul meu“, „Copilul învață iubirea lui Hristos“, „Mâini întinse spre lucrarea poruncilor lui Dumnezeu“.

5. Pentru comunitățile în care sunt copii săraci și în iminența de abandon școlar, Patriarhia Română, prin Arhiepiscopia

noastră coordonează etapa a IV-a a Programului „Alege Școala“.

6. Momentele semnificative ale calendarului fiecărui an școlar (deschiderea de la 15 septembrie, sărbătorile Nașterii Domnului și Anului Nou, sărbătorile pascale, închiderea anului școlar) au fost marcate, în ultimii ani, de programe eparhiale educațional-filantropice de mare anvergură. Prin acestea, mii de copii au beneficiat, prin implicarea determinantă a parohiilor, protoierilor, Centrului Eparhial și a unor sponsori, de daruri și de susținere pentru continuarea studiilor: hăinuțe, încălțăminte, alimente, rechizite școlare, susținere financiară.

7. Tot la nivel eparhial, an de an, mii de copii și tineri sunt cooptați în programe educaționale, culturale, misionare, sportive, cum ar fi: Pelerinajul cu tinerii la Mănăstirea Buciumeni – ajuns la a XX-a ediție în 2015, concursurile tematice în cinstea Sfântului Apostol Andrei – ocrotitorul municipiului Galați și a Sfântului Ierarh Nicolae – ocrotitorul municipiului Brăila (ajunse la ediția a XVII-a), concursurile de încercări icono-

grafice prilejuite de Duminica Ortodoxiei (ajunse la ediția a XVII-a), Pelerinajele de Florii și de Sfântul Apostol Andrei, cinstirea Zilei Eroilor prilejuită de Sărbătoarea Înălțării Domnului.

8. În afara proiectelor de masă, Arhiepiscopia noastră a vizat mereu identificarea și evidențierea tinerilor excepționali. În ultimii ani, sărbătorile eparhiale dedicate Sfântului Apostol Andrei, zilele de cinstire a Ierarhului și a Eparhiei, cât și alte momente au fost transformate în adevărate evenimente misionar-educăționale, fiind completate și înnobilate de momente solemne dedicate în special elevilor și studenților. În cadrul acestora, Eparhia a premiat zeci de tineri olimpici la nivel național și internațional, oferindu-le diplome, premii în bani și burse, prilejul de a dialoga direct cu Chiriarhul lor și posibilitatea de a-și exprima sentimentele și talentul, prin intermediul Revistei eparhiale sau al altor publicații.

Astfel se explică de ce, în volumul de față o parte consistentă este dedicată tinerilor și este chiar realizată de tineri, sub

coordonarea profesorilor de Religie, la propunerea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop. Modul în care tinerii au răspuns la cele patru teme majore de mai jos arată interesul, inteligența, profunzimea de gândire și structura sufletească de mare sensibilitate și credință ale acestora.

**MĂRTURISIREA
DREPTEI-CREDINȚE,
DE CĂTRE ELEVI**

Prof. Monica Ștefania Trifan,
Liceul de Arte „Dimitrie Cuclin”, Galați

Prof. Tincuța Cișmigiu,
Școala Gimnazială
„Sfântul Voievod Ștefan cel Mare”,
Galați

Prof. Bianca Șaigău,
Școala Gimnazială nr. 7, Galați

Ora de Religie a rămas stabilă în curriculumul școlar. La nivelul liceal se văd roadele instrucției, cele ale dezvoltării armonioase sufletești, cu accent pe cultivarea rațiunii, ale întăririi voinței și ale înfrumusețării și îmbunătățirii continue a sentimentelor. Însușirile sufletești ale elevilor din toate ciclurile de învățământ se cultivă și viază printr-o trainică legătură a parteneriatului

Familie – Școală – Biserică în societatea românească.

Învățătura de credință și, mai ales, aplicarea ei la problematica socio-culturală actuală atât de complexă se dezvăluie prin lecțiile pe care micuții sau adolescenții le parcurg; astfel ei experimentează viața creștină, în duhul Sfintei Biserici. Dialogul, dublat de activitățile extrașcolare a creat o comuniune a elevilor care își zidesc sufletele și își construiesc conștiințele sub privirea atentă a profesorului de religie, a mamei, a tatălui și a preotului duhovnic. Prin ora de religie în școală a fost creat un cadru benefic învățării principiilor de viață autentică spre binele semenilor, al creșterii personale duhovnicești spre mântuire și sfințire și spre comuniunea cu Dumnezeu.

Elevul care studiază ora de religie în școala românească de astăzi are cadrul necesar realizării proiectelor cu tematică spirituală, în care poate cunoaște și pune în valoare elemente legate de necesitatea existențială fundamentală a românismului: tradițiile poporului român și cele ale cultu-

rii, artei și științei – piloni ai devenirii neamului românesc.

Din perspectivă creștină, predispoziția religioasă este înnăscută în fiecare om, de aici și dorința din sufletul copilului de a-L cunoaște pe Dumnezeu.

Însușirea învățaturii de credință de către tineri, fie în cadrul orelor de religie, sau la biserică, fie în interiorul familiei creștine, este transpusă în viața de zi cu zi în diferite moduri, simțiri, trăiri, niveluri de înțelegere, pe care le vom prezenta, așa cum le-au exprimat elevii, tinerii noștri gălățeni, în cele ce urmează:

„Dreapta-credință pornește din adâncul sufletului împletit cu lanțuri de sensibilitate și sparge lacătele ferecate cu «magia» păcatului.

Credința noastră este simplă deși uneori ne prefacem că nu credem sau că nu avem nici un Dumnezeu. **Noi complicăm un lucru simplu și ingenios, îl complicăm prin păcate, iar minciunile pe care le spunem la exterior sunt niște cuvinte lipsite de înțe-**

lepciune. Cuvântul lipsit de înțelepciune se datorează gândirii întunecate din mintea plină de idei grele, care duc la păcat.

Părerea mea este că, deocamdată, tinerii nu realizează ce se poate ascunde în credință. Aceste lucruri depășesc gândirea umană, iar dacă noi toți rămânem doar la acest stadiu nu o să reușim niciodată să fim legați sufletește de persoanele divine ale Sfintei Treimi.

Dacă Dumnezeu Se uită la noi întotdeauna și realizează ce creații a făcut, credeți că ar fi mândru de noi întotdeauna?

Trebuie să ne schimbăm sau să rămânem așa?

Eu nu aș putea să răspund, dar gândiți-vă: dacă Dumnezeu nu ar exista când ați muri, unde v-ați duce? De ce unii oameni au gândirea bolnavă? Oare ne putem trezi la realitate?

Rugăciunea ce înseamnă? Noi ce suntem?”

Cătălin Sebastian Marin,
clasa a VIII-a,
Liceul de Arte „Dimitrie Cuclin“, Galați

„Prin rugăciune, spovedanie, împărtășire, post, o viață curată și studii teologice, prin trăirea dreptei-credințe în Sfânta Biserică și prin misionarism, tinerii mărturisesc dreapta credință.

De ce țin post? Asta mă întrebam și eu...

Pentru că vor să se apropie de Dumnezeu, pentru toate păcatele făcute.

Dar misionarism? A, da... Când tinerii sau copiii împărtășesc credința lor cu alții. Înainte de a deveni misionari, trebuie să fie curați la suflet“.

*Sabina Crăescu, clasa a V-a A,
Liceul de Arte „Dimitrie Cuclin“, Galați“*

„Eu cred că tinerii mărturisesc dreapta-credință prin misionarism. Ei se duc în locuri unde nu este credință, iar apoi tot ei vestesc altora despre Dumnezeu.

De exemplu, atunci când Iona a trebuit să se ducă în cetatea Ninive. De ce? Pentru că Dumnezeu l-a trimis să fie misionar. A fi «misionar» înseamnă să vestești cuvântul

Celui Prea Înalt în locuri în care nu se știe de El. Copiii pot fi misionari doar dacă sunt spovediți, împărtășiți și, într-un final, curați la suflet.“

*Eugenia Tănase, clasa a V-a,
Liceul de Arte „Dimitrie Cuclin“, Galați*

„Noi ar trebui să ținem post pentru că așa L-am respecta pe Dumnezeu. Duminica să mergem la Sfânta Biserică, să ne spovedim și să ne rugăm. Copiii ar trebui să se comporte cu părinții frumos și cu respect, la fel cu și cu cei pe care îi văd pe stradă-uneori oameni mai în vârstă. La școală, cu colegii, sau cu prietenii lor, chiar și cu adulții și, în general, să nu vorbească urât.“

*Daria Voican, clasa a V-a,
Liceul de Arte „Dimitrie Cuclin“, Galați*

„**Mărturisirea dreptei-credințe înseamnă să arăți toată bunătatea din sufletul tău oamenilor și să nu ai mai multe fețe.** Omul se cunoaște după inima lui, de aceea Dum-

nezeu caută la inima omului, și nu la față acestuia.

Credincioșii mărturisitori nu sunt teoreticieni, ci **practicanți, iubitori de Dumnezeu**, într-un dialog continuu cu Acesta.“

Violeta Bute, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială nr. 29, Galați

„Nu-i așa că-i frumos să spui «eu cred în Dumnezeu?». Nu-i așa că-i frumos să vezi sclipirea din ochii unui adevărat credincios, ca un izvor nesecat de viață?

În ziua de astăzi sunt tot mai rare aceste mărturisiri, dar oricât de mărunte ar fi ele, sunt mari pentru Dumnezeu! E minunată această unire a credincioșilor cu Dumnezeu având un singur scop: cinstirea Sfintei Treimi.

Mărturisirea credinței are multe fețe: faptele bune, rugăciunea, postul sau pur și simplu rostirea a trei cuvinte: **CRED ÎN DUMNEZEU!**

Credința adevărată înseamnă să poți fi, măcar puțin, cu sufletul și mintea la Dum-

nezeu, iar din acel puțin fură un minut și fă-l eternitate... “.

Daria Hărăbor, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială nr. 29, Galați

„**M**ama a fost cea care mi-a predat «alfabetul credinței» și m-a așezat sub protecția lui Dumnezeu. Iar de când sunt la școală particip cu mult drag la ora de religie – oră prin care îmi întăresc sufletul, ascultând cu multă atenție cu ce curaj au mărturisit sfinții martiri credința lor în Dumnezeu, fără frică de împărații lumii, convinși că dincolo de moarte se află viața veșnică cu Dumnezeu. Acum, nouă, nu ne cere Dumnezeu să ne dăm viața, dar putem și noi mărturisi credința noastră, mulțumindu-I pentru toate darurile.

Credința în Dumnezeu îmi dă putere să trec peste problemele vieții, știind că Cineva acolo sus are grijă de noi și ne iubește.“

Sabina Andrei Nicoară, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială
„Sfântul Voievod Ștefan cel Mare“,
Galați

„Un rol important în cunoașterea și apoi mărturisirea credinței tinerilor în Dumnezeu îl au și părinții, care trebuie să-si supravegheze copiii. Sfântul Ioan Gură de Aur spunea: «Să avem grijă ca tinerii să fie cuminți, pentru că, de la neascultare pornesc toate relele. Cu trecerea timpului un obicei rău devine atât de dăunător, încât nici un sfat, oricât de bun, nu-i mai poate ajuta pe cei ce s-au dedat unui viciu».

În ceea ce mă privește, am ales mai multe căi prin care să mărturisesc credința în Dumnezeu, căi care sunt arătate de Mântuitorul Iisus Hristos și de sfinții care L-au urmat: să nu răspund la rău cu rău, să am milă față de oamenii necăjiți, să îmi respect părinții și să îi iubesc pe semenii mei pentru că Dumnezeu este iubire. **Dar cea mai importantă modalitate prin care tinerii pot să se apropie de Dumnezeu este participarea la Sfânta Liturghie, acolo unde Însuși Fiul Său cel iubit vine și Se unește cu noi prin Sfânta Taină a Împărtășani-**

ei, dându-ne putere să ne păstrăm și să mărturisim dreapta-credință.“

*Ramona Oprea, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială
„Sfântul Voievod Ștefan cel Mare“,
Galați*

„O situație în care noi, tinerii ne mărturisim credința în Dumnezeu este aceea în care ne aflăm în momente-limită, când ne îndreptăm privirea către cer, Îi cerem lui Dumnezeu să ne dea putere și să ne călăuzească pașii pe drumul cel bun.

Viața are urcușuri și coborâșuri, dar nu trebuie să ne pierdem credința în Dumnezeu, iar de fiecare dată când viața îți dă o «piatră de încercare», să nu uiți că, Dumnezeu va fi acolo, pentru a te ajuta să o cari.“

*Andreea-Cristina Petcu, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială
„Mihail Sadoveanu“, Galați*

„Eu cred că, în cea mai mare măsură, credința se definește prin curaj: atunci când ne opunem influențelor negative din partea anturajului, atunci când nu răspundem provocărilor și tentațiilor spre rău, atunci când spunem adevărul, atunci când renunțăm la propriile interese, în favoarea binelui aproapelui“.

*Prodan Robert, clasa a V-a,
Școala Gimnazială
„Mihail Sadoveanu“, Galați*

„Un bun caracter creștin nu poate fi clădit doar în familie, ci acesta trebuie să viețuiască în sânul Bisericii, în strânsă legătură cu Dumnezeu, prin participarea la viața de rugăciune și binefacere. Astfel se sădește în suflet mica sămânță a credinței, care trebuie îngrijită pentru a crește și a da roade; așa tânărul învață să facă diferența dintre bine și rău, să fie bun, milostiv, blând, răbdător, cinstit și să-și iubească semenii.

În Biserică tinerii pot găsi răspunsuri la întrebările și căutările lor, prin credință roditoare. Fiecare preot ar trebui să-i cunoască pe tineri, individual. Tinerii trebuie să fie ancorați în diverse activități cum ar fi spovedania, cateheza, discuții. Se impune a fi pus accentul pe redobândirea chemării «Vino și vezi!», a stârnirii curiozității și a accentuării faptului că în Biserică te întâlnești cu Cel pe care lumea nu ți-L oferă, adică pe Hristos și, mai mult decât atât, ți se oferă ceea ce în tumultul lumii nu primești nicio dată: împărtășirea reală cu Hristos.

La întrebarea: «De ce să vină tinerii la Biserică?», răspunsul este: să vadă Cine este acolo... să primească ceea ce clubul și cercul de prieteni nu pot oferi, adică Trupul și Sângele Mântuitorului; să vadă Modelul suprem, despre care mass-media din zilele noastre a uitat să vorbească și L-a înlocuit cu false modele, ce promovează non-valori.

Tinerii trebuie să facă parte din viața de zi cu zi a Bisericii, iar adulții creștini trebuie să arate pentru tineri aceeași

dragoste ca aceea primită de fiul risipitor care este, de fapt, a lui Dumnezeu În-suși.“

*Frantz Teodor Sârghe, clasa a V-a,
Școala Gimnazială nr. 28, Galați*

„Mărturisirea credinței se poate cuantifica în valoarea sufletească a gestului nostru. Astfel, putem începe chiar din mijlocul familiei, pentru că ascultarea de părinți și respectarea acestora este mai mult decât plăcută lui Dumnezeu. Aceste fapte bune pot continua la școală: să-l ajutăm pe cel care nu a înțeles lecția, să oferim din pachetul nostru și celui care nu are sau să-l vizităm pe colegul bolnav. Sunt atâtea moduri prin care ne putem manifesta credința, dar mai întâi trebuie să credem cu toată puterea inimii în Dumnezeu și să-L lăsăm să devină «soarele» din viața noastră, pentru a vedea calea cea dreaptă.“

*Claudia-Maria Cojocaru,
clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială nr. 7, Galați*

„Eu simt că-mi mărturisesc credința atunci când mă gândesc în fiecare seară la ceea ce-am făcut bine sau rău, când în fiecare dimineață, după rugăciune, iau anaforă și agheasmă, când mă închin duminica la biserică și particip la Sfânta Liturghie, când îmi fac rugăciunea la fiecare masă sau când mă străduiesc să respect poruncile dumnezeiești.“

*Anton Bangaci, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială nr. 7, Galați*

„În zilele secolului XXI, deși democrația oferă o generoasă libertate omului, unii ori se tem să profite de acest lucru, ori abuzează în mod greșit de acest privilegiu. În ciuda faptului că în România există libertatea credinței, nu toți dintre noi avem și curajul de a o mărturisi. Poate și din această cauză cei care prigonesc Biserica cred că au dreptate.

Sunt de părere că noi, cei care am gustat câtuși de puțin din dulceața ortodoxiei, sun-

tem datori de a nu păstra aceasta doar pentru noi , ci de a face cunoscut aproapelui de lângă noi binele ce ni L-a făcut nouă Domnul și celor din jurul nostru. Pentru aceasta, nu cred că este necesar să facem propagandă, ci mărturia propriei persoane este cel mai puternic mod de a-L propovădui pe Hristos, asemenea Sfinților Apostoli.

Atunci când ne însemnăm cu semnul Sfintei Cruci când trecem prin fața Sfintei Biserici fără a ne rușina, atunci când faptele și vorbele noastre, comportamentul și felul cum ne petrecem fiecare zi dau mărturie de prezența Duhului lui Dumnezeu în noi, atunci Îl mărturisim cu adevărat pe Cel ce ne-a creat după chipul și asemănarea Sa“.

Oana Maria Pelin, clasa a XII-a,
Colegiul Economic
„Virgil Madgearu“, Galați

„Într-o lume orientată spre materialism, în care parcă se dorește diminuarea demnității chipului sădit de Dumnezeu în om și a libertății acestuia, **afirmarea credinței**

În rândul tinerilor reprezintă o **dovadă nemărginită de curaj**. În pofida dezorientării temporare, mulți adolescenți își îndreaptă pașii spre Dumnezeu, spre adevărata credință, care reprezintă elementul fundamental al existenței umane, bazat pe iubirea necondiționată față de Dumnezeu și de aproapele. Consider că trebuie să evităm rigurozitatea excesivă, care poate fi uneori periculoasă, credința putând dăinui în sufletul nostru într-o formă prin care ne manifestăm de fapt devotamentul permanent față de Dumnezeu. Provocările lumii contemporane reprezintă un pericol sufletesc pentru noi, însă suntem conștienți că vom reuși să le depășim prin practicarea autentică a poruncilor lui Dumnezeu, prin păstarea verticalității și a demnității personale“.

Cosmina Doană, clasa a XII-a,
Colegiul Național
„Alexandru Ioan Cuza“, Galați

„Pot spune că apreciez mult persoanele care au puterea de a-și mărturisi, într-un

fel sau altul, dreapta-credință, celor care îi respectă și iubesc pe aproapele, indiferent de contextul social în care își desfășoară activitatea. Tinerii care sunt indeciși asupra apartenenței lor religioase, care încă nu au găsit drumul bun și corect, mai au această șansă, deoarece odată cu trecerea timpului și cu experiențele dobândite pe parcursul vieții, își vor forma în suflet și convingerile spirituale cu privire la existența lui Dumnezeu, la sensul și scopul pentru care am fost creați. **O experiență legată de sănătatea mea m-a determinat să înțeleg rostul existenței și să simt că Dumnezeu există cu adevărat, indiferent de modernismul actual, de curențele și schimbările produse în conștiința umană.**

Uneori dorim lucruri extraordinare în viața noastră, minuni chiar, pentru a ne întâlni convingerile, însă ele au un caracter efemer și cred că anulează într-un fel libertatea omului, obligându-l într-un fel să creadă. Omul credincios nu cere minuni; El simte pe Dumnezeu în frumusețile creației și nu are nevoie de dovezi palpabile pentru a ști că El

există. Manifestarea și afirmarea credinței constă într-o gândire și trăire corectă în Biserica lui Hristos, în dorința de a-ți descoperi vocația și menirea.“

Diana Neagu, clasa a XII-a,
Colegiul Național
„Alexandru Ioan Cuza“, Galați

„Cele mai importante daruri pentru sufletele noastre sunt credința și relația profundă cu Dumnezeu. Fiecare dintre noi ar trebui să păstreze și să împartă bucuria credinței ca pe o avuție, cu orice preț și cu orice risc. Se observă uneori tendința de acceptare rapidă a unor provocări occidentale în rândul generației noastre, de aceea se impune o analiză mai atentă a propriei vieți, pentru a le depăși și a ne menține credința curată moștenită de la Sfinții Apostoli. Mărturisirea credinței constă în împlinirea Cuvântului Evangheliei, care rămâne același, indiferent de context, în păstrarea și promovarea tradițiilor religioase și a celor naționale, care ne identifică ca popor, evi-

dențiindu-ne identitatea de creștini, urmași ai Sfinților Apostoli.

Eu compar credința mea și a celor din jurul meu cu un copac ce înflorește primăvara. Fiecare floare aparține unui suflet. Dacă ne dorim ca acest copac să înflorească, iar apoi să facă roade, schimbarea trebuie să înceapă cu fiecare dintre noi.“

*Cătălina Bulgaru, clasa a IX-a,
Colegiul Național
„Alexandru Ioan Cuza“, Galați*

„Credința și iubirea față de Dumnezeu se nasc în sufletul copilului în sânul familiei, dar se păstrează și se dezvoltă în Biserică prin practicarea virtuților și împărtășirea cu Sfintele Taine. Concepțiile despre viață se schimbă de la o generație la alta, însă poruncile și voia lui Dumnezeu trebuie împlinite indiferent de încercările prin care trecem sau de transformările produse pe diverse planuri ale vieții. Afirmarea și mărturisirea dreptei-credințe se evidențiază în

societatea actuală prin curaj, prin renunțarea la vicii, prin cutezanța de a fi tu însuși și a-L urma pe Hristos. Lupta consecventă cu păcatul cred că reprezintă o formă prin care se definește ortodoxia noastră.“

Cristina Gorga, clasa a IX-a,
Colegiul Național
„Alexandru Ioan Cuza“, Galați

„Când vorbim despre credință, mă gândesc la felul în care noi trebuie să mărturisim iubirea lui Dumnezeu. Participarea la Sfânta Liturghie împreună cu cei dragi înseamnă regăsirea noastră, calea prin care comunicăm mai direct cu Dumnezeu și posibilitatea prin care ne liniștim sufletul. De felul în care ne trăim viața depinde calitatea și valoarea umanității. Cred că trebuie să acordăm mai mult timp sufletului; este posibil acest lucru, dacă dorești cu adevărat.“

Andreea Bacău, clasa a IX-a,
Colegiul Național
„Alexandru Ioan Cuza“, Galați

„Consider că sinceritatea și recunoștința față de Dumnezeu pentru toate darurile primite sunt modalitățile cele mai simple prin care poți să-ți exprimi adeziunea la religia în care te-ai născut și încercarea de a-L asculta și iubi“.

Mirela Bulai, clasa a IX-a,
Colegiul Național
„Alexandru Ioan Cuza“, Galați

„**Mărturisirea credinței nu se manifestă doar prin rostirea unei rugăciuni la vreme de necaz sau prin participarea la sfintele slujbe de câteva ori pe an. Numele de creștin adevărat cere multă implicare și presupune stabilirea zilnică a unei legături cu Dumnezeu.** Participarea săptămânală la Sfânta Liturghie este foarte importantă în zilele noastre și reprezintă o formă prin care noi, tinerii, mărturisim dreapta-credință.“

Rareș Anton, clasa a IX-a,
Colegiul Național
„Alexandru Ioan Cuza“, Galați

„Esența credinței e reprezentată de legătura strânsă dintre credincioși și Dumnezeu. Așa cum afirma și Aristotel «ori de câte ori suntem la îndoială, trebuie să alegem calea prin care greșim mai puțin», credința îndeamnă omul la săvârșirea faptelor bune și la evitarea păcatului. Sămânța credinței sădită în sufletul copiilor înseamnă baza educației în spiritul creștin ortodox, dezvoltându-se pe parcursul vieții prin voință, cu ajutorul lui Dumnezeu“.

*Loredana Antohi, clasa a IX-a,
Colegiul Național
„Alexandru Ioan Cuza“, Galați*

„Într-o lume materialistă, în care oamenii se concentrează asupra confortului imediat, tinerii simt nevoia unei schimbări și a unei înnoiri spirituale. Credința dreaptă și corectă raportată la adevăratul Dumnezeu are o profundă semnificație, în sensul că determină esența vieții, dar și elementul de unitate dintre creștini. În opinia mea,

cea mai evidentă dovadă de mărturisire a credinței și a religiei este prezentată de faptele noastre“.

Andreea Cosmina Bădărău,
clasa a IX-a, Colegiul Național
„Alexandru Ioan Cuza“, Galați

„În viața creștinului credința este asemenea aerului, un lucru vital pentru a trăi. Alături de alte calități, credința alcătuiește un tot unitar, perfect și ideal. Participarea la Sfânta Liturghie reprezintă o lecție pentru sufletul meu, prin care doresc să mă apropiu mai mult de Dumnezeu. Cred că rugăciunea în comun conturează mai bine relația omului cu Dumnezeu, deoarece în comunitate se simte mai multă bucurie și primim mai multă putere de a merge în continuare pe drumul lipsit de păcat. În concluzie, credința e o virtute aparte, fără de care omul ar fi incomplet.“

Alexandra Florinela Chetrone,
clasa a IX-a, Colegiul Național
„Alexandru Ioan Cuza“, Galați

„Virtutea credinței este o problemă foarte dezbătută astăzi, ca și religia de altfel, fie de oameni de știință care dezaproabă anumite întâmplări din Biblie, fie de opinia publică. Avem nevoie de mai mult curaj pentru a ne mărturisi credința adevărată și, după părerea mea, aceasta este un lucru sfânt în care omul are libertatea să creadă (sau nu!) în Dumnezeu.“

Vlad Dobreă, clasa a IX-a,
Colegiul Național
„Alexandru Ioan Cuza“, Galați

„Îndemnurile spre păcat și provocările venite din alte societăți, precum și folosirea exagerată a tehnologiei avansate ne îndepărtează tot mai mult de Dumnezeu. Biserica este singura scăpare a tinerilor care doresc să ducă o viață curată și limanul în care poate crește credința în sufletele noastre. Orice tânăr cu dorință de mântuire poate deveni un creștin adevărat, mărturisitor al

lui Hristos, pe care se poate baza societatea noastră.“

Mihai Bogdan Cărăușu, clasa a IX-a,
Colegiul Național
„Alexandru Ioan Cuza“, Galați

„Credința, pentru mine, este foarte importantă. Este mai mult decât o virtute, așa cum învățăm la școală, este trăirea mea personală. **Ea îmi îmbracă sufletul cu o dulceață specifică, dumnezeiască, scoțându-mă din vârtoarea acestei lumi. Îmi dă aripi când mă prăbușesc și mă aduce iarăși la echilibru și la o viață normală, când mă scufund. Simt că viața mea are prin credință un fundament solid, că nu îmi este sufletul gol și pustiit și îmi doresc o viață clădită pe stâncă, cu prezența lui Dumnezeu în ea.**“

Georgiana Tudosă, clasa a X-a,
Colegiul Național
„Mihail Kogălniceanu“, Galați

„Particip la sfintele slujbe ale bisericii și îmi place să ajut oamenii de lângă mine. Tinerii nu sunt o categorie aparte de oameni, fără credință și care nu se implică, ci din contra, cred că le place să se implice, să se dăruiească și să aducă un aer nou și plin de prospețime. Prin credință dăm un sens existenței noastre. Ea ne-a format ca neam și ne-a făcut ceea ce suntem acum. **Mi-aș dori să pot transmite copiilor mei această credință, cu toată frumusețea ei, să le prezint obiceiurile tradiționale românești, portul nostru românesc, pentru a rămâne mereu vii. Cine și-ar dori să stingă sămânța unui popor care a dat oameni atât de calzi sufletește, atât de bravi de îți sălta inima de bucurie când te aflai în preajma lor, tocmai datorită credinței? Eu vreau să am grijă să nu mă abat de la drumul drept, bătătorit, cu mult înaintea mea, de oameni curați sufletește!”**

*Andreea Moțoc, clasa a X-a,
Colegiul Național
„Mihail Kogălniceanu”, Galați*

„Credința este o stare de bine care vine din interior, din suflet, străbate terminațiile nervoase, scaldă scoarța cerebrală și colorează irișii, împrăștiind o explozie de raze de lumină. De ce ochii? Pentru că se spune că «ochii sunt oglinda sufletului». Așa afirmă și Alan Watts: «Nu Îl cauți pe Dumnezeu în cer. Îl cauți în tine». Prin urmare fericirea, smerenia, voința și iubirea sunt sentimente care se reflectă prin irișii «pictați» de credința din interior.

Credința vine din suflet, acolo unde Îl găzduim pe Dumnezeu și se transpune în ochi, fiind transmisă mai departe.

Tinerii își dezvăluie sufletul mai greu, uneori, înlănțuindu-L pe Dumnezeu într-un loc întunecat, limitându-L și îngrădindu-L. Se lasă mânați de idei nejustificate și ridică privirea doar pentru a-L căuta acolo unde nu este, când de fapt El este mai aproape decât cred: e în ei“.

*Andreea Rață, clasa a X-a,
Colegiul Național
„Mihail Kogălniceanu”, Galați*

„Tinerii de astăzi sunt mereu în «criză de timp», uitând sau punând pe locul doi viața religioasă și mai ales participarea la Sfânta Liturghie, care este cea mai importantă slujbă ce se săvârșește în duminici și sărbători, și la care credincioșii ar trebui să **participe cu regularitate, și nu doar să asiste. Între aceste două verbe există o mare diferență. Asişti la un concert, dar nu ești tu cel ce cântă; asişti la reprezentarea unei piese de teatru, dar nu ești tu actor; în schimb, participi la o excursie, tu fiind unul dintre călători; participi la viața familiei, tu fiind unul din membrii acesteia. Ei bine, la Liturghie nu se asistă, ci se participă! Dacă doar asişti, înseamnă că ești un simplu spectator. Dacă însă îți iei în serios calitatea de membru al Bisericii, prezența la Liturghie nu poate fi decât participare atât trupește, cât și sufletește.**

Trebuie să înțelegem că dacă Îl avem pe Dumnezeu alături de noi, atunci și pânza de

păianjen poate fi un zid de apărare, dar dacă nu este Dumnezeu cu noi, atunci și zidurile de piatră vor fi ca pânza de păianjen și nu vom mai putea fi apărați.“

*Valentina Ciocan, clasa a X-a,
Liceul „Emil Racoviță“, Galați*

„**A** mărturisi credința ortodoxă înseamnă să crezi cu tărie în toate Tainele ei și să nu ascunzi aceasta, să nu te rușinezi. Eu obișnuiesc să merg duminica la biserică, în posturile importante mă spovedesc și mă împărtășesc; seara mă rog lui Dumnezeu și-I cer ajutorul, și de fiecare dată când am ocazia particip la activitățile filantropice care se organizează. Credința strămoșească în care ne-am născut și ne-au crescut părinții noștri reprezintă întreaga noastră viață și ne reprezintă ca români.“

*Ioan Zlătescu, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială
„Mihail Sadoveanu“, Galați*

„Sunt mândră că aparțin Bisericii neamului meu și încerc să-mi conving și unii prieteni să renunțe la ateism sau la atitudinile indiferente. În societate există și persoane care sunt împotriva creștinismului și de aceea **tinerii sunt stânjeniți să se închine în fața unei biserici, din cauza prietenilor care îi vor ironiza, poți fi chiar batjocorit, dar aceasta este crucea pe care trebuie s-o ducem, indiferent de comentariile usturătoare.**

În ziua de azi imaginea Bisericii a fost degradată din cauza mass-media, dar nu trebuie să uităm de preoții și creștinii adevărați care își dedică viața Bisericii și ajutorării semenilor, dar și de tinerii care sunt prezenți în Biserică“.

*Camelia Catană, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială
„Mihail Sadoveanu“, Galați*

„A crede și a-L mărturisi pe Dumnezeu nu înseamnă, după părerea mea doar a mer-

ge la biserică, a te ruga, a te mărturisi și a te împărtăși, ci mai mult decât atât: înseamnă a arăta respect și iubire celor din jurul tău, a-ți trăi viața frumos, pentru că ea este cel mai de preț dar de la Dumnezeu. Un creștin trebuie să inspire și să împărtășească iubire celorlalți.“

*Dragoș Trandafir, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială
„Mihail Sadoveanu“, Galați*

„**P**entru mine Dumnezeu este cel mai bun Prieten al meu, deoarece îi pot spune fiecare durere, orice dorință și toate bucuriile. Lui îi pot cere orice am nevoie, știind că El are puterea de a împlini ceea ce îmi este de folos.

Când eram mai mică am trecut printr-o perioadă mai dificilă, însă credința față de Dumnezeu și încrederea în familia mea m-au ajutat să trec peste acele probleme. Mântuitorul Hristos mi-a oferit liniștea de care avea nevoie sufletul meu, iar acum Îi mulțumesc deplin.

Știu că Dumnezeu mă ascultă de fiecare dată când mă rog, pentru că mă iubește foarte mult. Cred că Dumnezeu produce coincidențele pentru a ne arăta drumul pe care trebuie să mergem și ceea ce trebuie să facem, fiindcă nimic nu este întâmplător. Toate lucrurile care m-au făcut să sufăr m-au apropiat de Dumnezeu și de aceea Îl iubesc enorm.“

*Elena Portase, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială nr. 33, Galați*

„De Mântuitorul Iisus Hristos m-am apropiat mergând la biserică, la diferite slujbe, de la vârsta de trei ani.

Eu am simțit de multe ori prezența lui Dumnezeu. Când fac un lucru folositor, parcă aud o voce care mă încurajează: «Faci bine, să continui!». Iar dacă greșesc, parcă mă atenționează cu blândețe: «Nu face asta!», și îmi cer iertare. În timp am simțit o chemare față de Sfânta Biserică și o apropiere de Dumnezeu plecând de la rugăciunile simple, pe care cu multă

dragoste, mi le-a insuflat, încă din copilărie, bunicul meu.

Viața mea e un dar de la Dumnezeu, o adevărată minune.“

*Georgiana Buhan, clasa a VIII-a
Școala Gimnazială nr. 33, Galați*

„Dumnezeu este mereu alături de noi, chiar dacă noi nu-I simțim prezența.

De când mă știu am crezut în Dumnezeu, așa că niciodată nu am fost departe de El. Am încercat să păstrez această legătură rugându-mă acasă, la biserică, la școală, spunându-I Lui când mi se întâmplă un necaz, dacă am teză și că anul acesta urmează să susțin un examen important pentru viața mea. De mică am fost educată într-o familie care respectă valorile creștine: bunătatea, iubirea, credința și iertarea. Eu mărturisesc ceea ce consider că e cel mai important lucru de pe lume, credința în Dumnezeu și în viața veșnică“.

*Ramona Cristea, clasa a VIII-a
Școala Gimnazială nr. 33, Galați*

„Eu mărturisesc credința creștin-ortodoxă prin felul meu de a fi: mergând la biserică, rugându-mă, ajutându-i pe colegi și vorbind frumos.

Consider că experiența proprie a legăturii cu Dumnezeu este dovada cea mai puternică și mai convingătoare pentru cei din jur. Tinerii încearcă să-și depășească limitele și de multe ori această dorință îi ajută să trăiască mai profund viața spirituală, având multe modele din viețile sfinților.

A fi ortodox înseamnă să primești și să păstrezi dreapta-credință strămoșească, pentru ca și urmașii să se bucure de toate darurile pe care Dumnezeu ni le-a dat prin Fiul Său.“

*Bianca Mardaru, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială nr. 33, Galați*

„Eu îmi mărturisesc credința gândindu-mă că Dumnezeu este lângă mine și vorbesc în gând cu El. Apoi în fiecare duminică

că merg la biserică și încerc să fiu atentă la predică. Am înțeles foarte bine ce zice părintele: să nu judeci persoanele, pentru că toate sunt creația lui Dumnezeu. Apoi când plec acasă, mă rog și încerc să alung gândurile rele ce îmi apar în minte.“

*Luiza Ursu, clasa a V-a ,
Școala Gimnazială
„Dan Barbilian“, Galați*

„Eu îmi mărturisesc credința în Dumnezeu astfel: mă rog pentru familie, prieteni și pentru mine, merg la biserică, de Înviere iau lumină, fac fapte bune (îmi ascult părinții și profesorii), Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru tot ce am: pentru sănătatea ce mi-o dă, pentru că am un acoperiș sub care stau și pentru că m-a ținut în viață până acum și că mă ajută la greu“.

*Alexandra Iorga, clasa a V-a,
Școala Gimnazială
„Dan Barbilian“, Galați*

„Eu îmi mărturisesc credința în Dumnezeu purtând o cruciuliță la gât și o iconiță în penar, făcând rugăciunea în fiecare zi, mergând la biserică, făcând fapte bune, ținând post, sărbătorind Paștele, mergând la colindat de Crăciun pentru a sărbători împreună cu familia mea, prietenii și vecinii mei Nașterea Mântuitorului, încercând să nu mint (pentru că se mai întâmplă să minți câteodată) și fac tot posibilul să spun adevărul.“

*Marian Tanase, clasa a V-a ,
Școala Gimnazială
„Dan Barbilian“, Galați*

„Eu îmi mărturisesc credința în Dumnezeu astfel: merg la biserică măcar de două ori pe lună, mă închin seara și dimineața și Îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a dat o nouă zi. Seara eu spun următoarele rugăciuni: *Împărate ceresc, Tatăl nostru, Doamne, Doamne Ceresc Tată, Cuvine-se cu adevă-*

rat, Crezul. Când este post îl țin cu sufletul și cu trupul. În post mă rog citind: Acatistul Maicii Domnului și al Mântuitorului Iisus Hristos. În vreme de sărbătoare respect tradițiile, împreună cu familia mea.

Eu cred că dacă nu ai credință în Dumnezeu, nu ai viață. Dumnezeu m-a făcut tot ce sunt și Lui Îi datorez toată viața mea. Dumnezeu este ca un Tată pentru mine și mă ajută când Îi cer ajutorul. Dumnezeu este totul pentru mine.“

*Ecaterina Matei, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială
„Dan Barbilian“, Galați*

„Eu îmi mărturisesc credința în Dumnezeu încercând să nu vorbesc urât , să mă rog, făcând fapte bune, mergând la biserică, rugându-mă pentru familia mea, aprinzând o lumânare la vii și la cei adormiți, gândindu-mă la cei din familia mea care mă iubesc. Mulțumesc Lui pentru condițiile prielnice și pentru familia numeroasă și iubitoare pe

care o am și pentru tot binele care mi l-a făcut până acum.“

*Ștefan Cătălin Brătescu, clasa a V-a,
Școala Gimnazială
„Dan Barbilian“, Galați*

„Eu îmi mărturisesc credința în Dumnezeu mergând la biserică în fiecare duminică și în zilele de sărbătoare, rugându-mă ca toți oamenii să fie sănătoși. Când se termină slujba în zilele de sărbătoare, eu împreună cu părinții mei dăm de pomană alimente oamenilor care nu au ce avem noi. De fiecare dată când trec pe lângă o biserică, îmi fac cruce. Îmi spun rugăciunea în fiecare zi, iar la masă, familia mea face rugăciunea și spunem: «Mulțumim, Doamne, pentru pâinea care ne-ai pus-o pe masă!»“.

*Bianca Trandafir, clasa a V-a,
Școala Gimnazială
„Dan Barbilian“, Galați*

„Eu îmi mărturisesc credința în Dumnezeu mergând la Biserică duminica și în zi de sărbătoare.

Acolo, mă rog pentru familia mea, pentru mine și pentru toți colegii și prietenii mei. Apoi aprind o lumânare bunicilor mei, care nu mai sunt și o lumânare pentru cei în viață. Merg apoi și ascult slujba Sfintei Liturghii. Când sunt acolo mă gândesc doar la Dumnezeu, pentru că până la urmă de aceea mă aflu acolo. Încerc să fac fapte bune în restul timpului și să fiu bună!

Îi ajut pe alții când au nevoie, deoarece consider că asta înseamnă să fii un bun creștin. Nu doar stai la Biserică toată ziua, iar după aceea să faci numai lucruri rele.

Mă rog lui Dumnezeu, în special seara înainte de culcare să mă protejeze și să îmi dea putere pentru ziua ce va urma.“

Alexandra Amalia Bețivoiu,
clasa a V-a,
Școala Gimnazială
„Dan Barbilian“, Galați

„Credința noastră poate fi transmisă ușor prin: Biserică, școală, cărți, internet, ziare, chiar și prin vorbe.

Eu am o colegă care nu e ortodoxă, dar este curioasă și vrea să afle cam ce diferențe ar fi între religia ei și a mea. Astfel încât îi povestesc despre ce facem noi de Crăciun, ce sărbători avem, tradiții, colinde și multe altele. Fără să îmi dau seama, am mărturisit credința mea unei persoane.“

*Bianca Negrău, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială nr. 29, Galați*

„Ca și creștin ortodox, eu mărturisesc credința cea dreaptă prin ascultarea poruncilor dumnezeiești și a învățăturilor Bisericii. În primul rând, mă străduiesc să merg la biserică în zilele de duminică (și sărbători) pentru a-L slăvi pe Dumnezeu. Îmi fac rugăciunea dimineața și seara, pentru a fi mai aproape de Dumnezeu, a primi ajutorul Său și a-I mulțumi pentru toate lucrurile minunate din viața mea. În al doilea rând, încerc

să postesc și să fac fapte bune. Uneori este greu să mă mențin pe calea binelui, deoarece nu pot de fiecare dată să mă abțin să nu-i judec pe alții sau să nu fiu invidios.

Mărturisirea credinței celei drepte, pentru creștin este dovada unei credințe vii și active în Dumnezeu, Cel viu și prezent în viața noastră.“

*Alexandru Vasile, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială nr. 29, Galați*

„**Priveam încă de la început natura cu deplină admirație! În jurul meu totul era în extaz. Atât soarele care ne mângâia cu razele sale protectoare, cât și luna, care nu ezita să își etaleze frumusețea pe cerul rece și înstelat. Viețuitoarele se desfătau în lumina caldă a discului de foc, dar se ascundeau când el apunea și urmau frigul și tăcerea nopții.**

Mă întrebam întotdeauna: «Cine? Cine este Autorul creației?». Peisajul pe care adesea îl priveam, culorile, toate păreau coborâte din tabloul unui pictor genial, universal, părea făcut din cuvinte.

Însă, întrebarea mea a primit răspuns, pe când mă aflu în casa bunicii. Un singur nume a fost de ajuns să mă facă să înțeleg: «Dumnezeu!». El este Creatorul lumii și al omului. El aduce luna pe cerul negru să ne lumineze, tot El aduce soarele să învelească Universul în mantia de lumină. Dumnezeu a creat omul pentru ca el să privească admirativ asupra naturii, pe care a primit-o în dar, și să trăiască în legătură cu Creatorul său prin puterea credinței, care «...este, până la urmă puterea de a iubi...» precum spunea un cuvios părinte“.

*Emilia Puțanu, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială nr. 29, Galați*

„**A**-mi mărturisi credința înseamnă a-mi recunoaște identitatea în universul credinței în Dumnezeu. Noi trebuie să identificăm drumul cel drept, care ne duce direct la Dumnezeu. Dacă o luăm pe altă cărare trebuie să ne întoarcem și să ne regăsim drumul. Credința și mărturisirea ei sunt condiția esențială mântuirii, «piatra» pe care este

zidită Biserica. Credința este considerată un dar dumnezeiesc, pe când mărturisirea ei este darul omului către Dumnezeu.“

Simona Culachi, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială nr. 29, Galați

„La ora de religie învățăm să nu judecăm pe cei din jur dacă nu vrem să fim judecați, să ne iubim și să ne respectăm între noi. În acest sens ne putem inspira din viețile sfinților, ca pe viitor să devenim oameni din ce în ce mai buni și mai credincioși. Există daruri pentru toată lumea, deschide ochii, sufletul și mintea! Observă frumusețea care se află la îndemâna ta. Fii recunoscător, bucură-te de ceea ce ai. Iubirea naște iubire! Iertarea naște iertare! Astăzi greșesc eu, și tu mă ierți. Mâine greșești tu, și eu te iert. Poimâine greșim amândoi, și alții ne iartă, și tot așa. Și deasupra tuturor și în noi este Dumnezeu.“

Andreea Curelaru, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială nr. 5, Galați

„A trăi în dreapta-credință înseamnă a trăi în adevăr.

După cum ne-a învățat și Sfântul Porfirie Kavsokalivitul, care a trăit între 1906-1991, «întâia temelie pentru ca omul să deslușească și să deosebească adevărul este smerenia», trebuie să ne amintim că doar prin smerenie și credință putem duce o viață liniștită pe pământ și mai apoi, în Împărăția Domnului. Dumnezeu ne-a dat darul vieții pământești și ne-a arătat cum să trăim în pace cu alți oameni, cum să ne comportăm în societate, iar pentru asta, noi tinerii, Îl slăvim și Îi mulțumim Lui.

Mărturisim credința în Domnul prin mersul la biserică. Aici participăm la Sfintele Slujbe unde suntem învățați despre viața și minunile Mântuitorului. La biserică ne putem ruga pentru binele familiei și al celor din jur, putem scrie pomelnice pe care mai apoi le dăm preotului spre a se ruga. Prin rugăciuni comunicăm cu Dumnezeu și cu îngerii care ne sunt trimiși, astfel rugăciu-

nea devenind cea mai puternică conexiune cu cerul. Să-L punem pe Dumnezeu mai presus de orice!

Dacă Domnul nu ar fi în viața noastră, toate ar fi fără un rost, fără un scop! Omul lipsit de credință este un om pierdut. Dacă ai credință, totul se împlinește. Doar cu voia și ajutorul lui Dumnezeu și al Maicii Domnului putem fi ceea ce vrea El să fim: oameni iubitori.“

Ruxandra Buhoci,
clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „Dunărea“, Galați

„Eu, personal, îmi mărturisesc dreapta-credință prin rugăciune. Consider că rugăciunea este foarte importantă, deoarece este dialogul nostru cu Dumnezeu. De multe ori, oamenii neglijează rugăciunea. Un sfânt părinte spunea: «Mulți spun rugăciuni, puțini se roagă».

De asemenea, ca tânăr creștin merg la biserică, particip la Sfânta Liturghie și mă împărtășesc. Cele două Sfinte Taine, Sfânta

Taină a Spovedaniei și a Împărtășaniei sunt foarte importante pentru mine, ele au rolul de a curăța sufletul și de a-l înnoi; trebuie doar să dorim acest lucru.“

*Dana Gheorghică, clasa a X-a,
Liceul Teoretic „Dunărea“, Galați*

„Eu, ca tânăr, îmi mărturisesc credința ascultându-mi părinții, rugându-mă Domnului nostru Iisus Hristos și mulțumindu-I pentru îndrumare, sprijin și îngăduință“.

*Georgiana-Alina Gall, clasa a X-a,
Liceul Teoretic „Dunărea“, Galați*

„Cred că este important să mărturisim dreapta-credință prin: sărbătorirea praznicelor împărătești, participarea la Sfânta Liturghie și săvârșirea de fapte bune. Credința reprezintă temelia vieții și până la sfârșitul vieții să ne păstrăm credința creștin-ortodoxă“.

*Mihai Tudorie, clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „Dunărea“, Galați*

„Din punctul meu de vedere, avem mai multe modalități de a ne exprima iubirea pentru Dumnezeu, dar și iubirea pentru aproapele nostru. Ca și creștin avem datoria de a-i ajuta pe ceilalți, fără să așteptăm ceva la schimb și de a-i iubi necondiționat. Aceasta reprezintă pentru mine mărturisirea credinței adevărate“.

Cosmina-Maria Gherasim,
clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „Dunărea“, Galați

„Eu mă rog la sfânta căreia îi port numele, la Sfânta Sofia, deoarece simt că mă ajută și mă bucură acest lucru, considerând că așa îmi exprim credința. Când merg la biserică, simt că Dumnezeu și toți sfinții sunt alături de mine și acest lucru mă face fericită.“

Sofia-Aura Șerban, clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „Dunărea“, Galați

„Îmi mărturisesc credința prin săvârșirea faptelor bune, fără a cere ceva în schimb și cred că, acest lucru ne face să ne simțim mai bine, mai ales, când reușim să facem pe cineva să zâmbescă“.

*Ana-Maria Curelaru, clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „Dunărea“, Galați*

„Tinerii mărturisesc credința creștin-ortodoxă în diferite moduri, precum: participarea la ora de Religie, împărtășirea cu Sfintele Taine, păzirea și respectarea poruncilor lui Dumnezeu, participarea la slujbele Bisericii, cinstirea sfinților etc. Tinerii pot mărturisi credința în primul rând prin fapte. Mărturisind credința, Îl mărturisesc pe Dumnezeu, iar noi nu trebuie să ne lepădăm de Hristos dacă dorim să primim un rezultat pozitiv la Judecata de Apoi. Dumnezeu are răspunsurile la toate întrebările noastre și ne ajută în toate cu o singură condiție: să

nu ne lepădăm de El pentru că am urma o cale greșită“.

Teodora-Daniela Basarab, clasa a XI-a,
Colegiul Național
„Costache Negri“, Galați

„Credința este o stare sufletească pe care mulți dintre noi o dobândim treptat. Eu prin credință înțeleg, a crede în Dumnezeu și a te încrede în instituția numită Biserică, în care aflăm drumul sfânt spre mântuire. Credința ar trebui să fie prezentă la toată lumea, pentru că acesta este scopul nostru pe pământ.“

Corina-Cristina Zamfir, clasa a XI-a,
Colegiul Național
„Costache Negri“, Galați

„Un copil care-L poartă pe Hristos în suflet, în toate purtările sale arată smerenie și bună-cuviință. Ajută orice semen căzut în nevoie, participă activ la ora de Religie, în fiecare duminică este prezent la Sfânta Li-

turghie etc. Astfel, prin purtarea sa un bun creștin este o pildă de urmare pentru cei din jur, determinându-i pe aceștia să revină la credință“.

Rebeca Crețu, clasa a XI-a,
Colegiul Național
„Costache Negri“, Galați

„Credința reprezintă drumul ce leagă omul de Dumnezeu, printr-o putere pe care nu o putem dobândi din altă parte.“

Andreea Țîru, clasa a X-a,
Colegiul Național
„Costache Negri“, Galați

„Eu îmi manifest credința în Dumnezeu prin rugăciune, mulțumindu-I pentru tot ajutorul și prin mărturisirea greșelilor. De asemenea, cinstirea icoanelor și a sfintelor moaște, prin participarea la pelerinaje religioase, sunt alte dovezi de credință.“

Diana Miron, clasa a X-a,
Colegiul Național
„Costache Negri“, Galați

„Tinerii care de mici au avut o relație strânsă cu Dumnezeu, continuă să se apropie tot mai mult de El, când sunt mari. O cale importantă prin care ne apropiem de Dumnezeu foarte mult este Sfânta Taină a Spovedaniei, urmată de Sfânta Taină a Împărtășaniei.“

*Mirela Tănasă, clasa a X-a,
Colegiul Național
„Costache Negri“, Galați*

„În ziua de astăzi tinerii preferă să-și mărturisească credința în funcție de popularitatea ei. Dacă anturajul susține că, e popular să fii ateu, aceștia decid, uneori să susțină necredința lor, doar din cauza fricii de a fi nepopular“.

*Simona Corodescu, clasa a XI-a,
Colegiul Național
„Costache Negri“, Galați*

„Ne putem mărturisi credința prin înfruntarea viciilor și a instinctelor păcătoase, prin renunțarea la invidie, la mândrie, la orgoliu și la mânie în favoarea dragostei, a modestiei, a păcii sufletești și a empatiei.“

*Elena Munteanu, clasa a X-a,
Colegiul Național
„Costache Negri“, Galați*

„Fiecare dintre noi trebuie să aibă o relație permanentă cu Dumnezeu, această relație constând în respectarea poruncilor dumnezeiești, în participarea la Sfânta Liturghie și în lucrarea de fapte bune“.

*Georgiana Hohotă, clasa a X-a,
Colegiul Național
„Costache Negri“, Galați*

PROBLEMELE TINERILOR ȘI RĂSPUNSURILE BISERICII

*Prof. Geanina Tuluș,
Școala Gimnazială
„Mihail Sadoveanu“, Galați*

Tinerii vin întotdeauna cu prospețimea și cu sinceritatea lor în modul de a aborda adevărurile vieții. Puritatea, curăția, sinceritatea, spontaneitatea și curajul lor în analizarea, cu multă obiectivitate și imparțialitate, a problemelor lumii post-moderne pot veni în sprijinul maturilor și al vârstnicilor – care sunt generații rănite de atâtea experiențe negative și dureroase. Aceștia, la rândul lor, i-ar putea apăra pe tineri de a mai trece din nou prin astfel de experiențe.

Multe dintre problemele pe care tinerii le ridică preoților și profesorilor de religie

trebuie să fie discutate cu tinerii înșiși. Dacă despre toate aceste probleme se vorbește în mod firesc și din timp, adolescentul va fi pregătit pentru hotărârile ce le va avea de luat. Cel mai adeseori însă, din nefericire, problemele sunt de obicei ridicate abia când s-a creat deja o barieră între generații. Ar fi de dorit ca, pe măsură ce copiii se apropie de vârsta adolescenței să înceapă să discute cu părinții despre ispitele cu care se vor confrunta mai târziu.

Cea mai bună cale de a afla ce li se întâmplă tinerilor și care sunt problemele cu care se confruntă ei e să-i încurajăm să se exprime. Desigur, este nevoie de timp și răbdare pentru a afla ce au pe suflet, dar rezultatul este pe măsură.

Concursul tradițional de Religie întru cinstirea Sfântului Apostol Andrei din noiembrie 2015, inițiat de ÎPS Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, și desfășurat în orașele Galați și Brăila sub genericul „Educație. Familie. Școală. Societate. Problemele tinerilor de astăzi și răspunsurile Bisericii” a avut ca obiectiv exact acest lucru: ca

elevii să alcătuiască eseuri în care să-și spună, prin condei problemele vârstei.

Redăm mai jos fragmente din lucrările lor în care problemele acestei generații sunt descoperite de ei înșiși, cu dorința lor de a fi lămurite și depășite. Citindu-le, avem convingerea fermă că toți vor dobândi – în timp – ceva comun, și anume dragostea pentru Iisus Hristos și pentru aproapele, dragoste care trebuie să se materializeze în fapte concrete:

„Adolescenții de astăzi se confruntă cu diverse probleme: de la tutun, alcool și până la droguri, dar și depresie, presiuni și anturaj nepotrivit. În această perioadă adolescenții au cea mai mare nevoie de implicarea părinților, ca să depășească aceste pericole.

Fiecare adolescent își dorește în ziua de azi cel mai performant telefon, tablete, haine scumpe, dar puțini dintre tineri se gândesc la faptul că frumusețea exterioară e trecătoare și că ei nu vor avea mereu posibilitatea de a avea tot ceea ce-și doresc. Anturajul din care fac parte îi afectează emoțional pe

adolescenți și îi face să recurgă la gesturi iremediabile. De aceea, adolescentul trebuie să fie corect îndrumat, pentru că altfel riscă să-și distrugă întreaga viață din cauza unor tentații care puteau fi evitate dacă se acționa corespunzător.

În acest caz Biserica are și ea un rol foarte important în rezolvarea acestor probleme. Dacă acești tineri vor fi învățați până atunci să-L iubească pe Dumnezeu, ei nu vor recurge la asemenea fapte. În schimb, dacă adolescentul nu a fost foarte legat de Biserică, acum ar fi momentul ca acest lucru să se schimbe. Participând la Sfânta Liturghie, spovedindu-se și împărtășindu-se, el își deschide sufletul către Dumnezeu, se încarcă de putere, iubire și credință și, astfel, problemele tânărului vor dispărea treptat deoarece, cu ajutorul lui Dumnezeu, el și-a dat seama că a greșit și că își făcea singur rău.

Totul se rezumă la iubirea și credința pe care le porți față de Dumnezeu.“

*Alexandra-Elena Simiz, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială
„Miron Costin“, Galați*

**„Dumnezeu nu ne lasă
și nu ne uită“**

O problemă actuală a adolescenților și tinerilor este **dependența de internet**. Dar cum se ajunge la dependență? La început, totul pornește din curiozitate și distracție, din dorința de a ieși din monotonie. Cu timpul, calculatorul «ne fură», «ne prinde», azi puțin, mâine mai mult, plăcerea crește, dar odată cu ea și nevoia de mai mult.

Cine utilizează des calculatorul conectat la Internet și crede că nu poate deveni vreodată dependent este ca cel care se joacă cu focul și crede că nu se va arde. **Înșelarea acestei «mașinării a noului mileniu» este credința că poți fi independent în alegeri și mișcări, când de fapt în interior se produc schimbări de gândire și comportament.**

Dependența este, prin urmare, o boală. Medicii au destule date să confirme că internetul provoacă tulburări clinice. Trebuie să ne silim să înțelegem că dependența nu

e bună în nici un fel, pasiunea te duce la patimă, patima te duce la păcat și păcatul la moarte.

Renunțarea la vicii și la dependența de calculator sau de orice altceva și la orice patimă este răsplătită de Dumnezeu, ca orice aplecare spre bine, cu binecuvântare și purtare de grijă, asta pentru că Dumnezeu nu ne lasă și nu ne uită, indiferent cât de grave sunt păcatele noastre.“

Ana Maria Butuc, clasa a XII-a,
Liceul de Arte „Dimitrie Cuclin“, Galați

„Una dintre problemele aflate pe lista interminabilă pe care toți adolescenții o rețin, ca prin minune, mai repede decât orice altă lecție predată în caietele lor, este că mulți dintre ei se confruntă cu **viciile**: fumează sau se droghează și, neputând să se controleze, ajung să fure de la părinți pentru a-și procura cele «necesare», adăugând astfel la lista păcatelor și minciuna și furtul. Una din cauzele care îi determină să comită astfel de fapte este anturajul prost

ales, în care dacă nu faci ce ți se spune sau ce așteaptă toți de la tine să faci ești considerat «fricos» sau «laş». Astfel de cercuri de «prieteni» n-ar trebui să existe și ar fi mai mult decât bine dacă ne-am alege prietenii pe baza lucrurilor în comun, și nu pentru a deveni mai populari sau mai bine-văzuți în școală“.

*Mihaela Kemerî, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Miron Costin“,
Galați*

„Când ești tânăr ți se pare că toată lumea complotază împotriva ta și tot ceea ce trebuie să faci e să-ți ascuți inima, nu pe ceilalți. Astfel, unii încep să asocieze frumosul cu artificialul și popularitatea cu alcoolul, drogurile și țigările. Mulți tineri susțin că la această vârstă părinții nu îi înțeleg și nu îi lasă «să își trăiască viața», neînțelegând grija pe care ei le-o poartă în suflet. Rolul familiei este acela de a proteja, a susține și a-l ghida pe copil pe calea cea bună, spre învățătură, spre dezvoltarea cul-

turală, cât și cea spirituală. Din păcate multe familii sunt destrămate în zilele noastre pentru că părinții pleacă să muncească în alte țări pentru un viitor mai bun al copiilor lor, pentru ca nimic să nu le lipsească, și nu realizează că exact ei sunt cei care lipsesc într-un moment crucial al vieții copiilor, când aripile acestora tocmai se formează.

O altă problemă a tinerilor de astăzi este **nevoia de a ieși în evidență, de a fi diferit, de a arăta că ești rebel și nimeni nu îți poate interzice nimic.** Această rebeliune interioară este greșit exteriorizată și greșit direcționată.“

*Noemi Glucas, clasa a VIII-a,
Colegiul Național
„Costache Negri“, Galați*

***„Avem nevoie de iubire
și de oameni minunați în jur“***

„Am 15 ani, sunt adolescentă și fac parte din așa-numita **«generație smartphone»**. E foarte simplu să pui etichete, să judeci, dar oare te-ai întrebat vreodată de ce stau

tot timpul cu telefonul în mână? **Nu sunt dependentă de telefon, sunt dependentă de persoanele care se află la celălalt capăt al firului**, pentru că am verișori, unchi, mătuși și bunici răspândiți în țară sau în afara ei, iar telefonul este singura modalitate de comunicare cu ei!

Nu știi ce probleme au ceilalți tineri, dar **problema mea cea mai mare este că zilnic, când ajung acasă, nu mă așteaptă nimeni, nu am mâncare pregătită, nu am curățenie făcută, de aceea sunt dependentă de telefon pentru că prin intermediul lui pot discuta cu părinții mei, pe care îi văd doar în week-end** (ei locuiesc la țară, iar eu studiez la oraș). Familia, pentru mine, este pe primul loc. Membrii familiei mele sunt acei oameni care tot timpul mi-au dat putere să depășesc orice obstacol, care mi-au dat sfaturi, care mi-au șters lacrimile, sunt acei oameni care vor fi lângă mine indiferent de situație, acele persoane pe care le iubesc enorm de mult și care mă iubesc la fel de mult.

Oricât de puternic ar fi caracterul unei persoane, fără iubire, fără oameni minunați

în jur și fără familie, acea persoană este de fapt slabă și nu va fi capabilă să iubească și să fie iubită.“

Adelina-Anișoara Neghină,
clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „Emil Racoviță“, Galați

***De ce tinerii
au uitat de Dumnezeu?***

„Majoritatea tinerilor creștini de astăzi cer mereu probe, vor dovezi, vor zilnic minuni pentru a crede, iar Dumnezeu este perceput ca un ... tonomat: zic o rugăciune, aprind trei lumânări, fac semnul Sfintei Cruci și aștept să mi se îndeplinească rugăciunea. E ca un negoț – îți dau, îmi dai.

Pe ce se bazează necredința unora? În ce și unde L-au căutat pe Dumnezeu? Dacă cineva mi-ar dovedi că Hristos este în afară de sfera adevărului, aș prefera să rămân mai bine cu Hristos, decât cu adevărul!

Problema tinerilor de astăzi este aceea că s-au pierdut și se pierd pe zi ce trece, se

Înrăiesc, devin duri, indiferenți față de cei din jurul lor. De ce așa? **Am uitat să ne ascultăm și să ne înțelegem.** De ce ne lăsăm pradă întunericului? **Mi-am dat seama că marea criză nu este cea a banilor, ci este cea a iubirii.** Tinerii se luptă în zadar pentru niște deșertăciuni lumești, pentru lucruri materiale care nu fac altceva decât să le hrănească inconștiența, iar la finalul drumului sunt pierduți spiritual. Oricât de mult se dorește puritatea, la final totul este artificial, sintetizat.

Tinerii de astăzi sunt împânziți de problema neascultării, superficialității, egoismului, uitării, nepăsării. Când tinerii vor deveni adulți, atunci ce va fi? Ce va rămâne în urmă? Ce vor dăruia mai departe? Se pare că acestea sunt întrebări care nu frământă inimile și mințile celor care vor da răspunsul la vremea potrivită. Pentru că **nu ceea ce lași copilului tău, ci ceea ce lași în copilul tău este important!**

*Cosmina-Laura Ambrose, clasa a X-a,
Liceul Teoretic „Dunărea“, Galați*

**„Credința
este cea care echilibrează viața,
vindecă și mântuiește sufletul“**

„Trăim într-o lume care uneori poate fi prea crudă cu noi, o lume plină de probleme, supărări și dezamăgiri. Toate aceste necazuri și încercări ni le îngăduie Dumnezeu tocmai în scopul de a ne întări, de a ne îndrepta, de a ne deschide ochii și de a ne înțelepți. Într-o societate care este în declin, tinerii sunt cei mai afectați. Adolescenții sunt cel mai ușor de manipulat. Unii devin sclavi ai televizorului, ai internetului, ai jocurilor, filmelor sau muzicii. Mare parte a mass-media nu promovează altceva decât violență, incultură și sexualitate, lucruri care afectează tinerii care nu sunt pregătiți să analizeze informațiile corect, să distingă între bine și rău.

Tinerii se confruntă în zilele de azi cu agresiuni fizice și psihice. Adolescenții devin victime ale acestor probleme în cadrul cercului de prieteni și chiar în familie.

Neștiind cum să reacționeze, neavând poate sprijinul nimănui care să-i ajute și să îi îndrume, aceștia recurg la dependența de droguri, alcool, tutun, la izolarea de cei din jur sau chiar la sinucidere.

Într-o lume în plină dezvoltare tehnologică, componenta religioasă nu este afirmată îndeajuns, ea fiind, în opinia mea, cea mai importantă. Tinerilor aflați în necazuri nu le este descoperită credința în Dumnezeu, fie din neștiință, neglijență sau din ignoranță. Credința este cea care echilibrează viața, vindecă și mântuiește sufletul și ne ajută să trecem peste ispite, precum Mântuitorul spune în Evanghelia după Ioan (13, 33): «*În lume necazuri veți avea; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea!*».

Biserica este cea care îi poate ajuta pe adolescenți, descoperindu-le și fructificându-le credința, punându-le la îndemână un duhovnic ce îi poate îndruma moral și spiritual, învățându-i să fie mai buni, mai răbdători, să nu deznădăjduiască în fața problemelor pe care le au, ci să să-și pună speranța în Dumnezeu fiindcă nu-

mai El este Cel care ne poate lumina viața și mintea. Participarea la sfintele slujbe, Spovedania, Împărtășania, Sfântul Maslu sunt medicamente ale sufletului și trupului pentru tinerii care cad în lumea vicioasă a dependențelor sau care sunt agresați fizic și psihic zi de zi.“

*Sorina Mihaela Holban, clasa a XII-a,
Liceul Teoretic „Sfânta Maria“, Galați*

S.O.S.! Cine ne aude?

„Sunt doar un copil și poate nu înțeleg lumea așa cum se crede că o fac adulții. Și totuși, sunt convinsă că e vorba de alt tip de ochi. **Un om matur, odată cu trecerea timpului își închide ochii sufletului, privind doar prin prisma minții, pe când noi vedem altfel lucrurile.**

Tocmai din acest motiv nu sunt tinerii ascultați, ei fiind, adeseori, considerați neștiutori, neexperimentați și necunosători ai legilor nescrise; părerea noastră este trecută cu vederea... De ce?! **Suntem strigăte mute ale societății, tentative**

de eliberare din șablonul pe care singuri și-l impun adulții. Cine vrea să ne asculte? Avem atâtea de spus, atâtea de dovedit și de împărtășit, dar se pare că lumea s-a născut doar cu gură, nu și cu urechi...

Din lipsa comunicării cu adolescenții, aceștia își pierd încrederea în sine și avântul tineresc, văzând că părerea lor nu valorează nimic, ajungând să se desconsidere și (cine știe?) să recurgă la acte irecuperabile. **Chiar atât de greu este să vă rupeți câteva clipe din existența voastră pentru a ne vedea privirile ce trimitperate semnale de ajutor către voi?**

Cu timpul, ne-am creat refugii: jurnale, pasiuni, ursuleți sau poate iubiri interzise... și tot noi suntem judecați. Dacă s-ar întâmpla ca un pom să fie uscat, ce verificați prima oară? Frunzele sau rădăcina? Adevărul este că întotdeauna trebuie cercetată cauza, pentru a face o schimbare în efectele ei.

De multe ori banii sunt mai importanți decât propriul copil. Serviciul e pe primul

loc, acest lucru provocând un dezechilibru. **Oamenii trebuie iubiți, iar lucrurile folosite. Haosul lumii de azi este pentru că iubim lucrurile și folosim oamenii.**

Ce putem face pentru a rezolva aceste probleme? E nevoie de iubire și armonie în familii. Dumnezeu este iubire și Biserica, casa Lui este singurul loc ce poate asigura înțelegerea și pacea. În parohii s-au început deja programe de întărire spirituală a tinerilor, numite «Hristos împărtășit copiilor», prin care preoții ascultă problemele adolescenților și caută răspunsuri la întrebările pe care de multe ori aceștia nu au curajul să le rostească. **Biserica este un refugiu, o oază pe care nu mulți au descoperit-o, din păcate. Există preoți extraordinari, cărora chiar le pasă de durerea celor din jur și au mereu un sfat care să ajute. Eu personal cunosc multe exemple.** Încă din copilărie iubeam să merg la biserică, deși aceasta era departe de casă, doar ca să-l pot auzi pe părintele nostru predicând. Mai târziu, când am învățat să scriu, îmi luam și notițe.

Tinerii trebuie învățați să iubească, să asculte și să se exprime în momentele oportune, să se confeseze lui Dumnezeu pentru că doar El va avea întotdeauna timp să ne audă problemele. **Eu una voi încerca să trimit în fiecare seară scrisori imagina-re către ceruri, așteptând neîncetat răspunsurile sub forma unor zâmbete sincere sau poate a unor îmbrățișări, dacă nu cer prea mult“.**

*Maria Ilie, clasa a IX-a,
Colegiul Național
„Vasile Alecsandri“, Galați*

Probleme zilnice

„Zilnic nu mai văd bucurie în oameni, ci doar zâmbete seci și ochi plini de durere. În loc de râsete și surâsuri se aude acum, tot mai acut, foșnetul banilor. Se pierde treptat esența vieții, se pierde bucuria, iubirea, sănătatea, respectul. Se pierd valorile.

Cel mai dureros lucru în zilele noastre mi se pare acela că, dacă un elev nu se în-

cadrează în anumite norme, dacă nu poartă șablonul celorlalți este marginalizat, este batjocorit fără a se ține cont de sentimentele lui. **Nimeni nu mai privește dincolo de zidul aparențelor. Nimeni nu știe cât de multă durere poate ascunde un zâmbet de copil.** În spatele oricui se poate ascunde o poveste tristă, se pot ascunde bătăi în familie, decese, abandonuri, probleme grave de sănătate și multe altele. Cu toate acestea, acești copii sunt puternici prin simplul fapt că nu răspund cu aceeași monedă. Din păcate însă, o parte din ei își pierd încrederea în sine. Este îngrozitor ce se întâmplă sub ochii noștri. Empatia, respectul, iubirea, prietenia sunt valori atât de ușor de întrebuițat dar aproape dispărute. Iubirea este cel mai frumos sentiment, cel care ne face oameni în cel mai adevărat sens al cuvântului. Mă doare când o văd pierzându-se. **Absolut toți se hrănesc prin rănirea altora, prin distrugerea sufletului, spulberarea viselor.** Dacă ar exista mai multă iubire între oameni, nu cred că ar mai exista probleme. Dacă înainte de a critica greșelile altora

ne-am uita în adâncul nostru, multe schimbări s-ar produce.

Așadar, dacă vrem o schimbare, consider că noi înșine trebuie să facem în primul rând o schimbare în noi. **Putem fi, fiecare în parte, o schimbare minoră sau, uniți putem fi schimbarea de care avem nevoie.**“

*Ana-Maria Iancu, clasa a IX-a,
Colegiul Național
„Mihail Kogălniceanu“, Galați*

„**Generația tânără trebuie să progreseze, dar și să învețe din greșelile înaintașilor pentru a-și oferi un trai decent și o viață mai bună. Eu consider că ar trebui să se investească mult mai mult în educația copiilor pentru a realiza un progres vizibil și pentru a fi pe drumul cel bun. Viața este unică și trebuie să o trăim fără să o irosim în van, pierzându-ne pe noi înșine. Așadar, atâta timp cât trăim pe acest pământ trebuie să oferim și să ne oferim, să ne comportăm cu responsabilitate, ca să putem**

fi răsplătiți cu primirea în împărăția lui Dumnezeu.“

*Mihai-Adrian Lavric, clasa a XI-a,
Colegiul Tehnic „Paul Dimo“, Galați*

***„Omul dispune de iubire
împărtășindu-se de iubirea divină“***

„Viața este așa cum ne-o creăm și putem spune că suntem în fiecare clipă cauza sau efectul alegerilor noastre. Putem da vina pentru nereușitele noastre pe toți cei din jurul nostru, pe cei din familie, școală, sistem, societate, anturaj. Putem să ne lamentăm în propriile noastre neîmpliniri, observând un sistem corupt, cu oameni care vând și cumpără alți oameni pentru propriile plăceri și pentru nevoile lor meschine. Putem să observăm o societate cu un sistem de valori defect, inversat, unde ura, mânia, răzbunarea, minciuna, lăcomia, frica și banii sunt cu mult mai apreciate și respectate, iar sinceritatea, cinstea și adevărul, demnitatea, puritatea și credința în Dumnezeu sunt batjocorite și respinse. Putem să dăm vina pe familie,

pe sistemul educațional și să credem greșit că cei din jurul nostru sunt vinovați pentru tot ceea ce nouă ni se întâmplă și suntem nefericiți. Putem să credem că nefericirile noastre provin din nebunia acestei lumi în transformare, unde oamenii își crează un altfel de Dumnezeu, după chipul și asemănarea lor, și nu invers, iar adevăratul lor Dumnezeu este banul, puterea și interesul.

Putem să dăm vina pe Dumnezeu pentru toate acestea? Putem să dăm vina pe Dumnezeu pentru tot ce ni se întâmplă, atunci când Îi întoarcem mereu spatele? Putem să dăm vina pe Dumnezeu, dacă îmbrățișăm viciul băuturii și ne pierdem mințile îmbătându-ne și făcând toate relele pământului, după care simțim gustul amar al consecințelor prin suferințele pe care le suportăm?

De fapt, în relația omului cu Dumnezeu, El propune iubire nesfârșită, iar omul dispune de iubire împărțându-se de iubirea dumnezeiască. Avem totul ca să reușim să fim fericiți. Putem să ne bucurăm de prietenii pe care îi întâlnim, putem fi fericiți alături de părinții noștri pe care într-o zi îi

vom pierde. Putem să beneficiem de toate oportunitățile pe care viața ni le oferă, putem să ne construim o carieră, alegând profesia potrivită și, în același timp întemeind o familie frumoasă alături de persoana iubită. Viața nu ne oferă doar clipe frumoase, căci sunt momente când ne lovim de obstacole și încercări ce ne produc clipe amare. Putem să conștientizăm că o zi întreagă este alcătuită atât din lumina soarelui, cât și din întunericul nopții, dar întunericul apare doar atunci când lumina dispare. **Umbrele nefericirilor noastre nu reprezintă decât conturul trăsăturilor chipului nostru creat după propriile alegeri, experiențe, trăiri și înțelegeri!** Căutând în interiorul nostru vom găsi liniștea și armonia necesare pentru a lua cele mai bune decizii.

Întotdeauna cele mai bune decizii trebuie însoțite de marele dar al vieții, iubirea. Iubirea poate fi descoperită când fiecare om se va regăsi în Dumnezeu și primind Sfânta Euharistie.“

*Samuel Rugină, clasa a X-a,
Colegiul Tehnic „Paul Dimo“, Galați*

„Libertatea e în Dumnezeu“

„Fiecare părinte își dorește să aibă un copil deștept și acesta să ajungă bogat. Dar educația lui pornește din **familie**, acolo unde a rostit prima silabă, unde a căzut prima oară, dar a fost ridicat. Nicio tânără mireasă nu-și mai dorește astăzi să intre curată în biserică și sunt cazuri rare de băieți care își iubesc logodnicele pentru ceea ce sunt de fapt... aproape toți privesc trupul, dar ceea ce este înăuntru, ceea ce este viu, uită. Părinții nu contemplă la cum să-și crească sub veșmântul lui Hristos copiii. Mulți cred că după ce le-au oferit bunurile materiale de care aveau nevoie, misiunea lor s-a încheiat. Dar greșesc... Copiii capătă mofturi, se umplu de cuvinte și gânduri trăsnete despre care nu au cu cine să vorbească. Comunicarea dintre mamă și fiu dispare; cel din urmă își gustă singur amarul vieții, ajungând ca la sfârșit să se otrăvească cu el. Virtuțile devin ceva demodat, ceva mort.

Școala nu educă, școala doar dă ocupație tinerilor, le acoperă frunțile deja plictisite și pline de griji cu ridurile nonsensurilor. Mulți nu pot să primească toate informațiile și cad pradă, atât de dezamăgitor, temelor copiate, notelor care nu arată decât gradul de inteligență folosită. Școala doar ține sub lespede a grea a cerințelor, a teoriilor necreștine, aripile care dor. La sfârșit, așa-zișii «capabili» se aleg cu foi iscălite, după care, dacă nu au palme calde care să-i înalțe, ating pământul. Nu mai știu cum să pornească pentru că nimeni nu i-a învățat, nu mai știu cum să strige, pentru că nimeni nu i-a auzit vreodată, rămân săraci cu sufletul. Definițiile învățate despre gândiri aristocrate nu se pliază deloc pe adevărata față a lumii. Unii dintre ei cad în ispitele ucigătoare ale drogurilor, alcoolului, fumatului sau ale unei reputații banale de «șmecher», de om fără scrupule.

Societatea de azi este una mizeră prin fiecare amănunt al ei... Tinerii primesc nesătui informația greșită intenționat de mass-media. Puțini sunt aceia care au cura-

jul de a căuta adevărul, majoritatea înghite înșelătoria ca pe o pastilă de care este legată fizic. Minciuna din fiecare zi dă satisfacție celor neinițiați; cu timpul, ei și-o însușesc, jertfindu-și puritatea, mântuirea pentru ea. Simplele vorbe aruncate trec pe lângă urechile lor dezgolindu-i de toată frumusețea cu care s-au născut. Tinerii învață pas cu pas, ca pe un nou decalog, legile societății: cum să-și arunce haina minunată a Raiului și să lase trupul în bătaia falsității, ce muzică să asculte, ce haine să poarte. Astfel, chipul lor îmbătrânește, zâmbetele lor ruginesc; dogmele impuse nu le respectă personalitatea, ci o nimicesc.

Tinerii doresc libertate, dar nu o înțeleg. Libertatea e în fluturi, e în pomi, **libertatea e în Dumnezeu.**

Tineri, aveți aripi, nu le lăsați să vă doară, nu le lăsați să se zbată ca să știți că trebuie să vă înălțați zâmbind!"

*Ioana Scutaru, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială
„Nichita Stănescu“, Galați*

**„Suntem generația
cărților închise
și a sufletelor rănite“**

„Familia este locul unde ne dezvoltăm atât fizic, cât și psihic. Familia este singurul loc în care găsim iubire, indiferent de circumstanțe. În familie începe educația, inclusiv cea religioasă, învățăm să-L iubim pe Dumnezeu și pe aproapele nostru.

Societatea este în funcție de cum vrei să o vezi: uneori bună, alteori rea. Trebuie să știi că și tu faci parte din ea și să ai un rol. Este ușor să ne formăm o imagine negativă despre persoanele din jurul nostru și foarte greu să le iubim.

Adolescenții de astăzi sunt foarte preocupați de tehnologie. Cărțile sunt pentru unii niște obiecte ciudate; praful se așază în fiecare zi, din ce în ce mai mult, pe cărțile din biblioteci și nu există nimeni care să le trezească la viață, fiindcă uzăm prea mult de tehnologie. Dar în ea nu vom găsi niciodată armonia și pacea de care avem nevoie.

Școala este o problemă pentru mulți tineri din ziua de azi, care nu văd în ea locul în care reușim să ne dezvoltăm armonios și unde putem afla răspunsuri la multe din întrebări. Ea va fi mereu deschisă pentru sufletele dornice de învățatură și mințile deschise pentru a cunoaște lumea. Poate că pe unii îi sperie ideea că există elevi cărora le place școala. Acesta nu trebuie să fie un motiv de batjocură. Copilul care iubește școala va deveni imediat copilul iubit de școală.

Observăm din ce în ce mai mulți tineri care fac abstracție de ceea ce se întâmplă în jurul lor, punându-și căștile în urechi. Nu contează că ascultă rap, muzică clasică, rock sau altceva. Nu contează părerea lumii pentru că de multe ori muzica pe care o ascultăm ne reprezintă. Suntem generația muzicii cu volumul la maxim, suntem generația «One-Direction» și a filmelor siropoase. **Suntem generația cărților închise și a sufletelor rănite. Dar suntem NOI.**

Am uitat să fim veseli, săritori și altruști. Am uitat să fim buni și înțelegători. Oare Dumnezeu este mândru de noi?

Cred că nu, fiindcă în loc de priviri iubitoare vedem ură, fiindcă în loc de îmbrățișări și susținere oferim și primim în același timp respingere. Ne îndepărtăm pe noi de ceilalți atunci când facem aceasta și Îl îndepărtăm pe Iisus Hristos.

Trebuie să învățăm să credem, să iubim, să zâmbim, să facem toate lucrurile care ne oferă fericire. De ce tristețea e trăită mai intens decât bucuria? Tristețea ne face rău. Ne autodistrugem cu propriile gânduri și sufletul ne plânge când ochii rămân fără lacrimi. Ne este frică să schițăm un zâmbet fiindcă suntem conștienți că în această societate asta ne face rău. Ne temem de lucrurile bune deoarece ele întârzie să apară în viața noastră. Ne îngrijorăm pentru ziua de mâine și uităm de ziua de azi. Aparent, toate lucrurile care ne fac rău sunt puse pe primele locuri în viața noastră. Și astfel trecând prin toate acestea, stress, agitație, ore de plâns și de amar, **uităm de suflet. Uităm că cel mai mult rău se adună acolo și într-o zi ne vom fi dorit să fi gustat din dulceața bucuriei. Sufletul contează! Aceasta este**

lecția pe care trebuie să o învățăm. Să învățăm să uităm trecutul, să trăim prezentul și să lăsăm viitorul în seama lui Dumnezeu.“

*Denisa Anton, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială
„Nichita Stănescu“, Galați*

„Trăim într-o societate cu o multitudine de probleme pe toate planurile, cele mai multe fiind ale tinerilor, pentru că ei se află într-o etapă ce dă start carierei și dacă primii pași sunt făcuți greșit, cu greu mai poate fi îndreptat drumul.

Una dintre cele mai grave probleme ale tinerilor este **depresia**, ce poate duce ulterior la consum de etnobotanice, alcool, tutun, la adoptarea unui comportament nepotrivit, la agresiune și chiar la sinucidere. Adolescentul și mai apoi tânărul găsește la tot pasul motive pentru a fi depresiv. Ceea ce îl poate duce la depresie pe un elev este în primul rând neîncrederea în sine, dar și notele proaste, neînțelegerile din familie,

obezitatea (care poate să nici nu fie reală), societatea în care trăim care judecă imediat, fără a asculta și povestea din spate etc.

Tocmai din acest motiv trebuie să avem părinți cu care să fim deschiși și care ne vor ajuta în fața oricărei probleme și prieteni cu care să ne susținem reciproc.“

Lavinia Duman, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială nr. 29, Galați

„**Tinerii zilelor noastre sunt supuși diferitelor tentații care sunt peste tot și acestea îi fac să devină «semințe neroditoare» și îi determină să nu ia în serios cel mai de preț dar pe care l-au primit de la Dumnezeu: viața. Problemele își fac simțită prezența, iar în sufletele lor este un război permanent între «Ce să fac?» și «Cum să fac?» de cele mai multe ori calea cea bună fiind acoperită de minciuni, frică și incertitudini.**

Aici intervine duhovnicul care, chiar și printr-un simplu sfat bun îl poate face pe tânăr să-și găsească drumul pierdut, să-și rezolve problemele sau să afle răspunsuri

la diferite întrebări. Înaintea unui examen – și nu mă refer doar la examenele școlare – înălțarea unei rugăciuni sincere către Dumnezeu îl poate ajuta pe tânăr să depășească teama, să-i lumineze mintea pentru a lua deciziile corecte sau pentru a depăși anumite obstacole.“

*Mihai Brănișteanu, clasa a X-a,
Colegiul Tehnic „Traian Vuia“, Galați*

***„Biserica
- liniștea sufletului meu“***

„În societatea contemporană, lumea este atât de grăbită, încât ajungem să trecem indiferenți peste orice. Alergăm prin viață ca într-un vagon de tren, vedem pe geam, în afara compartimentului nostru, doar lucruri mari care ne sar în ochi. Viața tinerilor este cea mai grăbită dintre toate și, deseori, problemele lor par prea mari pentru a fi cuprinse de Biserică.

Dar Biserica înseamnă iubire, pace sufletească, este un refugiu pentru cei naufragiați în viață. Poate nu îi înțelegem me-

reu regulile, dar asta contează, în fond, prea puțin. Uneori chiar misterul ne atrage. În fiecare zi ne întâlnim cu religia, este peste tot, nu putem să-i ignorăm prezența, cum nu putem să nu simțim că plouă, chiar dacă suntem sub umbrelă.

Tinerii din ziua de azi sunt atât de ocupați, încât au uitat să se bucure de viață. Vi-l prezint pe Andrei! Are 16 ani și merge pe stradă grăbit, cu capul ascuns în gluga neagră, cu mâinile afundate în buzunare, îndreptându-se spre o meditație pentru care abia și-a terminat temele și gândindu-se la compunerile pe care le mai are de făcut atunci când revine acasă. Nicidecum nu mai observă norii sângerii care sclipesc metalic în geamurile blocurilor, fulgii care zboară bezmetic prin aer ca un roi de fluturi sau mirosul de prăjituri de casă venind printr-o fereastră deschisă. Dar, deodată, trece prin fața unei biserici. Dinăuntru se aude un cântec serafic și o lumină caldă se revarsă prin ușa întredeschisă. Este ceva nou pentru el, ceva blând și ademenitor. La început nu știe cum să reacționeze, dacă să creadă că ceea

ce vede și simte este aieva sau doar o închipuire a imaginației sale. Dar nu pleacă mai departe. Stă pironit în fața bisericii, nedumerit, fascinat, pătruns de o căldură care parcă vine din interiorul lui, până atunci rece și pustiu. Acum însă, ceva s-a schimbat, de parcă ar fi aprins cineva beculețe de Crăciun într-un brad. Andrei a descoperit Biserica!

Multe dintre problemele tinerilor sunt închipuite sau, în orice caz, exagerate, și nu trebuie să le stea în calea fericirii. Majoritatea adolescenților din ziua de azi sunt ca Andrei, dar ceva sau mai bine zis, Cineva, trebuie să îi aducă pe calea cea bună, să îi învețe din nou să se bucure de viață ca de cel mai mare dar.“

*Miruna Bercariu, clasa a X-a,
Colegiul Național
„Nicolae Bălcescu”, Brăila*

***Unde ești copilărie,
cu lumina ta, cu tot?***

„Sunt o copilă de 12 ani și țin strâns cu dinții de copilărie. Simt cum, odată cu trece-

rea timpului, încep să se depărteze de mine clipele în care mă jucam, în care nu aveam nicio grijă decât să mă trezesc, să mă rog, să citesc, să cânt, să mă bucur de frumusețea acestei vieți ca de cel mai frumos dar pe care Dumnezeu mi l-a oferit.

Am 12 ani și în tot acest timp am simțit cum asupra mea Pronia divină își revarsă cei mai albi și cei mai frumoși îngeri ... încă de la naștere. **Mama mi-a povestit că, atunci când eram în pântecele ei, medicii au sfătuit-o insistent să renunțe la mine, deoarece era suspectă de rubeolă, iar eu aș fi avut neșansa de a mă naște cu grave malformații. Mama a avut încredere în medici, dar mai ales a avut credință în Dumnezeu. S-a rugat Maicii Domnului și chiar a promis că eu voi purta numele «Maria». Și iată-mă, sănătoasă și fericită că am primit în dar viața...**

Am debutat în acest eseu cu această povestioară despre darul vieții pentru că am întâlnit, din păcate, în scurta mea viață, **copii care s-au gândit chiar la sinucidere.** Oare ce le-ar putea întuneca atât de mult

mintea acestor copii? Răspunsul l-am găsit cât se poate de repede: **necredința în Dumnezeu, negarea Lui.**

Eu cred că, dacă în sufletul omului există credință, el conștientizează că viața trebuie trăită frumos și curat, pentru că doar oamenii buni sunt bineplăcuți lui Dumnezeu. Cum să alegi să fii iudă? Cum să negi vehement pe Domnul și cum să nu știi ce chin veșnic îți va tortura conștiința în viața viitoare, dacă tu alegi să-ți iei singur zilele? Nu există nicio scuză pentru așa ceva, nici măcar atunci când te scalzi în marea nesfârșită a disperării unei boli incurabile, a unui necaz fără margini, căci, așa cum le-ai primit pe cele bune de la Domnul, trebuie să le accepți și pe cele mai puțin bune care, acceptate cu răbdare, te vor conduce, cu siguranță, spre mântuire. Cât mi-aș dori să-i pot ajuta pe acești copii chinuiți de psihoze să renunțe la gândurile lor întunecate!

Iată, deci, un pericol real ce îi pân-dește pe copiii și pe tinerii vremurilor noastre care au de toate și, la cel mai

mic eșec, amenință cu suicidul... Și asta se întâmplă în timp ce alți îngeri bolnavi sau muribunzi stau răbdători pe paturi de spital, rugându-L cu lacrimi în ochi pe Bunul Dumnezeu pentru încă o zi, o lună sau un an de viață...

Eu consider că viața este un dar divin și că trebuie să fim puternici și să primim cu dragoste și cu îndelungă-răbdare tot ceea ce ea ne oferă: bucurii și necazuri, succese și eșecuri, fericire și tristețe... Trebuie să fim pregătiți să privim în față, cu aceeași tărie, și frumusețea și hidoșenia... Dacă Dumnezeu ne-a dăruit viața, înseamnă că avem un scop de atins, iar acest scop – mântuirea sufletului nostru – nu se atinge prin renunțare atunci când dăm de greu.

Pe lângă viață, Dumnezeu ne-a mai dăruit și libertatea de a alege ceea ce trebuie să facem în viață. Noi nu suntem predestinați, ci liberi. Îl putem iubi pe Dumnezeu sau putem să-L ignorăm; putem fi teofili, hristofori sau ateï! E alegerea noastră, căci noi suntem liberi. Iată în ce constă frumusețea și unicitatea credinței noastre creștin-ortodoxe: în

libertatea de a alege să ajungem la asemănarea cu Dumnezeu.

Tinerii de astăzi sunt tentați să-și «sugrume» visele și speranțele în **droguri și alcool**, iar la orice pas rămâi stupefiat de cât de mult folosesc **violența fizică și verbală** – la școală, pe stradă, în autobuz etc.

Parcă o aud pe mama care într-o zi îmi spunea că, pe vremea ei, nu erau în școală nici gardian, nici psiholog, nu se făcea nici ora de Religie, dar copiii erau plini de respect și nimeni nu avea nevoie de ajutor... Iar acum există și gardieni, și psihologi, copiii studiază Religia și vorbesc liber despre Dumnezeu dar, din păcate, există multe vicii, atracții care îngenunchează sufletele tinerilor de azi ce se afundă pe nesimțite în prăpastia deznădejdiei. Cei mari conștientizează pericolul, dar nu pot face nimic. Dar, cel mai grav este faptul că tinerii consideră această situație o normalitate, pentru că ei nu au trăit în vremurile trecute pentru a avea termen de comparație. Ce este mai rău este faptul că **unii nici nu prea mai știu să deosebească binele de rău, valoarea de nonvaloare.**

Cum să procedeze, însă, dacă părinții ba nu au timp să comunice cu ei, ba sunt plecați în alte țări, la muncă? Iată cum, fără să îmi dau seama, vorbesc de un alt pericol care surpă frumusețea copilăriei: **plecarea părinților în străinătate**. Copiii cresc iubiți de bunici, de mătuși, de vecini... dar nimeni nu poate înlocui dragostea maternă și familia unită. Copiii primesc telefoane de ultimă generație, tablete, jocuri sofisticate, dar sunt lipsiți de dragostea părintească. Eu cred că **prezența fizică a părinților lângă copii suplinește orice bun material**. Simt asta și nimeni și nimic nu mă poate convinge că nu e așa, căci nimeni și nimic nu se poate pune în balanță cu un «Noapte bună!» și o mângâiere oferită de părinți seara la culcare. Pentru mine, vocea și chipul celor dragi nu reprezintă o amintire, ci o realitate cotidiană și de aceea mă consider cel mai fericit copil din lume! Tabletele se strică, se demodează, telefoanele se schimbă căci devin depășite, dar golul lăsat de lipsa celor dragi atunci când ești copil și ai nevoie cel mai mult de ei lângă tine nu se umple niciodată și, în plus, omul nu

trebuie să-și agonisească avere pe pământ, ci în ceruri, acolo unde nu îi este teamă că ar putea cineva să i-o fure.

Cât de modest au trăit părinții și bunicii noștri! Aveau de toate, dar nimic din ceea ce au oamenii din ziua de azi... Însă ei se aveau aproape unii de alții și ce bine le mai era!

Înțeleptul istoric Nicolae Iorga spunea: «Cine-și părăsește țara pentru una mai bogată e ca și copilul care își părăsește mama pentru una mai frumoasă». Eu cred din tot sufletul în aceste vorbe și mai cred că noi, tinerii, trebuie să învățăm, să muncim și să iubim aici, la noi, pentru că astfel ne prețuim moșii și strămoșii care au luptat și au murit pentru a ne făuri nouă un leagăn.

Dragi părinți, iubiți profesori, duhovnici înzestrați cu har, ajutați-ne să depărtăm din calea noastră luminoasă **nonvaloarea!** Unde este muzica frumoasă românească – puzderie de metafore – ce ne încânta simțul auditiv și ne mângâia inima? Unde sunt emisiunile educative? Totul e comercial! Cine înjură mai tare, cine e mai dezbrăcat,

cine are părul mai colorat e mai interesant!
Un **NU** mare din tot sufletul meu de copil a
cărui retină a fost mânjită de **nonvalorile**
promovate de unele televiziuni! Un **NU**
răstit **Internetului** care ne fură identitatea!
NU desenelor animate cu monștri care
devin modele de falși eroi pentru copii! **NU**
haosului din cluburi! **NU vedetelor an-**
alfabete de carton promovate de televizi-
uni pentru fizicul lor și luate ca modele de
mulți dintre tineri! **NU zgomotului,** ci mu-
zicii valoroase! **NU disperării,** ci speranței,
credinței și dragostei!

Viața noastră e plină de răutate, ură, peri-
cole iminente, teroare, războaie, necredință
și neîncredere. Acestea sunt rănile copilări-
ei mele! Dar, cu toate acestea, în inima mea
licărește speranța. **Să nu uităm că atunci**
când ura ne însoțește pe drum, dragostea
ne face cu mâna la colț de stradă... când
flacăra răutății ne mistuie ființa, stropul
de bunătate se prelinge în sufletul nos-
tru ca o apă vie și ne salvează din iadul
deznădejzii... când pericolele, teroarea
și războaiele ne amenință, glasul nostru

**strigă după Dumnezeuul păcii... când ne-
încrederea pare a-și găsi locaș în inima
noastră, credința cât un bob de muștar
ridică în noi stâncile speranței.**

Ajută-ne, Doamne, pe noi, copiii, să nu
ne pierdem printre străini, să ne iubim țara,
strămoșii, valorile și, mai presus, pe Tine,
Care ni le-ai dăruit, cu dragoste, pe toate!“

Maria Modiga,
Școala Gimnazială
„Miron Costin“, Galați

TÂNĂRUL ÎNTRE MODELELE AUTENTICE ȘI ANTIMODELE

*Prof. Asimina Negulescu,
Școala Gimnazială
„Ion Băncilă“, Brăila*

Așa cum bine știm, Școala este sora mai mică a Bisericii, gândită, formată și întemeiată în tinda Bisericii, sub inspirația Sfântului Duh și ajutată permanent de oameni înțelepți și mari teologi, iubitori de neam și țară. Modelul desăvârșit de înțelepciune, bunătate, frumos și iubire, pe care românii și l-au ales dintotdeauna, a fost Mântuitorul Iisus Hristos, „Calea, Adevărul și Viața“ acestui popor. Noi, creștinii, trebuie să urmăm acest Model, atât cât ne este cu putință fiecăruia dintre noi. Cu cât această preocupare este începută la o vârstă mai fragedă, cu atât valoarea sa va fi mai mare. Pentru a-l face

pe copil să ajungă să simtă, să-și dorească și să urmeze **valori esențiale** precum *iubirea de cultură, de neam, de țară, de Dumnezeu*, este necesară educația religioasă, cu toate valențele ei interdisciplinare și înălțătoare.

Copilul, încă de mic, vine în contact cu realități, simboluri și manifestări moral-religioase, ale căror semnificații este necesar să le cunoască, să le înțeleagă, să le primească în suflet și apoi, cu siguranță, să le practice și să le apere, întocmai ca marii eroi ai neamului românesc. Mai întâi în familie, apoi în cele două instituții de cultură – BISERICA și ȘCOALA –, copiii, învață să-și construiască valori, să-și manifeste sentimentele, să-și formeze deprinderi de viață demne de un *adevărat creștin și om valoros* al societății în care trăiește. Astfel, acesta devine persoană deschisă comunicării cu Dumnezeu și cu semenii, dornic de cunoaștere și veșnic însetat de Adevăr.

O astfel de formare a copiilor trebuie și poate fi continuată în cadrul orelor de religie, prin activități extracurriculare, dar mai ales prin participarea copiilor la „viața Bise-

ricii". Când spunem *viața Bisericii* nu separăm *viața obișnuită* de *viața duhovnicească*, ci Biserica invită viața trăită adeseori banal, plictisitor, fără rost sau chiar înjositor pentru sine și ceilalți, la ridicare, la înălțarea existenței către Izvorul Vieții, către Hristos, Dumnezeuul nostru. Desprinsă de sub aripa Bisericii din rațiuni practice și economice, Școala trebuie să-și păstreze mesajul educațional în sfera culturii și tradiției strămoșești, a **valorilor morale și spirituale perene ale acestui neam**, fără a-și trăda misiunea de dragul modelor trecătoare sau al curentelor ispititoare, lipsite de fond și dăunătoare sufletului. Într-o lume în care este greu a te ridica la demnitatea misiunii de dascăl adevărat, când simți că propria-ți gândire, cu neajunsurile, frustrările și limitele ei, îți stopează zborul spre cunoaștere deplină, când la tot pasul ești îndemnat să crezi că altul greșește, iar tu ești în regulă, când totul și toate își caută sensul cu disperare *aici* și *acum*, când tainele și frumusețea existenței omenești sunt luate în râs, ei bine acum și din ce în ce mai evident, **Școala în-**

cepe să-și caute din nou sora cea mare, Biserica. Școala simte că puterile-i secătuesc, că metodele, strategiile, procedurile, planurile, proiectele, convorbirile, ședințele, consfăturile și consiliile nu-i oferă întotdeauna soluții la problemele pe care le întâmpină, nu-i hrănesc rădăcinile, ba adesea i le distrug, nu-i servesc idealurile, ba adesea o dezrădăcinează, încercând a-i abate atenția spre orizonturi străine, spre ținte viclene și egoiste, spre forme fără fond, adică spre nicăieri. Aflată în această suferință, Școala își simte și reclamă neputința, prin dascăli serioși și dedicați copiilor ce le-au fost încredințați, dascăli care ridică steagul atenționării asupra pericolului de a ne fi pierdut pe noi înșine, de a ne fi lăsat duși de valul mincinos al unei modernități pustiitoare.

Copiii, dar mai ales dascălii și părinții lor, încep a se simți trăiți de viața care parcă le-a luat-o înainte, uitând să trăiască ei cu adevărat, motiv pentru care Biserica este chemată în cancelaria Școlii, în sălile de clasă, la deschiderea anului școlar, la sfințirea

sălilor și a laboratoarelor, la ajutorarea copiilor necăjiți și blazați din cauza neajunsurilor, la ore de religie, de dirigenție, de istorie, la zile aniversare, la bine și la rău, cu toți intuind și căutând astfel sensul superior și tainic al existenței la care Creatorul ne-a chemat. În această căutare, toți cei amintiți, ca factori principali ai actului de educație, simt nevoia nu doar de a chema Biserica în ograda Școlii, ci aleargă cu inima fremătând de emoție și nerăbdare în „corabia salvatoare a Bisericii“. Parteneriatul cu parohia devine astfel necesar ca și aerul, pentru viața școlii, astfel încât *religia adevărată* nu poate fi decât într-o armonie perfectă cu *știința adevărată*. Școala nu face decât să constate și să confirme, dacă mai era nevoie, adevărurile revelate în Sfânta Scriptură, însă este pândită permanent de pericolul de a rămâne cuvânt sec, dacă nu se adapă din cuvântul plin de *pneuma* al Bisericii.

Adesea copiii ne dau lecții de moralitate, de credință, de bunătate, de maturitate, de dragălalșenie, de tot ce este frumos și bun. Ca dascăli trebuie să ne străduim să-i

creștem frumos, să-I aducem Domnului prinosul sufletelor minunate ce ni s-au încredințat, adăpate din izvorul nesecat de har al Sfintei Biserici. Să le dăm, așadar, cuvântul tinerilor creștini, care inspirați de tema ***Biserica – izvor de modele pentru tineri***, au scos din comoara sufletelor lor cuvinte memorabile:

***„Familia care aprinde candela
din sufletul meu“***

„Cred că Biserica a rămas singura instituție care îți vorbește despre puritate, bunătate și credință nemărginită. Aici este spațiul sfânt în care oamenii îți devin modele de viață, unde oamenii sunt oameni. Pentru mine, Biserica este o familie, o familie unită care mă învață doar de bine, care e veșnic prezentă când ai nevoie de sprijin, e familia care aprinde candela din sufletul meu.“

*Alexandra Cazan, clasa a V-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

**„Când intri într-o biserică
ești acasă, ești în Casa lui Dumnezeu“**

„Consider că Biserica este izvor de modele nu doar pentru tineri, ci Biserica este izvor de modele pentru oamenii de orice vârstă. Dacă te duci într-o excursie, nu te simți întotdeauna bine, deoarece ești într-un loc străin, departe de casă, dar când intri într-o biserică ești acasă, ești în «Casa lui Dumnezeu». Deci, dacă vă simțiți departe de casă sau de cineva drag vouă, intrați într-o biserică ortodoxă și vă veți simți mult mai bine! Așa îmi trece mie dorul de mama, care este plecată la muncă în altă țară...“

*Julian Steve Vintilă, clasa a V-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

**Modelul meu de viață
este ales din Biserică**

„Biserica este cu adevărat izvor de modele pentru oameni. Modelul meu de viață

este ales din Biserică, este Mântuitorul Iisus Hristos. De ce? Deoarece El toată viața pământească Și-a trăit-o făcând bine, ajutând oamenii în primejdii și necaz. Mi-ar plăcea să-L întâlnesc pe Domnul nostru Iisus Hristos ca să mă povățuiască și să mă îndrume în viață. Știu însă că Îl întâlnesc în Sfânta Biserică. Acolo pot vorbi nestingherit cu El. **Câteodată mă gândesc cum ar fi fost lumea aceasta fără Dumnezeu sau ce mă făceam eu dacă nu mă nășteam într-un popor care Îl iubește pe Dumnezeu? Ce făceam fără credință? Dar mulțumesc lui Dumnezeu că sunt român, că-L am pe El și îmi este mereu aproape!**"

*Mihai Eduard Guzu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

***Duhovnicul meu
- model de răbdare***

„Modelul meu este părintele care m-a botezat și îmi este duhovnic. Pentru mine el este model de răbdare, pentru că el transformă oameni păcătoși în oameni minunați.

Eu însumi mă străduiesc să devin un copil mai bun, să învăț mai mult și mai bine. Mi-aș dori să devin așa de înțelept și de iubit ca părintele meu!“

Alexandru Valentin Bogdaci,
clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila

***Maica Domnului
a doua mea mamă***

„**O**ricine poate vorbi depre Maica Domnului și bunătatea ei. Eu, de câte ori m-am rugat Sfintei Fecioare, nu m-a lăsat singură. De aceea eu o numesc «a doua mea mamă». Orice fată cred că ar trebui să o aibă model de viață pe Maica Preacurată. Sigur vom fi fericite dacă o vom asculta și o vom urma!“

Cosmina Stan, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila

***„Doctorul cel Mare
este Dumnezeu“***

„Biserica este cel mai bun model pentru tineri. Aici învață să se pregătească pentru viață, să se poarte frumos și să fie iubitori, pentru a avea un suflet pur. Mai mult, Biserica poate vindeca rănilor sufletești, care odată spovedite curăță și bolile trupesti. Chiar și medicii au început să trimită oamenii la biserică! Cred că au înțeles că **Doctorul cel Mare este Dumnezeu.“**

*Ana Cosmina Piroșcă, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***Mi-am ales ca model
pe Maica Domnului***

„În ziua de astăzi sunt mai puțini tineri care merg regulat la Biserică sau se roagă deosebit de mult. Eu sincer, nu vreau să fac parte din această categorie. De aceea mi-am ales ca model pe Maica Domnului. Ea este blândă, bună, miloasă, iubitoare, iertătoare. Cine nu

ar vrea o astfel de colegă, o astfel de prietenă sau soție, bunică sau mamă? Cine nu ar vrea să aibă aceste calități? Toate acestea ne vor forma un bagaj de mare folos în viață și ne vor ține în paza Maicii Domnului.“

Maria Iustina Manea, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila

Biserica este raiul pe pământ

„**Biserica este singurul loc în care omul se luminează, se regăsește, învață să fie OM. Nu uitați că nu suntem singuri, ci Dumnezeu este cu noi! Biserica este raiul pe pământ!**“

Iulia Marcu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila

Ora de religie – parte din viața Școlii și a Bisericii

„**Biserica este cu adevărat izvor de modele. Cred că ora de religie face parte atât din viața Școlii, cât și din viața Bisericii. De la această oră pe care abia o aștept, am învățat**

că modelul fiecărui om trebuie să fie Domnul Iisus Hristos. Îl iubesc cu tot sufletul pe Dumnezeu, Care ne apără de toate relele și ne ajută să trecem peste toate. Dar **mai am un model: doamna profesoară de Religie. Ceea ce îmi place la dânsa aș vrea să reușesc și eu să fac: nu face diferențe între copii, oricum ar fi ei – înalți, slabi, urâți, frumoși. Te face să te simți iubit și atât! Iubit de dânsa și iubit de Dumnezeu!**

*Adrian Iancu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

„Biserica

- locul sfințit în care prinzi puteri”

„**Eu simt că Biserica este locul sfințit în care prinzi puteri. Peste tot se râde de oameni, se bârfește, se descurajează. Biserica va rămâne locul în care cuvintele sunt doar frumoase, sfinte, minunate, în care omul se simte ocrotit și învață să ocrotească. Pentru mine acesta este un frumos mod de viață!**”

*Alexandra Belinschi, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

**„Biserica înseamnă
bucurie trăită în comun“**

„Pentru mine Biserica înseamnă bucurie trăită în comun, nu doar de unul singur. Ea ne învață să împărtășim și aproapelui iubire, respect, milă, răbdare, așa cum și noi dorim să le primim pe toate acestea. Deși egoismul e la modă, mila și iubirea nu pot fi trăite de unul singur!“

**Andrei Drăgușanu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila**

**„Modelul care mă atrage
este Sfântul Apostol Andrei“**

„Eu mi-am format un model de viață prin participarea la activitățile de la Biserică, la proiectul «Hristos împărtășit copiilor». De acolo am învățat să fiu calm, să-mi păstrez sufletul curat, să mă spovedesc, să mă împărtășesc și să iubesc Sfinții lui Dumnezeu. Modelul care mă atrage este Sfântul Apostol Andrei, a cărui viață mi se pare mi-

nunată. Tot timpul a învățat pe alții despre Mântuitorul, chiar și pe strămoșii noștri. Când se termină activitatea, plec bucuros acasă că am învățat lucruri noi și parcă devin mai încrezător că pot și eu să fac mai mult bine oamenilor.“

*Cristian Coteș, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

***„Iubesc întâlnirile
cu părintele nostru duhovnic!”***

„**Modelul meu de viață este preotul meu duhovnic. El m-a încreștinat, prin Sfânta Taină a Botezului, el ne spovedește și ne împărtășește pe mine și pe colegii mei, el are grijă și ne sfințește casa, școala și viața, cu puterea pe care i-a dat-o Dumnezeu.**

Cel mai mult îmi place că părintele iubește copiii. Când ne vede i se luminează chipul și cred că întreaga viață. Toți ne simțim bine lângă dânsul pentru că ne iubește, la fel cum și noi îl iubim. Ne învață să deosebim binele de rău și să alegem binele,

adică să fim morali. Iubesc întâlnirile cu părintele nostru duhovnic!”

*Cătălina Gavrilescu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

Biserica
***– un model de bunătate,
milostenie și smerenie***

„Credința ortodoxă este o binecuvântare pentru sufletele noastre. Biserica aduce lumină, căldură, iubire, iar când simți că nu mai poți, când ești la pământ, Dumnezeu te ridică. El este acolo pentru noi, trebuie doar să Îl chemăm și ne va ajuta. **Când te rogi și îți faci semnul Sfintei Cruci, te înconjură puterea sfințitoare a lui Dumnezeu, te simți liber, parcă poți zbura.** Pentru mine, Biserica în sine este un model de bunătate, milostenie și smerenie.”

*Bianca Bodorin, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

**„În Sfânta Biserică mă simt
ca în al nouălea cer“**

„**E**u am observat că atunci când merg la Biserică și mă rog pentru cei dragi mie, se coboară și mai multă dragoste și pace peste familia mea. **În Sfânta Biserică mă simt ca în al nouălea cer**, este locul în care mă simt cel mai bine.“

*Ionuț Bărbulescu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

Biserica este vie

„**B**iserica nu înseamnă o clădire frumoasă și atât. Biserica este vie, formată din creștini și Sfinții lui Dumnezeu, adică din oameni ce urmează modelele de sfințenie, ca și ei să devină sfinți.“

*Diana Zetu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***Biserica
este o parte din sufletul meu***

„Îmi place să merg la Sfânta Liturghie, îmi place să mă rog cu ceilalți, îmi place să ascult predicile preotului, îmi place să merg în pelerinaje cu colegii și cu familia. De la Biserică am învățat să mă rog, să mă comport frumos. Biserica este o parte din sufletul meu, fără de care nu aș putea trăi. De la Sfânta Mănăstire Sihăstria, aflată în munți, am învățat ce frumos este să ai pace sufletească. La Biserică mă simt în largul meu, cred că de acolo lumea începe să se schimbe în bine.“

*Andra Munteanu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

***Părintele școlii noastre
are grijă de noi ca de copiii săi***

„Sunt foarte bucuros când vine duminica și pot merge la activitățile cu colegii mei de școală, pe care le desfășurăm cu părintele și cu doamna profesoară de religie.

Mulți copii, printre care și eu, ne simțim ca în a doua noastră casă: iubiți, mângâiați, încurajați, sfătuiți, atenționați, alinați cu bunătați și evidențiați pentru toate activitățile frumoase. Am ajuns să mă simt mai bine la biserică decât acasă! Cred că multor copii li se întâmplă această minune. Părintele școlii noastre are grijă de noi ca de copiii săi.“

*Laurențiu Eftim, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***„Aș renunța la propria mea viață
pentru Bunul Dumnezeu***

„Eu sunt fascinată de viața și curajul Sfinților care și-au dat viața pentru Mântuitorul Iisus Hristos. Dumnezeu este și mi-a fost mereu alături, mai ales în necazuri. De la Sfinții Mucenici admir tăria credinței lor și dreptatea. Și eu aș renunța la propria mea viață pentru Bunul Dumnezeu.“

*Ana Maria Maștei, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***„În Biserică,
mintea și sufletul meu se deschid“***

„Când intru în Biserică, mintea și sufletul meu se deschid. Se văd mii de modele pentru tineri și pentru adulți. Sfintele icoane și sfintele slujbe ne fac să ne gândim la bunătatea Sfintei Xenia, la blândețea Maicii Domnului, la răbdarea și milostenia Sfintei Filofteia și la toate virtuțile tuturor celorlalți sfinți. Dar în primul rând, ne gândim la Dumnezeu, Care a creat această lume cu răbdare, din bunătate și apoi ne-a oferit-o nouă. Deci, când intru în Biserică mi se înfățișează mii de modele, pentru prezent și pentru anii ce vor trece.“

*Irina Craioveanu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***„Biserica este un loc
în care mă simt ca în rai“***

„Biserica este un loc în care mă simt ca în rai. Dispar toate relele și invidia oa-

menilor. Când mă duc acolo să mă spovedesc simt că reasc, sunt un alt om. Sfinții, părintele, călugării, măicuțele sunt pentru mine cei mai înțelepți oameni pe care i-am întâlnit și mereu vor rămâne în sufletul meu. De la acei oameni speciali am învățat să fiu bună, blândă, miloasă, sinceră și multe alte calități. De fiecare dată, **înainte să intru în biserică, simt că deja Dumnezeu mă ia de mână și mă duce în rai.**“

Bianca Silvia Malinchi,
clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila

**„Sfântul Nicolae
– modelul pe care Biserica
m-a făcut să-l iubesc“**

„Sfântul Nicolae este modelul pe care Biserica m-a făcut să-l iubesc. Răbdarea și blândețea lui, milostenia și înțelepciunea sfântului nu se compară cu nimic. De mic îl iubesc pe Sfântul Nicolae și cred că așa va rămâne pentru toată viața mea. Nu este rugăciune pe care sfântul să nu o primească,

cum nu există om pe care el să nu-l fi miluit,
în viața sa pământească.“

*Răzvan Butnaru, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***Modelul meu de viață
– călugării din sfintele mănăstiri***

„**Modelul meu de viață sunt călugării din sfintele mănăstiri. De ce? Pentru că acești oameni, deși sunt la fel ca noi, au un plus față de un om obișnuit – s-au dăruit cu totul Domnului. Pentru mine sunt model de voință și jertfă. Îi iubesc și îi admir!**“

*Anamaria Ciupitu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***„Biserica
are ceva ce nu are nimeni“***

„**Biserica are ceva ce nu are nimeni: izvor de mântuire și sfințenie, din care bei și nu mai însetezi. De unde poate avea așa ceva? De la Însuși Dumnezeu, Care e prezent în Sfintele Altare. Biserica este iz-**

vor inepuizabil de modele pentru oameni. Cei care au ascultat sfaturile ei, au fost fericiți toată viață și au ajuns în rai.“

*Mihail Cazan, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

**„Aș îndemna tinerii
să-și facă model din duhovnicii lor“**

„Aș îndemna tinerii să-și facă model din duhovnicii lor. Eu sunt fericit că am un părinte duhovnic bun, foarte milos și înțelept. Toți cei care i-au ascultat sfaturile sunt mulțumiți și împăcați. Cred că este un om valoros pentru toți copiii școlii și pentru orașul nostru, Brăila. **Am văzut la Spovedanie că vin foști elevi ai școlii, care acum sunt la liceu, iar alții la facultate. Îi crește inima părintelui cu ei, dar și a lui Dumnezeu cu noi toți.“**

*Denis Mălureanu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***Biserica, singura transmițătoare
de „valori ce nu se vor demoda
niciodată”***

„De când nu vi s-a mai vorbit de modestie? Sigur, demult nu ați mai auzit cuvântul acesta, dacă nu ați mai călcat pragul Bisericii. Cred că Biserica a rămas, din păcate, singura instituție care ne învață să fim modești, smeriți, transmițându-ne valori ce nu se vor demoda niciodată. Să nu credeți că tinerii sunt doar needucați, așa cum adeseori se zice, ci îndemnați permanent să facă lucruri ce contravin unei bune educații. Dar sunt și tineri care rezistă la toate și numai datorită unei vieți de bun creștin. Aceasta o înveți de la Biserica. **Aici ești primit cu toate plusurile și minusurile tale, aici înveți ce frumos și bine este să înveți a străluci de la zi la zi.”**

*Silviu Gabriel Sinca, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

***Puterea Bisericii
de a fi unică și nepieritoare***

„Când toată lumea învață a se iubi pe sine și a strânge pentru sine, Biserica este glasul lui Dumnezeu care strigă contrariul. Ea îndeamnă la iubirea aproapelui și a lui Dumnezeu, precum și la milostenia pornită din suflet. Mă atrage această putere a Bisericii, de a fi unică și nepieritoare! Cum să nu iubești acest model de viață?”

*Bianca Maria Zaharia, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

***Un bun model de viață
– creștinii***

„Pentru mine un bun model de viață, ales din Biserică, sunt creștinii. Deși au caractere diferite, toți sunt uniți de aceeași putere: a face binele. **Nu există oameni perfecti, însă putem să ne perfectăm, să devenim asemenea lui Dumnezeu, prin iubire și bunătate. Dumnezeu ne invită**

permanent la aceasta. Noi răspundem invitației?”

*Andreea Maria Filote, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

***„Biserica este o bucurie
în viața omului”***

„Biserica este o bucurie în viața omului. Ea călăuzește și luminează mintea și sufletul tinerilor de astăzi. Ne limpezește mintea și ne îndrumă pașii prin viață, arătându-ne ce este bine și ce este rău, dar ne dă și puterea de a percepe clar diferența uriașă dintre cele două cuvinte. Chiar de ai luat-o pe căi greșite, Biserica îți arată că poți fi îndreptat, șlefuiindu-te cu voia și lucrarea ta, până devii un diamant.”

*Romeo Popa, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

Cântările bisericesti
– „o sursă de bucurie“

„Pentru mine, cântările bisericesti sunt o sursă de bucurie. În timpul sfintelor slujbe, rugăciunile cântate ale preotului mă înalță parcă de pe pământ la cer, mă fac să uit de multe și să mă ridic cu mintea și sufletul la Dumnezeu. Oare ce muzică mai poate face aceasta?“

***Gabriel Cioroiu, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila***

***„Modelul de viață curat și frumos,
propus de Biserică,
este Modelul Hristos“***

„Consider că Biserica este un izvor nesfârșit de modele, din care tinerii se pot inspira pentru a trăi o viață curată și liniștită. O singură întrebare aș adresa tinerilor care au diverse vicii: Ce primesc când fac tot felul de păcate, când viciul îi domină? Cu siguranță ar răspunde plăcere. Însă aceasta este

una trecătoare, dovada faptului că repetă păcatele respective, simțindu-se neîmpliniți. Să ne gândim însă ce ne oferă Biserica? Începând de la o mică rugăciune de cinci minute într-o biserică și până la participarea la Sfânta Liturghie, starea sufletească a omului se transformă. **Îți poți schimba viața ta și a celor din jur, îmbrăcându-o în lumină. Modelul de viață curat și frumos propus de Biserică este Modelul Hristos, plin de har și iubire.** De a ceea Biserica rămâne izvor nesecat de modele, în special pentru tineri.“

*Ana Maria Mohorea, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***Modelul de viață al sfinților
– simplitatea și frumusețea vieții***

„Iubesc Biserica deoarece ea ne arată și partea simplă a lucrurilor, a vieții. Tinerii sunt îndrumați de Biserică să urmeze modelul de viață al sfinților lui Dumnezeu. Faptele lor bune, viața lor trăită simplu și frumos, rugăciunea nu erau ceva extraor-

dinar, ci erau ceva firesc. **Cred că trebuie să revenim la simplitatea și frumusețea vieții, fără modele strâmbe și sofisticate!**“

Alexandru Constantin,
clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila

„«Dumnezeu este Iubire».
Biserica ne împărtășește tuturor
această Iubire sinceră“

„**Toți oamenii vor să fie prețuiți de ceilalți, mai ales tinerii. Vrem să fim virtuoși, dar nu știm sigur care sunt adevăratele virtuți. Poate din grabă sau din alte motive, apelăm la surse care mai de care mai facile și false, uitând că ajutorul căutat se cere de la Dumnezeu. Eu asemăn Biserica unui cu-făr, pe care mulți oameni nu știu să-l deschidă. Ea este inestimabila sursă de virtuți. În ea primim har și bucurie, de care avem atâta nevoie! Dumnezeu este Iubire, iar Biserica este locul de pe pământ ce ne împărtășește tuturor această Iubire Sinceră,**

locul în care o putem simți cu tot sufletul. **Biserica este scara dintre Rai și pământ, ce așteaptă învățăcei pentru urcarea ei spre Cer.**“

*Miruna Enescu, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

Biserica

- înlănțuire a modelelor de viață

„**Biserica nu este numai clădirea cu turle aurite din care răsună cântări îngerești, ci sursa unui model de viață pe care toți îl putem adopta. În momentul în care ai pășit în sfântul locaș, pur și simplu sufletul ți se bandajează cu bunătate, iar ochii ți se luminează.** Prin intermediul predicilor, orice tânăr învață ceva. De la modul în care se comportă creștinii în Biserică, până la exemplul Mântuitorului Hristos, se înlănțuiesc modele de viață. **Dacă societatea evidențiază golurile omenești, Biserica ne învață cum să le umplem cu bunătate, iubire, milostenie și alte calități.** Modelul de viață propus de Creștinism este veșnic

actual, pentru că veșnic este și Dumnezeuul nostru!”

*Diana Stoian, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

**„Biserica este o școală
a sufletului”**

„Biserica este o școală a sufletului. Aici sufletul e călăuzit de Dumnezeu, prin slujitorii Lui. Ei fac din noi oameni frumoși.”

*Dumitru Marin, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

**Părintele duhovnic
– „tatăl sufletesc”
pe care mult mi l-am dorit**

„Pentru mine, ca tânără, Biserica reprezintă a doua casă, iar părintele duhovnic este un tată sufletesc pe care mult mi l-am dorit. De la dânsul am învățat că tinerii au un suflet foarte prețios, atât pentru familia lor, cât mai ales pentru Dumnezeu. Imaginea tinerilor nu este cea care se prezintă sau se

impune forțat prin mijloacele mass-media, iar tinerii trebuie să dovedească aceasta prin faptele și realizările lor, așa cum ne învață părintele nostru duhovnic. Trebuie să facem tot ce ne stă în putință să fim valoroși! În loc să mergem în cluburi putem să ne petrecem timpul citind ceva folositor sau măcar să profităm de ce au citit și au învățat de-a lungul vieții oamenii minunați, precum preotul duhovnic. Să-i căutăm mai des pe oamenii valoroși, să vorbim și să le cerem sfatul, că ne vom folosi pentru toată viața!“

*Liliana Adelina Călin, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

Minunile se întâmplă zilnic

„Cu regret spun că nu merg foarte des la Biserică, așa cum aș simți. Însă, momentele care îmi vor bucura sufletul de-a lungul vieții sunt acelea în care îmi voi aminti cum doamna profesoară de Religie ne duce cu clasa la Spovedanie, de mici. Plecăm de acolo ca niște fulgușori, cu sufletul eliberat,

pentru a reveni la Sfânta Împărtășanie duminica, la Sfânta Liturghie. Pentru aceasta, Biserica a devenit «casa sufletului» meu, «laboratorul» ce poartă de grijă de ce avem noi mai valoros, sufletul. Încă ceva mi-a rămas, ca învățătură de mare preț: de la ora de religie, apoi de la predică am aflat că minunile nu s-au întâmplat doar în trecut, ci ele se întâmplă zilnic. Poate nu avem ochi de văzut, cum nici eu nu aveam! **Simplul fapt că trăiesc decent, că sunt sănătoasă alături de familia mea, că îl cunosc pe Dumnezeu este pentru mine o minune!**“

*Andreea Pîrjă, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

***Să-I mulțumim Domnului,
mergând în fiecare duminică
la biserică***

„Când noi, copiii, mergem la biserică, învățăm despre Domnul Iisus Hristos atât din cuvintele părintelui, dar și privind la icoanele care împodobesc sfântul locaș. Multe modele ne oferă ea: să fim buni cum a fost

Domnul Hristos, să fim darnici cum a fost Sfântul Vasile, să fim credincioși cum a fost Sfânta Parascheva, să ne pară rău de greșelile noastre, cum i-a părut rău Sfântului Cuvios Dimitrie din Basarabi. Când suntem triști doar un lucru ne ajută să ne liniștim sufletele – Sfânta Liturghie.

Când avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu, El ne ajută imediat. De aceea, noi trebuie să-I și mulțumim pentru lucrul bun pe care L-a făcut pentru noi. Mai putem să-I mulțumim și altfel: mergând în fiecare duminică la biserică și participând la slujbă. Ajutându-i pe cei necăjiți, facem un bine. Dacă ai un prieten care înjură trebuie să îi atragi atenția să facă ce este bine, nu să facă rău. De fiecare dată când se întâmplă ceva rău, să cerem ajutorul Tatălui nostru din cer!“

Andreea Valentina Culea,
clasa a V-a,
Școala Gimnazială
„Radu Tudoran“, Brăila

**„Sfânta Biserică ne învață
să fim ca și sfinții“**

Biserica este un loc sfânt, care ne ajută prin Sfânta Taină a Spovedaniei să ne curățăm de toate păcatele și de toate relele pe care le facem. În biserică ascultăm predica părintelui, care ne învață cu mare dragoste Cuvântul lui Dumnezeu, despre sfinții care și-au dat viața pentru Hristos, dar și despre milostenie, bunăvoință și importanța tuturor persoanelor din jurul nostru.

Sfânta Biserică ne învață să fim ca și sfinții, deoarece trebuie să fim buni și mi-loși cu toți oamenii, la fel ca Sfântul Nicolae și Sfânta Cuvioasă Parascheva“.

*Geanina Burlacu, clasa aVII-a,
Școala Gimnazială
„Radu Tudoran“, Brăila*

„Vă invit să fiți buni!“

Biserica este Casa Domnului nostru Ii-sus Hristos, unde noi tinerii mergem ca să

ne rugăm pentru sănătatea noastră, a părinților noștri, a fraților și surorilor noștri și a celor dragi nouă. Aici preotul ne învață să fim buni, să nu vorbim urât, să îi ajutăm pe cei nevoiași și să le oferim ajutor celor bătrâni. Preotul ne învață să ne spovedim și să fim credincioși. Vă invit să fiți buni și să nu supărați pe alții! Să mergem la Biserică, deoarece Dumnezeu ne ocrotește pe toți!”

*Florin Pîrlog, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială
„Radu Tudoran”, Brăila*

***„Biserica ne ajută
să devenim oameni buni”***

„Biserica are un mare rol în dezvoltarea tinerilor, oferindu-le o mulțime de modele autentice.

Un foarte bun exemplu de curaj și de multă iubire față de Dumnezeu ni-l dă Sfântul Arhidiacon Ștefan. Acestuia nu i-a fost frică să recunoască faptul că este creștin și nu a renunțat la credința sa. Biserica ne dă exemplu de comportament: să fim civilizați,

să ajutăm persoanele nevoiașe, să ne rugăm pentru sănătatea altora. În concluzie, Biserica ne ajută să devenim oameni buni“.

*Alexia Avrămescu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială
„Radu Tudoran“, Brăila*

Biserica: o carte de învățături!

„În biserică, pe pereții acesteia vezi mereu sfinții și mucenicii care au făcut numai lucruri bune în viața lor, de la care noi ar trebui să luăm exemplu. Cât de bine ar fi dacă noi nu am mai păcătui și am respecta toate legile pe care le găsim în Biblie! Așa văd eu biserica: ca o carte de învățături!“

*Dragoș Andrei Fătu, clasa a V-a,
Școala Gimnazială
„Radu Tudoran“, Brăila*

Rolul Bisericii este acela de a educa

„Dumnezeu le-a oferit tinerilor mulți Sfinți drept modele de urmat. Prin viața lor,

prin faptele lor, Sfinții sunt un bun exemplu de urmat pentru tineri. După modelul lor și astăzi Biserica ajută oamenii săraci, dându-le de mâncare, îmbrăcăminte și le oferă o locuință. Biserica îndeamnă copiii la fapte bune și nu la fapte rele. Îi îndeamnă să fie credincioși, buni, harnici și să își asculte părinții. De aceea rolul Bisericii este acela de a educa și de a sfătui tinerii și copiii“.

*Ștefania Manolache, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială
„Radu Tudoran“, Brăila*

Lucruri bune din bunătatea inimii

„La biserică învățăm cum să fim buni, cuminți și ascultători. Acolo găsim modele pe sfinții care au ajutat oamenii săraci. De la Sfântul Nicolae, al cărui nume îl port, învățăm să ajutăm oamenii nevoiași și să nu cerem ceva în schimb. De la toți sfinții avem ceva de învățat, pentru că au fost buni și nu și-au trădat credința, pentru că Îl iubeau pe Dumnezeu și nu vroiam să-L supere. Toate

lucrurile bune le făceau din bunătatea inimii, cum și noi ar trebui să îi luăm ca exemple și să facem mult bine“.

Bianca-Nicoleta Nichitov,
clasa a VI-a, Școala Gimnazială
„Radu Tudoran“, Brăila

***„Să luăm ca exemplu
seriozitatea preoților,
a dascălilor,
a oamenilor din biserică“***

„Dumnezeu ne iartă ori de câte ori greșim și noi, tinerii, ar trebui să-L luăm ca exemplu. Creștinii din biserică, «frații» și «surorile», dăruiesc din puținul pe care-l au, dau mai departe din ceea ce le oferă Dumnezeu, fără să se gândească la ei înșiși și la problemele lor. Noi, tinerii de astăzi, ar trebui să luăm ca exemplu pozitiv seriozitatea preoților, a dascălilor, a oamenilor din biserică.“

Diana-Nicoleta Dumitru, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă“, Brăila

***Tinerii descoperă
unele dintre cele mai mari taine
ale vieții***

„Încă de la întemeierea sa, Biserica a avut un important rol de formare și învățare a copiilor și a tinerilor. Prin dorința oamenilor de cunoaștere, această misiune a Bisericii s-a păstrat până astăzi.

Tinerii, în special copiii sunt învățați să-L iubească pe Dumnezeu. Iubindu-L pe Dumnezeu, aceștia devin capabili să iubească orice făptură de pe pământ. Tinerii primesc povățuiri și descoperă unele dintre cele mai mari taine ale vieții. Astfel, ajunși la maturitate vor avea măcar o sămânță de credință sădită cu grijă în suflet, iar dacă aceasta va fi udată, iubirea față de Dumnezeu se va înălța ca o floare a dragostei și a iertării.“

*Daria Androne, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă“, Brăila*

Exemple spre fericirea veșnică

„Tinerii au nevoie de Biserică pentru a-i călăuzi. Biserica ne oferă modele de viață, pe care urmându-le putem deveni, la rândul nostru, modele pentru alții. Primul și cel mai important model este Domnul Iisus Hristos, deoarece El a fost în stare să Se jertfească pentru noi. Apoi, putem să ne găsim modelul printre sfinți, care împreună cu îngerul păzitor, ne pot călăuzi viața spre fericirea veșnică.“

Cristina Aura Maria Buțea,
clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă”, Brăila

Viață curată, plină de sfințenie, în mijlocul Bisericii

„În opinia mea, Biserica are un rol important în viața noastră. Am înțeles aceasta prin participarea la excursiile și pelerinajele la Sfintele Moaște și la alte locuri sfinte, prin participarea la activitățile de voluntariat or-

ganizate de școală, prin care am învățat să fiu mai atent la ceilalți și la nevoile lor, dar și la cum ajung să fac eu însumi alegeri care privesc viața mea. Am înțeles rolul familiei în educația noastră, a copiilor. Când mergem împreună la biserică, părinții și copiii primesc Sfintele Taine și intră în comuniune cu toți membrii Bisericii.

Am găsit astfel puterea, la rândul meu, să-mi îndrum chiar și prietenii și colegii spre o viață curată, plină de sfințenie în mijlocul Bisericii tot timpul, nu numai când sunt probleme. Doar așa ne putem găsi un drum bun în viață, pentru că, fără Dumnezeu am înțeles că nu există niciun fel de drum“.

*Teodor Casian Hornea, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială Movila Miresii,
județul Brăila*

***Pregătire
pentru Împărăția Cerurilor***

„Pe orice om și mai ales pe noi, copiii, împărtășirea cu Sfintele Taine și toate

Învățăturile Bisericii ne pregătesc pentru Împărăția Cerurilor, dar și pentru viața de aici, pentru felul în care alegem să o trăim alături de ceilalți. Sfânta Liturghie este cea mai înaltă formă de cunoaștere a vieții religioase. Misiunea Bisericii interferează cu misiunea școlii, ambele instituții urmărind dezvoltarea și împlinirea personalității și a vieții profesionale pe care o vom urma. În opinia mea, **Sfintele Slujbe, bogăția învățăturilor de credință și modelele pe care ni le propun viețile Sfinților reprezintă metode de îndreptare, de curățire și de sfințire a vieții fiecăruia.** Învățăm să ne rugăm unii pentru alții, să păzim poruncile sfinte, să ne ferim de ceea ce este înșelător și pierzător, să ne implicăm activ în viața comunității prin toate programele propuse de Biserică, atât pentru copii, cât și pentru părinții noștri“.

*Lorena Plopeanu, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială Movila Miresii,
județul Brăila*

**„Biserica are răspunsuri
la toate provocările lumii moderne“**

„Părerea mea este că Biserica are răspunsuri la toate aceste provocări ale lumii moderne. Pe lângă viața liturgică, Biserica a creat programe de catehizare și activități comunitare care ne ajută să ne lămurim problemele vârstei noastre, ca să știm cum să le abordăm, atunci când ne lovim de ele. Tot Biserica are ușile deschise pentru toți oamenii botezați în numele Sfintei Treimi. Toate programele și activitățile propuse sunt căi de participare și implicare în viața și problemele tinerilor de astăzi, sursă de modele de viață trăită frumos“.

*Valentina Pârlog, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială Movila Miresii,
județul Brăila*

**„Hristos îi așteaptă pe toți,
să îi mântuiască“**

„Când bat clopotele la biserica noastră din sat, primii care ajung la slujbă sunt cei

mai în vârstă. Îi văd mereu cu chipurile serene și liniștite. M-am întrebat mereu de ce este așa și am înțeles că doar credința lor curată și puternică îi face să rămână statornici și neclintiți în fața oricăror greutăți și provocări. Mi-aș dori ca și eu și toți ceilalți tineri să ajungem să fim la fel, pentru că în zilele noastre greutățile și încercările sunt parcă din ce în ce mai mari și mai multe. **Aș vrea să am puterea să îi ajut și să îi schimb pe cei ce se rătăcesc, aș vrea ca toți aceștia să cunoască posibilitatea de a se vindeca sufletește și trupește de aceste patimi în mijlocul Bisericii, să înțeleagă că Hristos îi așteaptă pe toți, să îi mântuiască“.**

*Monica Adelina Cireașă, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială Movila Miresii,
județul Brăila*

***Toți copiii și tinerii Îl pot redescoperi
pe Dumnezeu și-L pot iubi***

„Prin participarea mea directă la Sfintele Slujbe și la programele catehetice organi-

zate la Biserică am înțeles puterea rugăciunii și a iubirii pentru toți oamenii, puterea faptelor bune și a comuniunii cu cei aflați în suferințe și pericole sufletești. Cred că toți copiii și tinerii Îl pot redescoperi pe Dumnezeu și-L pot iubi, întocmai ca părinții și strămoșii lor!”

*Cosmin Burlacu, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială Movila Miresii,
județul Brăila*

Desăvârșirea personalității

„Biserica, prin învățăturile ei, îl conștientizează pe tânăr de calea prin care viața capătă sens, finalitate reală și veșnică. Tânărul trebuie să se cunoască pe sine în profunzime, să-și descopere darurile și să-și accepte limitele, pentru a se feri de păcat. În acest demers, Biserica vine să îl sprijine cu folosul Sfințelor Taine și al învățăturilor de credință, care au rol în dezvoltarea vieții lăuntrice religioase, au rol educativ și sunt calea sigură către curățirea și dobândirea mântuirii sufletului. Participarea tinerilor la viața litur-

gică îi ajută, în egală măsură, la desăvârșirea personalității care duce la luarea deciziilor corecte în viața de zi cu zi și în situații dificile, care vin cu provocări și tentații de o clipă, dar care pot avea consecințe pentru restul existenței pământești și veșnice“.

Mihaela Valentina Hoge,
clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială Movila Miresii,
județul Brăila

***„Ora de religie
e preferata tuturor“***

„Încă din fragedă pruncie părinții încearcă să-și aducă pruncii pe drumul cel bun, care îi va aduce cât mai aproape de Dumnezeu. «Biserica de acasă», familia, din cele mai vechi timpuri și până astăzi își învață copiii lucruri mărunte despre Dumnezeu, dar foarte importante. Îi învață să se închine corect, îi învață rugăciuni, le spune despre Domnul nostru Iisus Hristos și despre Preacurata Sa Maică, îi învață să fie darnici, buni și iertători.

Timpul trece repede, iar copiii cresc și fac cunoștință cu o altă etapă a vieții creștine – școala. Aici, pe lângă materiile ce le sporesc cunoștințele, parcurg și o materie care le deschide sufletul, ușor-ușor mărindu-l. **Ora de religie este preferata tuturor. Unii o adoră pentru că nu au teme grele, iar alții pentru că îi aduce mai aproape de Dumnezeu. În ceea ce mă privește, ora de religie este cheia spre fericire. La ora de religie mă simt mai vie ca oricând, mai fericită și mai protejată. Îmi deschid sufletul lăsând să pătrundă toate cuvintele rostite de doamna profesoară. Ora de religie mă încântă și pentru că putem vorbi liber, iar doamna profesoară ne face să ne simțim bine la fiecare oră, deoarece ne implică în diferite activități – ne aduce un cub pe care sunt întrebări din lecțiile trecute, iar noi trebuie să răspundem, ne duce la biserică, ne vorbește întotdeauna despre Sfintele Taine.**

Timpul trece, iar școala ne învață să mergem la biserică. Din clasa întâi și până la adânci bătrâneți oamenii viețuiesc în bi-

serică, locul unde te simți ca acasă, locul unde toate gândurile negative sunt înlocuite de cele pozitive, locul unde te dezvolti permanent. Preoții, dascălii, tinerii organizează activități atractive, cu scop religios, care te ajută să-ți descoperi talentul ascuns, dar și să te apropii din ce în ce mai mult de Dumnezeu. Alături de prietenii mei am participat la astfel de activități religioase, precum concursuri de pictat icoane, concursuri de creație, excursii, activități ce presupuneau interpretarea cântecelor religioase. În preajma bisericii mă simt bine, și îi mulțumesc lui Dumnezeu că m-a ajutat să descopăr Biserica, singurul loc unde mă simt cu adevărat liberă. Sunt fascinată de viețile sfinților pe care le aflu aici, din predicile preotului, sau în bancă, de la doamna profesoară“.

*Adina Georgiana Trîntea, clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „George Vâlsan“, Făurei*

Biserica oferă întotdeauna modele de viață frumoase

„**Biserica** oferă întotdeauna modele de viață frumoase, necesare parcurgerii unei vieți bineplăcute lui Dumnezeu. Noi putem trece prin viață fără a cădea în păcat, dacă respectăm valorile morale păstrate în Biserică. Explicarea Sfintei Evanghelii ne invită de fiecare dată să împlinim poruncile lui Dumnezeu și ne oferă răspunsuri la toate problemele“.

*Georgiana Constantin, clasa a XII-a,
Liceul Teoretic „George Vâlsan“, Făurei*

Am reușit să am un duhovnic bun

„**Biserica** este casa duhovnicească a fiecărui creștin, mai ales a tinerilor, deoarece aceștia ajung la o vârstă la care întâmpină greutăți și în cele din urmă ajung să caute răspunsuri în Biserică. Biserica ne ajută să ne punem ordine în gânduri și să trecem cu

bine peste greutate. Am reușit să am un duhovnic bun și acest fapt e ca un medicament împotriva necazurilor și îngrijorărilor mele“.

*Dragoș Marian Gatiu, clasa a XII-a,
Liceul Teoretic „George Vâlsan“, Făurei*

Modelul Sfinților întărește caracterul uman

„**Biserica** reprezintă un izvor de modele pentru tineri, pentru că prin participare la Sfintele Slujbe descoperim viețile sfinților, care ne motivează să alegem o cale mai bună în viață și ne ajută să diferențiem binele de rău. Sfinții ne oferă exemple de bunătate, smerenie și alte virtuți, care întăresc permanent caracterul uman.“

*Rareș Bordei, clasa a XII-a,
Liceul Teoretic „George Vâlsan“, Făurei*

Viața în Hristos înseamnă educație

„În Biserică începe viața în Hristos, care înseamnă educație. Hristos este modelul

nostru de viață, apoi sfinții ale căror nume le purtăm.

Tinerii de vârsta mea trebuie să înțeleagă importanța cunoașterii lui Dumnezeu, Care prin Sfinții Săi și prin duhovnicii noștri ne oferă cele mai sănătoase exemple de «bună practică» ale omenirii“.

David-Florin Frangu, clasa a XII-a,
Liceul Teoretic „George Vâlsan“, Făurei

Biserica înaripează visele noastre

„**Biserica** este ca un tezaur spre care trebuie să se îndrepte toți tinerii, în ciuda provocărilor actuale. Aici vom găsi pacea și bucuria, speranța și puterea de a iubi pe Dumnezeu și pe aproapele. Aici se înaripează visele noastre, pe care de multe ori nu îndrăznim a le mărturisi“.

Bogdan Neagu, clasa a XII-a,
Liceul Teoretic „George Vâlsan“, Făurei

***Biserica este precum
casa părintească***

„În opinia mea, biserica este precum casa părintească, pentru toți creștinii. Ea este un loc cald, ce ne oferă protecție și siguranță. În general ne alegem modelele din familie. Așa și în Biserică, Dumnezeu e ca un Tată, iar sfinții-oameni înțelepți care ne-au lăsat învățături și exemple de viață“.

Violeta Vizireanu, clasa a XI-a,
Liceul Teoretic „George Vâlsan“, Făurei

Biserica este izvor de curăție

„**M**odelele oferite de Biserică (Domnul Hristos, Maica Sa, Sfinții) ne învață respectul față de valorile și persoanele sfinte. Biserica este izvorul de curăție, pe care tânărul trebuie să-l descopere și să-l considere sursă de viață“.

Mihaela Cocârlea, clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „George Vâlsan“, Făurei

Biserica – un prieten

„**Biserica** pentru mine este ca un prieten, ca un confident, care mă ajută când am nevoie, mă ajută să iau cele mai bune decizii, pentru a duce o viață liniștită. Mă simt ca într-o familie“.

Cătălin Andrei, clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „George Vâlsan“, Făurei

Biserica, sprijin pentru tineri

„**Biserica** este propriul meu model. Aici găsesc ce nu găsesc acasă: căldura sufletească și mângâierea lui Dumnezeu. Când intru în Biserică problemele sufletești, luptele dinlăuntru meu dispar și mă eliberez de toate gândurile rele. Devin mai cumpătată și mai sigură pe mine. Tinerii găsesc un mare sprijin în Biserică“.

Daniela Lăcătușu, clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „George Vâlsan“, Făurei

Biserica – izvor de tămăduire

„**B**iserica este pentru mine un izvor de tămăduire. Aici găsesc liniștea vindecătoare pentru sufletul meu. Cu cât ne apropiem mai mult de Dumnezeu, cu atât mai mult îmi doresc să mă schimb, să devin mai bună, mai onestă, mai curată“.

*Alexandra Voineagu, clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „George Vâlsan“, Făurei*

Modelul suprem este Mântuitorul Hristos

„**M**odelul suprem pe care îl oferă Biserica este Mântuitorul Hristos, Care S-a jertfit pentru păcatele noastre. El a fost și modelul sfinților, care L-au urmat din tinerețe. Prin urmarea exemplului lor și noi creștem frumos, **aducem lumină în viața noastră și a semenilor**“.

*Alexandra Șurpanu, clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „George Vâlsan“, Făurei*

„**Biserica** ne prezintă ca model pe Dumnezeu și noi trebuie să fim ca El. Cred că acest lucru l-au înțeles și cei care merg la Biserică, pentru că ei vin cu drag. De la preot și credincioșii prezenți **învăț și eu ce este binele și cum să îl săvârșesc bine**“.

Oana Tudor, clasa a VIII-a,
Liceul Teoretic „George Vâlsan“, Făurei

***Biserica,
liniștea sufletului meu***

„**Biserica** înseamnă liniște, pace sufletească, un refugiu pentru cei «naufrigați în viață». Poate nu îi înțelegem mereu regulile, poate nu știm exact cum a apărut o colibă mare cu mâncare caldă și un pat moale pentru sufletul nostru în mijlocul pustietății. Dar asta contează, în fond, prea puțin. Uneori chiar misterul ne atrage“.

Miruna Bercariu, clasa a X-a,
Colegiul Național
„Nicolae Bălcescu“, Brăila

Dumnezeu
- sursa puterii mele interioare

„Ca ajutor sufletesc mi-am ales pe Maica Domnului, care este, prin numele purtat de mine, și protectoarea mea. Cer adesea, în rugăciune, inspirația Duhului Sfânt și ajutorul Sfântul Nicolae. Am o mare apreciere pentru părintele Arsenie Boca, la mormântul căruia am fost cu toată familia mea. La ora de religie am aflat că nu e sfânt încă, dar eu în acel pelerinaj am simțit că acolo problemele mele au dispărut. Cred că nu se supără nimeni că mă rog și părintelui. Eu una nu aș putea trăi fără Dumnezeu și fără ajutorul Său. Atunci când merg la biserică pentru a lua parte la Sfânta Liturghie, mărturisesc credința mea cu toți cei din jur, prin Crez, mă rog Tatălui Ceresc prin «Tatăl nostru care ești în ceruri...» și simt că-L iubesc“.

Maria Irina Măcineanu,
clasa a VII-a,
Colegiul Național
„Nicolae Bălcescu“, Brăila

Dumnezeu

- bunătate nemăsurată pentru oameni

„La rugăciune invoc ajutorul Maicii Domnului, al Sfinților Constantin și Elena, al Sfântului Nicolae, al Sfântului Stelian și al Sfântului Apostol Andrei. Îmi doresc ca în viitor să merg mult mai des la biserică și să fiu mai milostivă cu aproapele meu. **De multe ori mă gândesc la cum a făcut Dumnezeu lumea și cu câtă pricepere a desăvârșit fiecare ființă și fiecare lucru pământesc. Oare cum o fi în Rai, dacă aici pe pământ e așa frumos?** Sper să aflu într-o zi. Meditez de asemenea la primii oameni, Adam și Eva, la cât de diferiți suntem de ei la suprafață dar totuși cât de asemănători suntem înlăuntrul sufletelor noastre. Dumnezeu a suflat asupra lor viață și datorită aceluiași moment trăim acum și există totul în jurul nostru, toate doar datorită iubirii divine față de om. Sunt fericită că Dumnezeu ne-a creat și pentru acest fapt trebuie să-I fim recunoscători. Credința mea este nemăsurată,

deoarece Îl iubesc pe Dumnezeu cu toată ființa mea de copil și sper ca toți oamenii să găsească drumul cel drept spre Eden“.

Dafina Trufaș, clasa a VII-a,
Colegiul Național
„Nicolae Bălcescu“, Brăila

Descoperindu-L pe Dumnezeu

„**Abia la vârsta pe care o am acum, 17 ani, am început să simt esența credinței ortodoxe. Vara trecută am fost la o Vecernie la Mănăstirea Nera, din Banat, ce mi s-a întipărit adânc în suflet și în minte. Mi-am simțit mizeria și inferioritatea. Acolo era un colț de Rai: cântări îngerești, iar apoi, în liniștea de după slujbă, doar cântările păsărilor din pădurea verde ce înconjură mănăstirea. Cu adevărat Dumnezeu este peste tot, dar nu Îi simțim prezența decât acolo unde Îi permitem. Mulțumesc, deci Domnului Iisus și Maicii Sale că mi s-au descoperit cu adevărat!“.**

Elena Marina, clasa a XI-a,
Colegiul Național
„Nicolae Bălcescu“, Brăila

Dumnezeu – Prietenul meu

„Am început încetul cu încetul să merg la biserică, iar apoi a devenit o practică atât de plăcută, încât nu am mai renunțat la ea. Așa am pus temeliile «amiciției» mele cu Creatorul. Opinia mea este că pentru a menține legătura cu Dumnezeu este bine să mergem deseori să-L vizităm în Casa Lui, să-I mai dăm un semn că nu L-am uitat, așa cum El ne poartă de grijă mereu și pretutindeni, să ne amintim că suntem fiii Lui. El ne veghează neconținut, ne ocrotește pe toți indiferent de faptul că noi Îi mulțumim sau nu pentru că ne este «îndelung-răbdător și mult-milostiv». Fiecare dintre noi are un înger păzitor, trimis de Dumnezeu întru ajutorul nostru. Hristos, Care S-a jertfit pe Cruce pentru mântuirea noastră Se sălășluiește în noi prin Sfintele Taine, prin Sfânta Împărtășanie, când primim Trupul și Sângele Său, dar cel mai important este ca noi să-L primim. El spunea: «Iată, Eu stau la ușă și bat; dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușă, voi intra la el, voi cina cu el,

și el cu Mine». Cheia sufletelor noastre e la noi, încuietoarea este doar de partea noastră. Eu i-am deschis și sunt fericită, mândră că Hristos este cu mine, că am devenit un «mădular al Bisericii lui Hristos». Pentru mine Dumnezeu este iubire, iertare, bună-tate și toate lucrurile bune sunt de la El. Dacă ai căzut, nu deznădăjdui! Nimeni nu-i perfect, doar Dumnezeu este infailibil“.

*Alina Mihăilă, clasa a XI-a,
Colegiul Național
„Nicolae Bălcescu“, Brăila*

Dumnezeu în viața mea

„În opinia mea, credința nu constă în cât de bun creștin ești pentru că ții post, mergi la biserică și te străduiești să faci fapte bune. Totul trebuie să fie natural, să te reprezinte, să faci totul cu dragoste, să pornească din inimă. Credința nu este ceva strict, ce trebuie făcut «ca la carte», ci trebuie să fie sinceră. Treptat, cu ajutorul Modelului Domnului nostru Iisus Hristos, al Maicii Domnului și ale tuturor sfinților putem avea o viață fru-

moasă, evlavioasă, care îi poate ajuta și pe ceilalți, cu dragoste și smerenie“.

Anamaria Pîrgaru, clasa a XI-a,
Colegiul Național
„Nicolae Bălcescu“, Brăila

Pelerinajul devenit tradiție

„**Pelerinajele la mănăstiri îi conectează pe tineri la o altfel de viață, mai liniștită, aducătoare de pace sufletească, mai aproape de Dumnezeu. Chiar cunosc cum viața unor elevi de liceu s-a schimbat când au fost la Mănăstirea Buciumeni, de hram, la sărbătoarea Sfintei Treimi, în pelerinajul devenit tradiție în Arhiepiscopia Dunării de Jos.** Mai întâi au dorit să meargă din curiozitate, iar apoi au devenit mai credincioși, mai prezenți la sfintele slujbe, iar atitudinea lor mândră, arogantă s-a schimbat, au devenit mai ascultători față de părinți și profesori, mai conștienți că în această viață trebuie să fim buni. Drept consecință, exemplele de viață au confirmat că adolescenții care au primit de mici educație religioasă

de la părinți, bunici și apoi au fost atrași de învățăturile creștinești de la orele de religie, au o atitudine mai responsabilă față de faptele lor, sunt mai miloși cu semenii lor, se feresc de obiceiuri nesănătoase și merg cu Dumnezeu înainte, în această societate unde răul este prezent sub masca binelui“.

*Manuel Tudorică, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială
„Ion Luca Caragiale“, Brăila*

***Biserica este un loc de relaxare
a sufletului și a minții***

„Consider că Biserica este un loc de relaxare a sufletului și a minții. Cu toate că majoritatea persoanelor spun că Biserica este plină de oameni în vârstă, se înșeală. Biserica va avea întotdeauna loc pentru un suflet fără de speranță. Cred că ora de religie trebuie apreciată pentru faptul că ea ne călăuzește spre un drum drept în viață“.

*Teodora Marin, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială
„Ion Luca Caragiale“, Brăila*

**„Mesajul Bisericii
trebuie să fie la fel de vocal
ca și cel al mass-media“**

„**Biserica** îi asigură pe toți că vor găsi drumul, chiar dacă mai târziu, deoarece Domnul are grijă de fiecare dintre noi. Trebuie să înțelegem că «aspectul» interior este important, dar nu trebuie neglijat nici cel exterior. Nu cred că e important ca Biserica să-și schimbe conținutul, ci doar metodele prin care acest conținut să fie accesibil tinerilor. Mesajul Bisericii trebuie să fie la fel de vocal ca și cel al mass-mediei sau a altor ONG-uri după principiul «dacă nu va prisoși dreptatea voastră peste a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în Împărăția Cerurilor...». E nevoie, de asemenea, ca modelele reale ce există în Biserica să fie popularizate sau să vină în contact cu tinerii, pentru ca aceștia să vadă că există și alte alternative“.

*Nicoleta Corneanu, clasa a IX-a,
Colegiul Național
„Gh. M. Murgoci“, Brăila*

***Frumusețea vieții
în comunitatea trupului tainic
al Mântuitorului***

„Cine poate să se apropie de sufletele fivave ale tinerilor? Cu siguranță, Dumnezeu este Cel Care poate să pătrundă în inimile lor și să le deschidă spre primirea iubirii depline.

Dumnezeu, lucrând în chip nevăzut prin persoana preotului duhovnic, devenit pentru adolescenți un stâlp de sprijin, un părinte iubitor care știe să-i aducă pas cu pas pe calea mântuirii.

Treptat, cunoscând frumusețea vieții în comunitatea trupului tainic al Mântuitorului, tinerii învață să treacă cu mai multă bucurie prin lume, regăsindu-se mereu în acel «Acasă» pe care inima lor Îl dorește. Ei își dau seama că «nu poți trăi la maximum o iubire într-o lume care se urăște» (părintele Constantin Necula) și caută cu tot mai multă aprindere mângâierea divină. Și așa, din căutare în căutare, descoperă din ce în

ce mai mult din tainele lumii și îi învață și pe alții, slăvind pe Dumnezeu“.

Elena Cristina Terente, clasa a XI-a,
Colegiul Național
„Gh. M. Murgoci“, Brăila

Părinți spirituali de încredere

„**P**entru mine, modelul oferit de Biserică este preotul sau preotul duhovnic, deoarece acesta se dedică oamenilor, atât trupește, cât și sufletește, zi și noapte.

Preoții își fac datoria indiferent de situație și rămân purtători de credință veșnică. Preoții sunt prietenii noștri, care ne pot ajuta, ca niște părinți spirituali de încredere.“

Bianca Ioniță, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială
„Fănuș Neagu“, Brăila

Oricine are șansa de a fi sfânt

„Pentru mine toți sfinții sunt niște modele demne de urmat, căci au știut să înfrunte ispitele de la tot pasul și să Îl «țină» mereu în suflet pe Dumnezeu. Eu cred că oricine are șansa de a fi sfânt, însă aceasta depinde doar de alegerea pe care fiecare o face: putem alege calea răutății sau să urmăm exemplul sfinților. Alegerea bună e calea lui Dumnezeu, o cale plină bunătate și lumină.“

*Adelina Piscă, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială
„Fănuș Neagu“, Brăila*

Suflete nepătate

„Biserica îi învață pe tineri să-și descopere partea bună și curată a sufletului. Modelul suprem al tinerilor este Dumnezeu. El ne învață cum să acționăm, cu inima curată, în diferite situații. Un alt model oferit de Bi-

serică este Preotul. Acesta se roagă pentru noi și ne respectă la fel cum Îl respectă pe Dumnezeu. Modelele oferite de Biserică ne dezvăluie cea mai bună versiune a noastră ca om... suflete nepătate... Exact așa cum Dumnezeu și-ar dori să fim.“

*Cristina Bazâru, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială
„Fănuș Neagu“, Brăila*

Membrii Bisericii, modele contemporane

„**Modelele** oferite de Biserică sunt prezente în Sfânta Scriptură, cartea de căpătâi pentru fiecare creștin. Dar cele mai multe modele sunt membrii Bisericii, aceștia fiind contemporani cu noi. Acest lucru este foarte important, deoarece putem învăța mai bine de la ei. În plus, învățătura lor este plină de adevăr, aceștia putând vorbi din propria lor experiență, deoarece doresc ca și tinerii să perceapă mult mai ușor învățătura din spatele cuvintelor. Tinerii ar trebui să își facă timp să asculte oamenii Bisericii și să

citească Sfânta Scriptură, deoarece ei nu au ce să piardă, mai mult au de câștigat“.

*Alexandru Chivu, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială
„Fănuș Neagu“, Brăila*

Și tu poți fi model!

„**M**odelele oferite de Biserică determină tinerii să creadă în Dumnezeu și să se comporte exemplar, pentru a ajunge și ei un model de urmat.“

*Ana-Maria Burlacu, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială
„Fănuș Neagu“, Brăila*

Iubirea ca jertfă supremă

„**B**iserică oferă tinerilor modele care să-i poată ajuta în drumul lor spre desăvârșire. Iubirea, bunătatea, adevărul, dreptatea, înțelepciunea, credința, puterea rugăciunii, le putem învăța de la Mântuitorul Iisus Hristos. Cine poate fi bun decât numai Dumnezeu? Care iubire poate fi mai mare decât

aceea care se finalizează cu jertfa supremă? Altruismul, puterea de a accepta toate cele ce ni se întâmplă, răbdarea și nădejdea că Dumnezeu va fi întotdeauna cu noi și nu ne va părăsi le învățăm de la sfinți și de la Maica Domnului.“

Felicia Alexe, clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „M. Sebastian“, Brăila

***Viața sfinților
exemplu de acceptare a „crucii“***

„Sfinții sunt un model de urmat pentru tineri deoarece îi pot influența să facă fapte bune, să fie credincioși și apropiați de Dumnezeu, să aibă o viață fără de păcate. Viața sfinților poate fi un exemplu de acceptare a «crucii» pentru fiecare tânăr, de răbdare, rugăciune stăruitoare și încredere în negrăita iubire a lui Dumnezeu, iar în momentele dificile, doar El le alină suferințele, îi ridică din necazuri și le dă forța de a merge mai departe.“

Nicoleta Nedelcu, clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „M. Sebastian“, Brăila

*Pentru tineri,
Biserica este ca o școală*

„**Biserica** ne învață și ne îndreaptă pe calea cea bună. Modelele pe care ni le dă Biserica sunt: **Sfinții**, care nu s-au lepădat de credință și care ne-au arătat că nu este o rușine să crezi în Dumnezeu și să-L mărturisești în lume; **preotul**, care rostește cuvintele Domnului și care ne călăuzește spre bine și spre fericire; **profesorul de religie**, care ne povestește despre viața lui Dumnezeu și minunile săvârșite de Acesta. **Biserica, pentru tineri, este ca o școală: preotul este învățătorul, iar credincioșii sunt elevi.** Preotul ne povestește despre chinurile prin care au trecut Sfinții Mucenici, fiind siliți a se lepăda de credința adevărată, dar ei nu au făcut-o, ci au mărturisit cu viața. Pentru noi, Biserica este un dar care trebuie prețuit.

Tinerii, pentru Biserică, sunt ca oile pentru păstor, ca florile pentru grădină, ei sunt bineveniți mereu în Casa Domnu-

lui. Ei sunt așteptați cu gândurile lor bune și constructive. Asta vrea Domnul Iisus Hristos de la noi: să fim fericiți când intrăm în Casa Lui. **Dumnezeu este foarte bucuros când tinerii vin la El“.**

*Andreea Brăgău, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială Gropeni,
județul Brăila*

***Trebuie să învățăm
să fim mai buni!***

„**Biserica este un izvor de modele pentru toți tinerii din lume. Ducându-ne la Biserică învățăm să ne iubim aproapele și să nu mai vorbim urât despre cei din jurul nostru. Trebuie să învățăm să fim mai buni, pentru a fi noi înșine un model pentru toți. Dumnezeu ne învață să împlinim cuvântul Lui și să nu mai fim răutăcioși. Biserica ne învață să nu mai fim nepăsători față de cei sărmani, să-i ajutăm cu tot ce avem, să facem milă cu ei și doar așa primim binecuvântarea Domnului. Biserica este egal iubire de Dumnezeu și de aproapele. Preotul îi ajută pe cei**

păcătoși, îi îndrumă pe calea cea dreaptă și se bucură când tinerii vin la Biserică. El ne ajută să înțelegem cuvântul lui Dumnezeu, să-l punem în aplicare, să facem lucruri pozitive. Dumnezeu ne iubește mult și este minunat că generația noastră are ca sprijin Biserica“.

*Denisa Scarlat, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială Gropeni,
județul Brăila*

***Este nevoie permanent
de rugăciune în viața noastră***

„Biserica este Casa lui Dumnezeu. Atunci când mergem la Biserică ne întâlnim cu Dumnezeu, care este alături de noi și ne vindecă de păcate. De aceea, când mergem să ne spovedim trebuie să nu ascundem nici un păcat, pentru ca Domnul să le ierte pe toate. Biserica este cel mai frumos loc, unde putem merge de fiecare dată când este sărbătoare și ne putem ruga. Aici Dumnezeu ne curăță de păcate, mintea se limpezește, iar în sufletul nos-

tru este o mare fericire. Pe Tatăl Ceresc Îl simțim aproape și acasă, dar în Biserică ni se pare că Îl avem mai aproape de suflet. Când mergem în Casa Domnului trebuie să stăm liniștiți, cu gândul curat și mintea mereu aproape de Dumnezeu, să nu ne gândim la nici un lucru în plus. Este nevoie permanent de rugăciune în viața noastră, iar Biserica este locul cel mai potrivit în care putem să vorbim cu Dumnezeu“.

*Raluca Stanciu, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială Gropeni,
județul Brăila*

Avem ca exemplu pe Marele Vasile

„Sfinții sunt modelele tinerilor. Ei au avut o viață pe care tinerii din zilele noastre nici nu o mai doresc, nici măcar nu se mai roagă. Oamenii din zilele noastre nu mai merg la Biserică, nu mai citesc Sfânta Scriptură. Sfinții au avut o viață curată, dar au fost prigoniți de către cei necredincioși și au fost uciși rând pe rând pentru mărtu-

risirea adevăratei credințe în Domnul Iisus Hristos. Sfinții au făcut și multe fapte bune și avem ca exemplu pe Marele Vasile, care a clădit case pentru orfani și săraci. Să facem milostenie, ca să fim și noi miluiți de Domnul!”.

*Iuliana Aramă, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială Gropeni,
județul Brăila*

***În afara Bisericii
nu există mântuire!***

„Prima noastră întâlnire cu Biserica are loc la doar câteva zile de la naștere, atunci când are loc un eveniment semnificativ din viața noastră, Botezul. Când primim această Sfântă Taină, ne curățim de păcatul strămoșesc. Familia are un rol foarte important în comuniunea tinerilor cu Dumnezeu și trebuie să-i învețe pe aceștia că în afara Bisericii nu există mântuire. Locul de întâlnire a omului cu Dumnezeu este Biserica, aceasta fiind denumită și «Corabie de salvare». Viața în Hristos înseamnă și educație

și trebuie să înțelegem că Dumnezeu ne trimite obstacole, știind că vom trece peste ele cu ajutorul Lui și, astfel, vom deveni mai puternici“.

Maria Brăgău, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială Gropeni,
județul Brăila

ROLUL BISERICII ÎN VIAȚA TINERILOR ȘI IMPLICAREA TINERILOR ÎN VIAȚA BISERICII

*Prof. Gabriela Caragață,
Școala Gimnazială
„Fănuș Neagu“, Brăila*

Tinerețea a fost dintotdeauna asociată cu vârsta întrebărilor, a frământărilor, a căutărilor, a dorurilor nespuse și a luptei interioare cu sentimentele contradictorii. Secolul al XXI-lea însă, cu plusul de neliniște, de provocări, de nesiguranță pe care îl aduce, adaugă noi probleme la care tinerii trebuie să facă față.

Astfel, binele și frumosul sunt din ce în ce mai greu de recunoscut, credința și valorile spirituale nu mai sunt apreciate, iar libertatea fără responsabilitate este promovată.

Deși acești tineri trăiesc alte experiențe, au alte frământări și așteptări, totuși și ei Îl caută pe Domnul ca și tânărul bogat din Evanghelie (Matei 19, 16-26), deoarece prin Taina Sf. Botez ei au devenit membri ai Trupului lui Hristos și au fost încorporați în Biserică. Conștiința acestei apartenențe nu poate fi acoperită de multitudinea obstacolelor care apar în viața tânărului contemporan.

În toate aceste încercări, tinerii nu sunt singuri, sunt în grija Bisericii într-un mod special. Ea le dă un răspuns la toate problemele specifice vârstei, așa cum sublinia Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române: *„Biserica este chemată să acorde o atenție deosebită tinerilor, apărând inocența, sinceritatea, curajul, dorința de înnoire și toate valorile acestei vârste binecuvântate de Dumnezeu pentru cultivarea demnității umane și a unei vieți sănătoase, precum și pentru căutarea mântuirii sau a vieții veșnice”*¹.

1. Preafericitul Părinte Daniel, *Tinerii ortodocși – mărturisitori ai iubirii lui Hristos și misionari ai*

În Biserică tinerii își află adevărata identitate, pentru că se raportează la idealul perfect, la Hristos Domnul; căutările lor își află un nou sens în lumina lui Hristos, demnitatea de „*chip al lui Dumnezeu*“ (Facere 1, 26) este regăsită, iar valoarea lor este apreciată. În acest sens, Sfântul Apostol Pavel îi scria ucenicul său tânăr, Timotei: „*Nimeni să nu disprețuiască tinerețile tale, ci fă-te pildă credincioșilor cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția*“ (I Timotei 4, 12).

În Vechiul și în Noul Testament sunt multe exemple de tineri care L-au slujit pe Dumnezeu: regele David, Sfântul Apostol Ioan, Sfântul Timotei, ucenicul Sfântului Apostol Pavel și alții. Entuziasmul, dragostea și credința lor au făcut minuni și au fost îndemn și model pentru toți. Îndemnul Bi-

Bisericii. Cuvântul Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul României, la deschiderea oficială a Întâlnirii Tinerilor Ortodocși din Europa, Cluj-Napoca, 4 septembrie 2015, <http://patriarhia.ro/tinerii-ortodocsi--marturisorii-ai-iubirii-lui-hristos-si-misionari-ai-bisericii-8189.html>.

sericii către tineri este acela pe care Hristos îl adresează, de peste 2.000 de ani, oamenilor: *„Voi sunteți lumina lumii (...), așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât ei să vadă faptele voastre cele bune și să-L slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri“* (Matei 5, 14-16).

Ancorați în viața Bisericii, tinerii de astăzi pot deveni și ei, la rândul lor, modele pentru cei din jurul lor. Este de admirat faptul că, deși confrunțați cu atâtea probleme, din ce în ce mai mulți tineri reușesc să găsească drumul drept în viață, Calea, să se implice în viața Bisericii și să sprijine activitățile sale.

Rolul și importanța tinerilor în Biserică este evidențiat de către Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Casian în cuvinte calde și apreciative: *„Tinerii vin întotdeauna cu proșpețimea și cu sinceritatea lor în modul de a aborda adevărurile vieții, ceea ce ar putea fi un important ajutor dat societății pentru a se elibera de servituțile dedublării. Puritatea, sinceritatea, spontaneitatea și curajul tinerilor în a analiza problemele lumii*

*moderne vor veni în sprijinul maturilor și al vârstnicilor, generații rănite de atâtea experiențe negative, dureroase.*²

Astfel, în Arhiepiscopia Dunării de Jos se desfășoară numeroase activități organizate cu și pentru tineri: proiecte filantropice, conferințe și dialoguri pe teme duhovnicești, manifestări culturale, activități sportive, etc. Prin toate acestea tinerii dau mărturie despre prezența și lucrarea lui Hristos în viața lor, în comunitatea din care fac parte.

Un alt mijloc important prin care Biserica le oferă sprijin tinerilor este ora de Religie. Prin aceste ore în care credința nu se predă și nu se învață doar din perspectiva îmbogățirii culturii generale a elevilor, Biserica le deschide sufletul tinerilor spre a cunoaște iubirea lui Dumnezeu. Tinerii sunt așteptați în Biserică să crească în această iubire, să-și împlinească dorurile și așteptările, să trăiască o viață frumoasă, plină de sens.

2. Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Casian, <http://www.ascorgalati.ro/desprenoi>.

Legătura strânsă și frumoasă dintre Biserică și tineri se regăsește și în răspunsurile oferite de tineri în cadrul orei de Religie, la întrebarea: „Care este rolul Bisericii în viața tinerilor și rolul tinerilor în viața Bisericii?”. În paginile următoare vom prezenta câteva dintre aceste mărturii de suflet.

Aprecierea și încurajarea Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan către tinerii din vremea sa rămân actuale și le transmitem tuturor tinerilor Arhiepiscopiei noastre: *„Scris-am vouă, tinerilor, pentru că sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu rămâne întru voi și ați biruit pe cel viclean (...) Și lumea trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac”* (I Ioan 2, 14 și 17).

Tinerii sunt învățați să-L iubească pe Dumnezeu

„Încă de la apariția sa, Biserica a avut rol de formare și învățare a copiilor și a tinerilor. Prin dorința oamenilor de cunoaștere, această misiune a Bisericii s-a păstrat până astăzi. Tinerii, în special copiii, sunt învățați să-L iubească pe Dumnezeu. Iubin-

du-L pe Dumnezeu, aceștia devin capabili să iubească orice făptură de pe pământ. **Tinerii primesc povățuiri și descoperă unele dintre cele mai mari taine ale vieții. Astfel, ajunși la maturitate vor avea măcar o sămânță de credință sădită cu grijă în suflet, iar dacă ea va fi udată de iubirea față de Dumnezeu și om, se va înălța ca o floare a dragostei și a iertării“.**

*Daria Androne, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă“, Brăila*

„Noi suntem generația care trebuie să mențină Biserica în viață“

„Noi suntem generația care trebuie să mențină Biserica în viață, dăruind comorile moștenite de la înaintași, generațiilor viitoare. Noi suntem acea speranță de lumină care poate schimba viitorul, însă nu în afara Bisericii, sau fără Biserică, deoarece «în afara Bisericii nu există mântuire»“.

*Cristina Aura Maria Buțea, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă“, Brăila*

***„Tinerii reprezintă, în viața Bisericii,
generația care duce mai departe
credința creștină“***

„Rolul Bisericii în viața tinerilor este acela de a-i ajuta să meargă pe calea cea dreaptă, de a le oferi sprijin sufletec, alinare, chiar ajutor material pentru cei cu o situație financiară precară. De asemenea, tinerii, în viața Bisericii, reprezintă generația care duce mai departe credința creștină, deci ei sunt viitorul acesteia. Rolul tinerilor este de a păstra dreapta-credință ortodoxă“.

*Teodora Miron, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială
„I. L. Caragiale“, Brăila*

***„Biserica poate fi considerată
un fel de ancoră“***

„Biserica poate fi considerată un fel de ancoră, care ne ancorează în realitate, dar ne dă și o siguranță, că avem un sprijin la greu, în suferință. Tinerii aduc bucuria spe-

cifică acestei vârste în viața Bisericii, un aer proaspăt, revigorant, foarte necesar, în zilele noastre, Bisericii“.

Andreea Răducan, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială
„I. L. Caragiale“, Brăila

***Tinerii au rolul de a face cunoscută
implicarea Bisericii
în societatea actuală***

„În viața tinerilor, Biserica ocupă un loc important. Când noi ne simțim singuri și înlăturați de alții, ne găsim locul mereu la Dumnezeu, în casa Lui. **Ne simțim liberi și în largul nostru, când știm că cineva ne ascultă, ne alină suferințele, și în primul rând, ne înțelege.** De asemenea, tinerii au rolul de a participa la viața Bisericii, de a conserva frumusețea lăcașurilor de cult, de a face cunoscută implicarea ei în societatea actuală“.

Adelina Anghelescu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială
„I. L. Caragiale“, Brăila

***Biserica îi ajută pe tineri
să trăiască frumos***

„**Biserica oferă chiar suport psihologic pentru tinerii debusolați, prin preoții duhovnici. Îi ajută să trăiască frumos, să înțeleagă că viața nu constă numai în goana după lucruri materiale, că ființa umană înseamnă și suflet, de care trebuie să avem grijă. Tinerii ar trebui să fie aproape de Dumnezeu, în casa Lui, biserica. **Prezența tinerilor în Biserică, aduce un suflu nou, vioașie, energie. Implicarea lor în acțiuni caritabile, împlinește Cuvântul Evangheliei**“.**

*Adina Ghelase, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială
„I. L. Caragiale“, Brăila*

***Biserica este cu adevărat călăuzitoare
pentru tinerii care vin
cu deschidere spre ea***

„**În raport cu tineretul, Biserica este întruparea trecutului spiritual plin de**

învățămintele. E «bătrânul înțelept» gata oricând să împărtășească cele mai frumoase, mai utile și mai ziditoare sfaturi, iar tineretul este viitorul, e «copilul» care primește binecuvântarea și învățătura.

Eu cred că în ziua de azi, Biserica îi primește cu bucurie pe tineri în sânul ei, dialoghează cu ei prin conferințe dedicate lor, unde personalități din mediul teologic, le vorbesc cu căldură, îi povățuiesc.

Biserica este cu adevărat călăuzitoare pentru tinerii care vin cu deschidere spre ea, care înțeleg rolul ei în societatea actuală, acela pe care îl are o mamă pentru copilul ei. Așadar, **un copil dacă nu crește în Biserică, este ca un orfan care crește fără mamă**, iar riscul este acela de a deveni un tânăr și apoi, un adult care rătăcește în această lume, nefiind pregătit spiritual pentru lupta dură care se dă în societatea actuală, cu toate provocările ei“.

Mihaela Gurău. clasa a VII-a,
Școala Gimnazială
„I. L. Caragiale“, Brăila

***Noi suntem dovada
inocenței și a bunătății,
dar suntem și viitorul acestei lumi***

„Pentru mine, Biserica este asemenea unui artist ce are nevoie de o muză. Acea muză suntem noi, tinerii. Noi suntem dovada inocenței și bunătății, dar suntem și viitorul acestei lumi. Nevoile și problemele noastre sunt tot atâtea repere în viața Bisericii, pe care le preia și le transformă în răspunsuri, în scopuri ce pot deveni realitate, în lumină.

Din oameni nepăsători ce nu se gândesc la sufletele lor, Biserica ne transformă în tineri credincioși, ambițioși, inteligenți și iubitori de aproapele. Trebuie doar să-I spunem DA lui Dumnezeu și El va veni cu toată slava în inima noastră!“

Andreea Cristina Dumitru,
clasa a VII-a,

Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila

**„Tu însuși (tinere) poți deveni
o minune de om!“**

„Uneori e nevoie de minuni pentru schimbarea unor oameni în bine, chiar și a unor tineri. Dar de unde minuni? Cine le poate face? Când nimic nu mai dă roade, iată că minunea se poate întâmpla; Biserica te așteaptă să-i calci pragul! Ea e singura care poate face minuni pentru că acolo este «Izvorul minunilor», acolo este Dumnezeu.

Tinerii să nu uite: Când nimeni nu te înțelege, când nu mai ai încredere în nimeni, când puterile te părăsesc și crezi că doar o minune te mai poate salva, caută-L pe Dumnezeu, caută Biserica! Tu însuși poți deveni o minune de om!“

*Alexandru Bontea, clasa a V-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***Biserica
este cea care transformă tinerii***

„Cred că Biserica este o șansă în viața unui tânăr. Mulți tineri au nevoie de sfatul Domnului Hristos, au nevoie de Biserică. Ea este cea care transformă tinerii, care dacă nu sunt încă valoroși, pot deveni. Cred că Biserica transformă tinerii făcându-i sută la sută valoroși“.

*Raisa Arhire, clasa a V-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***În viața tinerilor,
Biserica este un mare dar***

„Tinerii, în viața Bisericii, sunt un dar. Rugăciunile lor pentru ei și apropiații lor sunt daruri aduse lui Dumnezeu. Biserica în viața tinerilor este, cu siguranță, un mare dar. Bogați sunt toți cei ce cunosc și calcă pragul Bisericii!“.

*Fabio Nechita, clasa a V-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***Biserica în viața tinerilor
cu siguranță poate aduce multe:
har, pace sufletească, sfințenie***

„Îmi place că ni se cere opinia asupra acestei teme. Îmi place că tinerii pot să-și exprime trăirea undeva, în scris. Îmi place că tinerii sunt invitați să arate ce simt și că oamenii pot afla că ei sunt și altfel decât răi, drogați, fumători ș.a.m.d. Tinerii nu pot aduce înaintea lui Dumnezeu decât sufletul lor, așa cum este el: curat sau dornic a se curăți. Biserica în viața tinerilor cu siguranță poate aduce multe: har, pace sufletească, sfințenie. Te sfințește pe tine, îți sfințește mintea, trupul, sufletul, casa, familia și tot ce este în jurul tău. Minunate daruri și unice! Mai știe cineva alt loc minunat, în afară de Biserică, de unde poți primi astfel de daruri?“

***Maria Iustina Manea, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila***

***Toți tinerii care urmează
învățăturile Bisericii
sunt oameni fericiți***

„Misiunea Bisericii – în ceea ce-i privește pe tineri – este aceea de a nu-i lăsa acolo unde se află. Biserica dă tinerilor curajul și puterea de a înainta spre bine, frumos și adevăr. Toți tinerii care urmează învățăturile Bisericii sunt oameni fericiți. Omul fără credință în Dumnezeu este neutru, neimportant, adică trăiește degeaba, negustând Viața ce i-a fost dăruită pentru mântuire“.

*Pavel Eugen Milea, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***Biserica oferă tinerilor răspunsuri
la problemele lor***

„Sunt de părere că tinerii și copiii sunt o sursă de puritate, de inocență, de noutate, de planuri și idei mari. Biserica poate aduce în viața lor sfințenie și har, ea e singura care

poate să-i ridice tot mai sus, oferindu-le răspunsuri la căutările lor. Cât de sus?, ar întreba unii sceptici. La măsura misiunii și darurilor pe care Dumnezeu le-a dat omului: la asemănarea cu Creatorul, prin iubire și bunătate“.

*Anca Poetașu, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***Prin Botez,
Biserica a intrat în viața tinerilor***

„Odată ce tinerii au intrat în viața Bisericii, prin Botez și Biserica a intrat în viața tinerilor. **Dumnezeu a plantat sămânța mântuirii în inima lor, prin Biserică, iar tinerii trebuie să fie «grădinarii» care o udă cu grijă, până ce ea va deveni un trandafir bine mirositor și frumos.** Un astfel de tânăr devine adultul fericit și iubitor de Dumnezeu, o floare frumoasă în lume, dar mai ales în grădina cea veșnică a raiului“.

*Mihail Cazan, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

Tinerii înprospătează atmosfera în Biserică

„Tinerii înprospătează atmosfera în Biserică, ei fiind tinerețea credinței, iar Biserica ne aduce lumina veșnică a lui Dumnezeu. Când sunt în Biserică aș vrea să stau din ce în ce mai mult. Ea, cu harul lui Dumnezeu, ne îndulcește viața, ne luminează calea spre mântuire“.

Tiberiu Brăileanu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila

Biserica le arată tinerilor cât sunt de importanți

„Biserica este, pentru tineri, o sursă permanentă de Bine, Adevăr, Iubire. După părerea mea, rolul deosebit al Bisericii este purtarea ei de grijă față de tineri. Ea le arată cât sunt de importanți, îi îndrumă spre viitor, le arată drumul cel bun, îi modelează și îi ajută să-și construiască un viitor înfloritor“.

Georgică Chiriac, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila

***Tinerii sunt foarte prețioși
pentru Biserică***

„Tinerii sunt foarte prețioși pentru Biserică, asemenea unor diamante, ea făcându-i să lumineze în jur cu toată puterea pe care Dumnezeu le-a dat-o. Biserica, în viața lor, este de o mie de ori mai prețioasă decât un diamant, este Lumina lui Hristos, Dumnezeuul nostru!”

*Anamaria Ciupitu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila*

***Dumnezeu poate ghida tinerii
prin preoții lor duhovnici***

„Biserica te poate ajuta oricând, oricine ai fi. De acest ajutor beneficiază, mereu, noi și noi generații și vor veni și altele, în continuare. Pe toți îi primește, pe toți îi sfințește, pe toți îi călăuzește, după cât de mult se deschide fiecare în fața lui Dumnezeu. Oricând un copil sau tânăr poate veni la Biserică împovărat de întrebările despre

rostul lui pe pământ, cum și eu am întrebat. Specific tinerilor este să întrebe, numai să știe unde să-și caute răspunsurile, să caute sursa adevărului și a înțelepciunii adevărate. Dumnezeu poate ghida tinerii prin preoții lor duhovnici. Haideți să căutăm, haideți să descoperim comorile adevărate ale poporului român!“.

*Irina Craioveanu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

„Biserica îmi menține sufletul tânăr și frumos, chiar dacă fiecare an mă apropie de maturitate“.

*Diana Zetu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

Tinerii contează mult în viața Bisericii

„Tinerii contează mult în viața Bisericii. Oriunde ar fi, ei aduc veselie, bucurie, o stare de bine. Când ei participă la activități frumoase, împreună, cum ar fi «Hristos îm-

părtășit copiilor», pelerinaje cu profesorul de Religie și preotul duhovnic, ore de religie, de dirigenție, împodobirea bradului în biserica parohială, serbări de Crăciun, **nu ai cum să nu te molipsești de bucuria lor.** Bucuria mea, ca participant la aceste activități, este una maximă, ca și a tuturor celorlalți copii și mă face să înțeleg, cu adevărat, ce înseamnă iubire și înțelegere. Cu ajutorul Bisericii, tinerii vor putea urma calea credinței și a smereniei, calea prin care vor ajunge la Dumnezeu. Când vezi că nimeni nu te poate ajuta, Dumnezeu e acolo, te apără! Te mângâie cu iubire și te scoate din prăpastie!“

*Andra Munteanu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

**„Sunt înălțat spre cer
de Biserică“**

„**Biserica** mi-a adus multe bucurii. Spovedindu-mă și împărtășindu-mă, Dumnezeu îmi aduce liniștea sufletească de care am atâta nevoie și îmi curățește păcatele

**facute. Sunt pregătit de Familie și Școală,
dar înălțat spre cer de Biserică“.**

*Adrian Iancu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***Să-I aducem lui Dumnezeu
un suflet curat,
în care să-Și facă sălaș***

„Eu cred că de câte ori tinerii și copiii vin la Biserică, bucuria lui Dumnezeu crește! Dumnezeu ne oferă bucuriile pe care i le cerem tot timpul, dar și noi putem să-I aducem mare bucurie: un suflet curat în care să-Și facă sălaș“.

*Denis Măluranu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***Biserica te atrage cu iubire
și te face să oferi iubire***

„Tinerețea este perioada în care greșim fie din inconștiență, fie din neștiință. Ce face însă societatea pentru a avea tineri curați, buni și frumoși? Știm cu toții: ne îndeamnă,

prin reclame, la toate urâciunile, prezentându-ni-le frumoase, ispititoare și promițându-ne fericirea. Odată căzuți în astfel de capcane, devenim ținta criticilor întregii societăți, care nu face decât să ne judece. Prin participarea la ora de religie, prin tot felul de activități la biserică și alături de duhovnicii noștri, noi descoperim că singura instituție care ne iubește așa cum suntem, care ne acceptă fiecare nelămurire și întrebare este Biserica! Ea se implică în îndreptarea greșelilor noastre, ne învață să ne găsim liniștea sufletească, ne arată că suntem mai mari în genunchi, la rugăciune. Biserica ne ajută să găsim răspunsuri, chemând harul Domnului ce luminează mintea și înviorează puterile sufletești. Biserica te atrage cu iubire și te face să oferi iubirea. Bineînțeles că orice om va căuta să fie iubit și înțeles, nu păcălit și apoi judecat de judecători minciñoși. De aceea eu iubesc Biserica, pentru că acolo este Dumnezeu!“

*Diana Dumitru, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

„Tinerii sunt ca niște îngeri îndrumați să se înalțe spre tronul dumnezeiesc, iar Biserica este prima lor casă, cea de pe pământ“.

*Cosmin Țuțuianu, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Ion Băncilă“, Brăila*

***Când tinerii vin la slujbe,
biserica parcă este mai veselă***

„Unii tineri merg la Biserică deoarece simt nevoia să-și schimbe comportamentul, să își mărturisească păcatele pentru a deveni astfel mai buni. Când tinerii vin la slujbe, biserica parcă este mai veselă. Acest lucru se întâmplă în special de Crăciun, când tinerii cântă colinde“.

*Daniela Pîrlog, clasa a V-a,
Liceul Tehnologic
„Nicolae Titulescu“, Însurăței*

***„Tinerii care cântă în Biserică
au glasuri de îngeri
și sunt un exemplu pentru ceilalți“***

„Tinerii au un mare rol în Biserică, deoarece Dumnezeu spune: «Lăsați copiii să vină la Mine...», căci dacă «nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în Împărăția Cerurilor». Tinerii care cântă în Biserică au glasuri de îngeri și sunt un exemplu pentru ceilalți“.

*Raluca Codreanu, class a IX-a,
Liceul Tehnologic
„Nicolae Titulescu“, Însurăței*

Tinerii înfrumusețează Biserica

„Biserica are un rol important în viața tinerilor, deoarece mergând la biserică, Dumnezeu ne îmbogățește sufletul. Prezența tinerilor în Biserică înfrumusețează Biserica“.

*Alina Petre, clasa a IX-a,
Liceul Tehnologic
„Nicolae Titulescu“, Însurăței*

**„În Biserică învățăm
care este rolul nostru în lume:
SĂ IUBIM“**

„Mergem la Biserică și aici învățăm să ne comportăm, să facem diferența între bine și rău. Dar mai ales învățăm care este rolul nostru în lume: SĂ IUBIM“.

*Alexandra Neacșu, clasa a IX-a,
Liceul Tehnologic
„Nicolae Titulescu“, Însurăței*

***Biserica are rolul
de călăuză pentru tineri***

„La vârsta adolescenței, tinerii se confruntă cu probleme în legătură cu diferite teme. Această perioadă este una vulnerabilă, plină de tentații sau întrebări. În aceste clipe de cumpănă sau de curiozitate, unul din locurile la care poate poposi omul tânăr este biserica. Responsabilitatea Bisericii este una mare, ea are rolul de ghid, de călăuză pentru tineri. Principiile Bisericii

sunt cuvântul Scripturii și marile scrieri ale Sfinților, care ni se oferă prin sfaturile preotului.

La rândul său, tânărul trebuie să fie sincer cu el însuși, să se întrebe pe el însuși de ce se simte așa, să caute în centrul sufletului său răspunsuri“.

*Dragoș Bobe, clasa a XII-a,
Liceul de Arte
„Hariclea Darclée“, Brăila*

***Biserica
are puterea de a da
răspunsuri tinerilor***

„**Biserica** le oferă tinerilor răspunsuri bazate pe faptele bibice și care fac apel la valori. Totuși, **încordarea Bisericii de a da aceste răspunsuri în diferite contexte actuale necesită multă răbdare și înțelepciune.** Problemele tinerilor își găsesc rezolvarea doar păstrând răspunsurile date de către Biserică, ele completându-se cu experiența personală. Tinerii, ca de altfel, și alte persoane din diferite categorii de vâr-

stă, ajung să-și conștientizeze problemele doar după ce viața le oferă o lecție“.

Mădălin Nedelcu, clasa a XII-a,
Liceul de Arte „Haricleea Darclée“,
Brăila

***„Biserica este locul
unde căutăm liniște și iertare“***

„Tinerețea... tinerețea este cea mai fragedă etapă a vieții. Un adolescent este ca un fir de iarbă, sensibil și în creștere. Această perioadă constă în cunoașterea celor din jur, însă și în cunoașterea de sine.

Educația în viața tinerilor, în viața noastră, presupune în primul rând o bună viziune față de tot ceea ce ne înconjoară, și înțelepciunea de a fi îngăduitori. Să fii un om educat înseamnă și un comportament educat, dar mai ales o minte educată.

Biserica este locul unde căutăm liniște și iertare. Ea aduce în sufletul nostru puritate“.

Andreea Dilbea, clasa a IX-a,
Liceul de Arte
„Haricleea Darclée“, Brăila

**„Biserica și tinerii
trebuie să fie împreună“**

„Biserica și tinerii trebuie să fie împreună, ca tinerii să Îl poată înțelege pe Dumnezeu. Însă tinerii fără Biserică sunt ca o turmă de oi fără păstori, iar dacă Biserica nu s-ar implica în viața spirituală a tinerilor, aceștia ar săvârși multe greșeli“.

*Bogdan Popa, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Fănuș Neagu“,
Brăila*

**„Noi, tinerii,
avem rolul nostru
în Biserică“**

„Noi, tinerii, avem rolul nostru în Biserică. Dacă dorim cu adevărat, putem participa la proiectele duhovnicești ale Bisericii, care ajută oamenii sau îi încurajează.

Putem chiar forma un grup care să ajute Biserica în realizarea actelor de milostenie.

Prin urmare, noi și Biserica ar trebui să fim foarte apropiați și, desigur, să ne respectăm reciproc“.

*Cosmina Gheorghe, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Fănuș Neagu“,
Brăila*

***„Biserica ascultă necazurile tinerilor
și încearcă să le rezolve“***

„Biserica ascultă necazurile tinerilor și încearcă să le rezolve. Biserica ajută tinerii aflați într-o situație economică precară, oferindu-le posibilitatea să aibă un trai mai bun, să meargă la școală și multe alte ajutoare. Pe lângă aceste ajutoare, Biserica le arată tinerilor calea cea dreaptă, calea lui Dumnezeu, aceștia devenind în final oameni respectați în societate.

Biserica fără tineri este un loc fără sete de cunoaștere, fără dorință de a-L cunoaște pe Dumnezeu“.

*Alexandru Chivu, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială „Fănuș Neagu“,
Brăila*

„Biserica = Tinerii“

„**Tinerii** au rol important pentru Biserică, deoarece ei reprezintă viitorul, ei sunt cei care au voința să continue Biserica și să ducă mai departe dreapta-credință strămoșească și faptele bune.

Așadar, Biserica = Tinerii, și una fără cealaltă nu ar exista, nu ar avea putere“.

Andreea Gușatu, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială „Fănuș Neagu“,
Brăila

„**Rolul tinerilor** în Biserică este de a-L bucura pe Dumnezeu crescând și descoperind frumusețile create de El“.

Laurențiu Zaiet, clasa a V-a,
Școala Gimnazială „Fănuș Neagu“,
Brăila

„**Tinerii** au și ei un rol în viața Bisericii: acela de a spori răspândirea învățăturilor de Mântuitorul nostru. Cu cât mai mulți ti-

neri se îndreaptă cu inima și cu sufletul curat spre Dumnezeu, cu atât mai mulți copii îi urmează. Ei ascultă sfaturile Bisericii, de asemenea, dar și graiul tinerilor, care au învățat, la rândul lor, de la modelele oferite de Biserică“.

*Crina Teleoacă, clasa a V-a,
Școala Gimnazială „Fănuș Neagu“,
Brăila*

„Rolul Bisericii în viața tinerilor este de a le oferi o a doua casă în care te poți elibera de toate păcatele și problemele acumulate pe parcursul vieții. În Biserică toți tinerii sunt egali“.

*Sergiu Gimiga, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială „Fănuș Neagu“,
Brăila*

Unii tineri ajută Biserica

„Bunul Dumnezeu Se bucură când tinerii își fac timp pentru a merge la biserică. E bine pentru că unii tineri ajută Biserica la

multe lucruri: tinerii participă la corul bisericii cântând, alții îl ajută pe preot în timpul slujbei și multe alte lucruri. Mi-aș dori să fac și eu aceste lucruri cu mare drag. **Este minunat să simți că ajuți și tu la preafrumosul moment când oamenii vin la biserică să se roage lui Dumnezeu“.**

*Diana Ștergărel, clasa a V-a,
Școala Gimnazială „Fănuș Neagu“,
Brăila*

**„Biserica
îi promovează pe tineri“**

„Biserica îi promovează pe tineri și le valorifică munca; îi încurajează și îi implică în diferite activități și proiecte“.

*Andrada Mortu, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Fănuș Neagu“,
Brăila*

„Biserica organizează activități frumoase, în care ne implică și pe noi. Acestea ne bucură, ne disting și ne ajută să învățăm

ceva frumos, cum să ajutăm oamenii de lângă noi“.

*Lucian Brumă, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Fănuș Neagu“,
Brăila*

„Tinerii fără Biserică și fără credință precum copiii fără adăpost și fără părinți“.

*Ana-Maria Mocanu, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Fănuș Neagu“,
Brăila*

„Tinerii sunt totul pentru Biserică, iar Biserică este totul pentru tineri!“

*Ramona Țigău, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială „Fănuș Neagu“,
Brăila*

***Pentru noi, Biserică este casa
pe care am avut-o dintotdeauna***

„Biserică are rolul de a ne proteja pe noi de orice păcat, de a ne ajuta să ne găsim

liniștea când suntem supărați, de a le da o mână de ajutor săracilor, oferindu-le câte un pachetel din banii dăruți de noi. Oricând avem nevoie de Dumnezeu, El ne este alături. Biserica, pentru noi, este casa pe care am avut-o dintotdeauna. Este casa în care ne găsim liniștea sufletească“.

Mirela Rodica Bercaru,
clasa a V-a,
Școala Gimnazială „Radu Tudoran“,
Brăila

***Biserica
are rolul de călăuzitor***

„Tinerii buni sunt un exemplu pentru ceilalți, mai ales când se ajută și se susțin reciproc. A ajuta este un semn de iubire creștină. **Cel ce ajută este asemenea lui Hristos“.**

Daniela Vasile, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială „Radu Tudoran“,
Brăila

***„Biserica este asemenea
unei familii“***

„Biserica este asemenea unei familii în care se formează și se cristalizează caractere. Ea ferește pe membrii ei de păcatele acestui veac și oferă soluții și tratamente celor care au fost răniți sufletește. Noi, tinerii, trebuie să participăm la slujbele Bisericii, să ne însușim frumoasele ei învățături și să le transmitem mai departe“.

*Monica Adelina Cireașă,
clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială Movila Miresii,
județul Brăila*

***Biserica se implică foarte mult
în viața tinerilor***

„Biserica se implică foarte mult în viața tinerilor prin programe și activități filantropice. Ea ne oferă calea sigură spre mântuire. La rândul nostru, noi, tinerii trebuie să participăm la viața liturgică a Bisericii și

să ducem mai departe, și celorlalți de după noi, credința și iubirea“.

*Ionuț Nicușor Gogoș, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială Movila Miresii,
județul Brăila*

***„Noi, tinerii,
suntem vlăstarele“***

„Biserica a fost cea care mi-a oferit mijloacele și metodele prin care am putut depăși atât eu, cât și familia mea, problemele și necazurile ivite în viața noastră. Eu cred că noi, tinerii, suntem vlăstarele care trebuie să ducem mai departe iubirea, speranța și credința în Dumnezeu.

Doar Biserica poate să ne ajute să înțelegem clar, în această lume, ce este bine și ce este rău. Participarea la viața bisericească și mai ales la Sfânta Liturghie, ne pregătește complet pentru viața în comunitate, întărindu-ne simțul solidarității prin faptul că toți credincioșii ajung să se roage unii pentru alții, rostesc Crezul, rugăciunile și cântările împreună.

Dumnezeu nu trebuie să lipsească din viața noastră, căci fără El suntem pierduți și neajutorați. Credința ortodoxă, prin bogata comoară de învățături ale Sfintei Scripturi și ale Sfintei Tradiții, antrenează puterile sufletești ale tinerilor credincioși spre Dumnezeu, spre ocrotirea și împlinirea vieții noastre“.

Victoria Elena Plopeanu,
clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială Movila Miresii,
județul Brăila

***„Biserica oferă sprijin
și îndrumă pe tinerii credincioși“***

Biserica oferă posibilitatea cunoașterii credinței în profunzime. Ea oferă sprijin și îndrumă pe tinerii credincioși prin programele și catehezele organizate de preoții parohiei. Participând la acestea, am înțeles valoarea și importanța credinței și a faptelor bune în viața noastră, a tinerilor.

Tinerii trebuie să răspundă chemării Bisericii și să participe la slujbele ei, să asi-

mileze cunoștințele religioase, să le aplice în viața de zi cu zi și să le transmită și celor din jur, cu iubire și smerenie“.

Cosmin Burlacu, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială Movila Miresii,
județul Brăila

***„Biserica este «corabia»
care salvează sufletele“***

„Eu cred că Biserica este «corabia» care salvează sufletele noastre. Ea are rolul de a învăța și educa pe membrii ei, printre care ne aflăm și noi, tinerii, în spiritul moral-religios și de a ne conduce către Patria Cerească.

Și noi, tinerii, trebuie să urmăm exemplul înaintașilor noștri și să fim membri și mădulare active ale Trupului tainic al lui Hristos“.

Valentina Pîrlog, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială Movila Miresii,
județul Brăila

***Biserica prin activitățile
și slujbele ei
educă și mântuiește pe membrii ei***

„Prin programele organizate de parohie în parteneriat cu școala am cunoscut și învățat multe lucruri despre viața Bisericii și a sfinților ei, a înaintașilor noștri care au luptat pentru menținerea credinței în zona noastră, am gustat pacea, siguranța și bucuria. Consider că Biserica, prin activitățile și slujbele ei, educă și mântuiește pe membrii ei.

Tinerii sunt cei care trebuie să se apropie mai mult de Dumnezeu și să atragă și pe alții pe calea mântuirii“.

*Cristina Neacșu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială Movila Miresii,
județul Brăila*

***Tinerii – îndrumători
pentru ceilalți tineri,
și în viața religioasă***

„Biserica are rolul de a menține dreapta-credință de a o transmite credincioșilor ei.

Tinerii care sunt în biserică învață lucruri folositoare și necesare mântuirii, se unesc cu Hristos prin Taina Împărtășaniei și devin păstrători, împlinitori și continuatori ai Cuvântului lui Dumnezeu, dar și îndrumători pentru ceilalți tineri în viața religioasă“.

*Adelin Pochirleanu, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială Movila Miresii,
județul Brăila*

***Rolul Bisericii
este de a-i arăta tânărului
care este adevăratul sens al vieții***

„**Rolul Bisericii este de a ajuta pe tânărul modern să nu se îndepărteze de Dumnezeu, să-i arate care este adevăratul sens al vieții, iar rolul nostru, al tinerilor, este acela de a învăța cum trebuie să întemeiem familii creștine și să îndrumăm, la rândul nostru, pe ceilalți tineri, pe calea adevăratei credințe“.**

*Andreea Moldoveanu, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială Movila Miresii,
județul Brăila*

**„Biserica poate juca rolul esențial
în desăvârșirea unui adolescent“**

„Biserica poate juca rolul esențial în desăvârșirea unui adolescent, îl poate îndruma pe calea corectă, îl poate ajuta să depășească dificultăți și îl poate determina să găsească fericirea. Școala și familia influențează determinant viața, dar a treia instituție, Biserica, poate realiza un echilibru între acestea și în viață“.

*Radu Pupezeanu, clasa a X-a,
Colegiul Național
„Nicolae Bălcescu“, Brăila*

**„Rolul Bisericii
este acela de a ne învăța
toleranța, iubirea și respectul“**

„În Biserică tinerii Îl pot întâlni pe Hristos atât în Sfânta Liturghie, ascultând cuvântul Evangheliei Sale, dar mai ales în Taina Sfintei Euharistii, «Pâinea vieții» și «Paharul nemuririi». Cuvântul lui Dumnezeu este

acela care ne înalță sufletul, ne întărește voința și ne ajută în lupta cu ispitele.

Rolul Bisericii este acela de a ne învăța curățenia sufletească și trupească, buna cuviință, toleranța, iubirea și respectul pentru toți oamenii deopotrivă.

Nu ne putem mântui decât împreună.
«În afara Bisericii nu există mântuire».

Iulia Iliescu, clasa a XII-a,
Liceul Teoretic „M. Sebastian“, Brăila

Tinerii pot participa la misiunea socială a Bisericii

„Tinerii sunt importanți pentru Biserică: ei au rolul de a promova valorile creștine prin conduita pe care o au în societate, prin exemplul personal și totodată pot participa la misiunea socială a Bisericii prin acțiuni de voluntariat. Tot tinerii sunt aceia care duc mai departe tradițiile și obiceiurile creștin-ortodoxe“.

Maria Tudorache, clasa a IX-a,
Liceul Teoretic „M. Sebastian“, Brăila

***„Rolul Bisericii este acela
de a forma oameni frumoși“***

„Rolul Bisericii este acela de a forma caractere puternice, oameni frumoși, cu suflete luminoase, pătrunse de iubirea divină și de înțelepciune. Prin educația creștină pe care o primim în Biserică se dorește realizarea comuniunii noastre cu Dumnezeu și acest lucru cere efortul de a ne curăți de păcate și de a înainta în desăvârșire.

**În Biserică oamenii învață că **adevăra-
ta libertate nu înseamnă să faci ceea ce
vrei, ci adevărata libertate este aceea de
a împlini poruncile lui Dumnezeu. Doar
așa putem deveni robi ai lui Dumnezeu
și nu robi ai păcatelor“.****

*Mariana Dumitrașcu, clasa a X-a,
Liceul Teoretic „M. Sebastian“, Brăila*

*„Un tânăr duhovnicesc
îl poate lumina și pe celălalt“*

„Rolul Bisericii în societate este acela de a-l ajuta pe fiecare să respire ozon duhovnicesc, să iasă de sub jugul păcatului și astfel să nu mai fie rob al acestuia. Rolul tinerilor este foarte important, aș spune că poate mai important decât al bătrânilor, căci poate să existe o generație de bătrâni împietrită în anumite tipare, în anumite lucruri care duc la o stagnare a vieții spre mântuire, a vieții frumoase, a vieții sănătoase, iar tinerii care vin din urmă să fie mai înțelepți decât bătrânii, prin Duhul Sfânt cel dăruit nouă în Biserică. Atunci **tinerii revigorează și vindecă toate efectele negative ale generației de dinainte. Deci noi, tinerii acolo unde vom fi în societate: profesori, medici, în orice serviciu pe care îl facem sau îl vom face, nu trebuie să uităm să fim creștini adevărați, să fim o mărturie a lui Hristos în lume. Părintele Stăniloae spunea că: **«Energia unui suflet se imprimă****

în ființa altui suflet». Un tânăr duhovnicesc îl poate lumina și pe celălalt. Noi toți suntem chemați să ne ajutăm unii pe alții. Și spun Sfinții Părinți: «Un frate care întărește pe alt frate este ca o cetate întărită pe care porțile iadului nu o vor birui».

*Alexandru Rotaru, clasa a XII-a,
Colegiul Economic „Ion Ghica”, Brăila*

***„Biserica are rolul
de a-i îndruma pe tineri
spre credința în Dumnezeu”***

„Biserica are rolul de a-i îndruma pe tineri spre credința în Dumnezeu, spre rugăciune, spre săvârșirea faptelor bune și dragostea față de aproapele. Rolul tinerilor în viața Bisericii este de a fi cât mai aproape de Dumnezeu, dar și un îndemn pentru ceilalți care din diferite motive amână să-L cunoască pe Dumnezeu”.

*Tania Buruiană, clasa a V-a,
Școala Gimnazială Bordei Verde,
județul Brăila*

***„Biserica este o familie
pentru tineri“***

„Biserica este o familie pentru tineri, dar și la rândul lor tinerii sunt o mică familie pentru Biserica în care Hristos este prezent în chip nevăzut, dar pe care Îl putem primi în sufletul nostru prin Sfânta Taină a Împărtășaniei“.

*Ana Maria Scarlat, clasa a V-a,
Școala Gimnazială Bordei Verde,
județul Brăila*

***Biserica este locul
unde te simți acasă***

„Aud tot mai des voci care se întreabă dacă Biserica are vreun rol în viața tinerilor, sau este doar un loc unde să-și petreacă timpul. Mulți sunt oamenii care preferă să se distreze, să doarmă, sau să-și petreacă timpul în alt mod decât să meargă la biserică. Dar, atunci când dau de greu, toți apelează întotdeauna la Dumnezeu.

În schimb, alții, fie bătrâni, fie tineri, nu împart cu Dumnezeu numai necazurile, ci și bucuriile. Eu îmi doresc să aflu mai multe despre acest tip de oameni, nu despre cei care cer ajutorul doar la greu.

De fiecare dată când pășesc în Casa Domnului, un freamăt de bucurie îmi trezește la viață inima. Mereu mă simt iubită și ocrotită, deoarece știu că Dumnezeu trimite mii de îngeri pe pământ care să ne vegheze viața și să ne îndrume pe calea cea bună. Când sunt în biserică uit de toți cei din jur, îmi deschid inima și Îi spun lui Dumnezeu tot ce mi s-a întâmplat în ultima vreme. El este mereu acolo să mă asculte, iar eu sunt foarte fericită din acest motiv. Atât eu, cât și ceilalți tineri ne simțim protejați și iubiți când suntem în preajma Bisericii.

Pe lângă faptul că Biserica este locul unde te simți acasă, ea oferă tuturor tinerilor și ajutor. Îi ajută să-și descopere talentele prin diferite activități de creație, îi ajută să aleagă calea artei prin concursurile de pictură religioasă, îi ajută să-și descopere

talentul de a cânta, prin concursurile ce le modelează vocea pentru a ajunge preoți sau cântăreți...

În ziua de astăzi tinerii doresc să lege prietenii, să viziteze cât mai multe locuri fascinante, așa că Biserica organizează și activități în acest sens. Și eu am participat la slujba Prohodului Domnului, am mers în excursii religioase și pot spune că m-am simțit minunat.

Dar, totodată, sunt de părere că nu numai Biserica are un rol important în viața tinerilor, ci și tinerii pot juca un rol important în viața Bisericii. Biserica trăiește prin tinerii care, de mult timp încoace arată tuturor obiceiurile creștine, împărtășind învățătura creștină.

În concluzie, Biserica și tinerii sunt într-o strânsă legătură, ajutându-se reciproc, slujind pe bunul Dumnezeu“.

Anda-Teodora Paraschiv, clasa a VI-a,
Liceul Teoretic „George Vâlsan“, Făurei,

O armată de tineri gata să cucerească viața

„Se spune de foarte multe ori că generația actuală de tineri este mai rea decât cele de până acum. Dar «rea» este un cuvânt prea dur. **Dacă îi lipsește ceva generației noastre, cu siguranță nu este bunătatea, logicul antonim al răutății, ci înțelegerea celor mai mari față de ea.** Nicio generație nu e bună sau rea, cum nici un om nu e bun sau rău. O faptă poate să fie bună sau rea, un moment sau un gând, dar niciunul dintre acestea nu definește întru totul un om. Din punctul meu de vedere, cei mai puțin îndreptățiți să fie numiți astfel sunt tinerii, care sunt în plin proces de formare a personalității și nu se poate vorbi deci de lucruri categorice și definitive în cazul lor.

Poate cea mai importantă din viața unui om, tinerețea este cea care are nevoie de îndrumare mai mult decât oricare altă vârstă. **Tinerii au nevoie să li se îndrepte**

pașii pe calea cea mântuitoare în spiritul dragostei, au nevoie să li se arate că sunt importanți, să li se dea nădejde în problemele de orice fel. În acest demers, pe lângă familie, de la care provin bazele personalității – prin moștenire genetică sau prin imitație –, slujitorii Bisericii sunt cei care, în calitate de părinți spirituali, au datoria păstoririi tinerelor vlăstare ale Viței, Care este Hristos.

Adolescenții sunt ușor diferiți de cei cu vârste mai înaintate prin energia și inocența ce îi caracterizează. Ei sunt cei care pun întrebări, care vor să fie tratați ca egali ai celor maturi, ei sunt cei care încă descoperă legile de funcționare a lumii, care nu sunt încă hotărâți pe ce drumuri să apuce. Tocmai de aceea, la prima vedere poate părea greu să lucrezi cu ei și să îi formezi, dar *«cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu»* (Luca 18, 27). Ca urmare, nu toți aleg să meargă la biserică și pe calea credinței pentru că simt o oarecare nesiguranță. Iar atunci când, într-un final, se decid să intre în casa lui Dumnezeu, toți

vor să-i învețe cum să se poarte, toți vor să-i facă din prima cunoscători experimentați ai normelor care trebuie respectate în biserică, punând mai mult accent pe formă decât pe fond, pe vestimentație și gesturi decât pe rugăciune și trăire în Hristos.

Ce e de făcut în acest caz? Cine poate să se apropie de sufletele firave ale tinerilor? Cu siguranță, Dumnezeu este Cel care poate să pătrundă în inimile lor și să le deschidă spre primirea iubirii depline. Dumnezeu lucrează în chip nevăzut prin persoana preotului duhovnic, devenit pentru adolescenți un stâlp de sprijin, un părinte iubitor, care știe să-i aducă pas cu pas pe calea mântuirii.

Treptat, cunoscând frumusețea vieții în comunitatea «trupului tainic al Mântuitorului» – Biserica, tinerii învață să treacă cu mai multă bucurie prin lume, regăsindu-se mereu în acel «Acasă» pe care inima lor Îl dorește. Ei își dau seama că «nu poți trăi la maximum o iubire într-o lume care se urăște» (părintele Constantin Necula) și **caută cu tot mai multă aprindere mângâierea**

divină. Și așa, din căutare în căutare, descoperă din ce în ce mai mult din tainele lumii și îi învață și pe alții, slăvind pe Dumnezeu“.

*Elena Cristina Terente, clasa a XI-a,
Colegiul Național
„Gh. M. Murgoci“, Brăila*

***Biserica este acolo mereu
pentru a ajuta***

„Biserica este deschisă tuturor tinerilor și nu numai lor. Dumnezeu a creat omul nu pentru a se ajuta numai pe el însuși ci și pentru a ajuta pe alții. Biserica, la rândul ei, ajută tinerii care au probleme și pe care vor să le rezolve. Acesta este un sprijin pentru tinerii din zilele noastre.

Dorința noastră este ca tinerii să-L cunoască pe Dumnezeu, să-și asume și să cultive valorile creștine în viață. Vrem ca tinerii să acționeze pentru binele moral, social și material al societății noastre, promovând valorile creștine. **Vrem ca această generație să fie răspunsul lui Dumnezeu la bu-**

năstarea spirituală și materială a țării noastre!

Pentru ca toate acestea să devină realitate, avem nevoie de cultivarea unor relații bazate pe respect și încredere. Ne dorim ca tinerii să găsească în Biserică un ajutor, un model, un mentor, un prieten. **Vrem să inspirăm tinerilor o mentalitate de luptător, de campion, de excelență în orice domeniu. Tinerii trebuie să-și construiască viața pe temelia legăturii cu Dumnezeu și aceasta să fie reflectată în relațiile cu semenii lor și într-o relație de acceptare, respect și curăție cu propria lor ființă.**

Prin intermediul Bisericii, tinerii își vor putea rezolva problemele, ea este acolo mereu pentru a ajuta, prin intermediul unor persoane care sunt în slujba lui Dumnezeu“.

*Alexandra Giurgiu, clasa a VIII-a,
Școala „Vasile Alecsandri“, Brăila*

Tinerii implicați în viața Bisericii

„Biserica trebuie să-i sensibilizeze pe tineri cu privire la valoarea inestimabilă a persoanei umane.

Tânărul se caută pe sine, iar rolul Bisericii e acela de a-l aduce pe tânăr pe calea cunoașterii de sine, prin implicarea în viața parohiei sale, prin activități diverse.

Având un astfel de sprijin din partea Bisericii, tânărul zilelor noastre va căuta să transmită lumii, într-un mod cât mai original uneori, credința sa, Îl va mărturisi pe Hristos prin ceea ce face, fiind un model și pentru ceilalți tineri“.

*Raluca Bulgariu, clasa a XII-a,
Colegiul „Costin D. Nenițescu“, Brăila*

CUPRINS

<i>Slujire și jertfelnicie</i> <i>pe „altarul fratelui“!</i>	3
„De la tineri adunate și iarăși la tineri date!“	7
Mărturisirea dreptei-credițe, de către elevi	15
Problemele tinerilor și răspunsurile Bisericii	67
Tânărul între modelele autentice și antimodele	108
Rolul Bisericii în viața tinerilor și implicarea tinerilor în viața Bisericii	183

Design copertă:

Adrian Doru Nica

Tehnoredactare:

Ing. Simona Mavromati

Texte selectate și corectate de:

Pr. Lucian Petroaia

Pr. Gelu Aron

Prof. univ. dr. Doina Bejan

Prof. Monica Ștefania Trifan

Prof. Tincuța Cișmigiu

Prof. Bianca Șaigău

Prof. Geanina Tuluș

Prof. Asimina Negulescu

Prof. Gabriela Caragață

Tiparul executat

la Tipografia eparhială „Candela cuvântului“,

Galați, 2016